

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. november 2008**

Torsdag den 13. november 2008 kl. 17.30**Dagsorden:**

1. Godkendelse af dagsorden
2. Indkaldelse af stedfortræder for Frank Hedegaard (2008-133184)
3. Forøgelse af rekrutteringsgrundlaget (2008-108046)
4. Transportkort (2008-121493)
5. Anvendelse af låneramme (2008-109956)
6. Garantistillelse for KE Varme A/S' låntagning (2008-121950)
7. Byfornyelsespuljen (2008-73383)
8. "Farumgade" - forslag til lokalplan med kommuneplantillæg (2008-109542)
9. "Beauvaisgrunden" forslag til lokalplan med kommuneplantillæg (2008-110521)
10. Visioner og udviklingsscenarier som grundlag for en byrumsplan for Nyhavnsområdet (2008-110332)
11. Endelig rammeplan for socialpsykiatrien (2008-106464)
12. Etablering af idrætshaller i forbindelse med byggeri af nye skoler (2008-59457)
13. Medlemsforslag om idrætshal på Islands Brygge (2008-133998)
14. Godkendelse af kommissorium - arbejdsgruppe vedrørende opkrævning (2008-92352)
15. Godkendelse af endelige vedtægter for "Taxinævnet i Region Hovedstaden" (2007-13653)
16. Udpegning af lokale medlemmer til Brønshøj-Husum Lokaludvalg (2008-128670)
17. Røkeri i udvalg og meddelelser om midlertidige valg (2008-133961)
18. Medlemsforslag om opstartsstøtte til foreningen 'Safe and Alive' (2008-135575)
19. Medlemsforslag om markering af 350 års dagen for københavnernes afvisning af den svenske storm på København (2008-133253)
20. Medlemsforslag om Nej til Store Robert (2008-134048)
21. Medlemsforslag om ikke at fremme et vedtaget medlemsforslag om dræberlastbiler (2008-134664)
22. Medlemsforslag om mellemkommunalt samarbejde om trafikløsninger (2008-134678)
23. Røkeri i udvalg og meddelelser om midlertidige valg (2008-138549)

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg har modtaget afbud fra Jan Andreasen og borgmester Pia Allerslev, der begge er syge. Bo Normander og Majbritt Mamsen er forhindret på grund af arbejde, og Venstre har bedt om, at der indkaldes en stedfortræder for borgmester Pia Allerslev. Lise Helweg er rette stedfortræder. Indkaldelsen er lovlige, og derfor byder vi velkommen til Lise Helweg. Og så benytter vi også lejligheden til at byde Jette Gottlieb velkommen tilbage til arbejdet.

(Forsamlingen rejste sig)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

1. Godkendelse af dagsorden

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med i alt 21 sager, og der er en sag til behandling uden for dagsordenen, og det er som sædvanlig en rokering i udvalg og udpegning, denne gang til Revisionsudvalget.

Så har Enhedslisten på vores formøde foreslået, at punkt 12 og 13, der begge omhandler idrætshaller, behandles under ét, og det er vi enige i på gruppeformandsmødet. Sagerne uden for dagsordenen behandles som aftenens sidste sager.

Er der bemærkninger til dagsorden? (*Ophold*). Det er der ikke, så er den godkendt.

Dagsordenen blev herefter godkendt.

=====

2. Indkaldelse af stedfortræder for Frank Hedegaard (2008-133184)

Godkendelse i henhold til lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af stedfortræder for Frank Hedegaard (F), der af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 1. november 2008 og indtil videre. 3. stedfortræder Hellen Hedemann (F) indkaldes.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Vi skal byde velkommen til Hellen Hedemann.

(*Forsamlingen rejste sig*)

=====

3. Forøgelse af rekrutteringsgrundlaget (2008-108046)

Indstilling om,

1. at de foreslåede ligestillingstiltag godkendes til at styrke Københavns kommunes rekrutteringsgrundlag:

- a. Pilotforsøg med resultatlønskontrakter
 - b. Udarbejdelse af ligestillingsbarometer
 - c. Analyse af kønsskævheder i aflønning i Københavns Kommune
 - d. Promovering af værktøjet "Tjek lige lønnen"
 - e. Iværksættelse af to mainstreamingsprojekter om hhv. nedsættelse af bilbrugere i København og kønsmæssig kortlægning af kommunens sportstilbud
2. at den beskrevne organisering af mainstreamingsarbejdet i Københavns Kommune godkendes, samt
3. at overborgmesteren bemyndiges til, på vegne af Københavns Kommune, at underskrive Ligestillingsministerens Charter for flere kvinder i ledelse, og at Charteret bruges aktivt til at brande kommunen som ligestillingsforegangskommune.
- (Økonomiudvalget)

Borgmester **Mikkel Warming**: Det er meget svært at være uenig i, at man skal gøre mere for ligestillingen i kommunen. Det er meget svært at være uenig i, at man skal gøre mere for at øge rekrut-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

teringsgrundlaget bl.a. ved at rekruttere nogle af de køn, der mangler rundt omkring på de forskellige typer arbejdspladser. Så langt, så godt.

Men hvorfor, og det er det, vi ikke helt forstår, og det, vi er imod, inddrager man så pludselig resultatlønskontrakter og pilotforsøg hermed i sådan en diskussion. Det synes vi er lidt syret. Vi er imod resultatlønskontrakter på direktørniveau, også selv om det skal tjene et fornuftigt formål, også fordi, skal jeg være ærlig og sige, at lige præcis, hvis man som pilotforsøg laver det sådan, at det, folk kan opnå en personlig gevinst ved i form af øget løn, er at ansætte nogle mennesker af et bestemt køn til stillinger, man sådan set har direkte indflydelse på bliver ansat, nemlig ledelseslagene lige under en selv, jamen er objektiviteten så i orden helt, synes vi godt, vi kan være bekymrede for.

Det, jeg også er nødt til at sige, det er, at jeg tror, at det her er den type indstilling, hvor Socialdemokraterne tager bagdelen på størstedelen af forsamlingen. Jeg kan også spørge SF helt direkte: Er I for resultatlønskontrakter i Københavns Kommune? Er I det, det er mig bekendt lidt noget nyt, men er I det, så er det selvfølgelig fair nok. Hvis ikke det er fair, hvis man under dække af, at der er noget med ligeløn, så ikke tør stemme imod det, og ligestillingen, ikke tør stemme imod det, er I for resultatlønskontrakter?

Til de borgerlige, som er indædte modstandere af at bruge det her parameter som en del af en resultatlønskontrakt, men ikke vil stemme imod det, fordi ordet resultatlønskontrakt opstår, tager de ikke bagdelen på jer? Bør det ikke være sådan, at man, hvis man faktisk mener, at der skal være resultatlønskontrakt, så tager den diskussion åbent og ærligt i stedet for at pakke det ind i noget med ligestilling. Bør det ikke være sådan, at hvis man er imod resultatlønskontrakter, jamen så bør man stemme imod det og så se på alle de andre gode initiativer i forhold til ligestilling, der er i indstillingen.

Derfor til SF og til de borgerlige: Burde I ikke, hvis I skulle være jeres holdninger tro, være enige med Enhedslisten om at fjerne den første dot i den her indstilling?

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Vi modtager et ændringsforslag fra Enhedslisten heroppe.

Borgmester **Mogens Lønborg**: Jeg må medgive den forrige taler, at der er noget mismask her med hensyn til at blande resultatlønskontrakter og konceptet resultatlønskontrakter sammen med en ligestillingsdiskussion her i et pilotprojekt. Selve konceptet resultatlønskontrakter er et utrolig godt styringsinstrument, men at give bonus, jeg vil næsten kalde det en diskriminationsbonus, som det jo ret beset er, fordi det, man gør, det er, at man siger, arh, det der er egentlig den bedst kvalificerede, men jeg får lige en bonus, hvis jeg ansætter ham der.

Altså hvis den administrerende direktør for sundhedsforvaltningen havde haft sådan en resultatlønskontrakt, så ville den administrerende direktør ved sidste ansættelse, hvor det endte med at blive en mand, ville kunne score en bonus. Nu var han den bedst kvalificerede, men lad os nu antage, at den bedst kvalificerede var en kvinde. Så ville man altså lade direktøren få en bonus for at diskriminere den bedst kvalificerede kvinde til fordel for en mand, fordi det var jo sådan i udgangspunktet, at der havde vi kun kvinder i sundheds- og omsorgsforvaltningens direktion. Det er da i den grad at lade et usagligt ansættelsesgrundlag snige sig ind. Jeg troede, vi var enige om, at den bedst kvalificerede uanset etnicitet, uanset alder, uanset race, uanset køn skulle have stillingen. Men nu går man minsandten ind og giver bonus, hvis man ser bort fra det for at få ligestilling.

En anden ting, som også gennemsyrrer det her forslag, det er jo, at man bygger på en præmis om, at den bedste direktion, den bedste ledelsesgruppe er den, hvor man nogenlunde fifty-fifty har begge køn. Hvor i organisationsteorien er der ført bevis for det, hvor, jeg har intet set. Det er et almindelig ideologisk begrundet ønske om at fremme, i det her tilfælde kvinders ligestilling, der er jeg sådan set meget enig i den intention, men at bruge det ved at indsnige usaglige hensyn, det synes jeg er dybt betænkeligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

Så jeg vil gerne glæde borgmester Mikkel Warming med, at Det Konservative Folkeparti sådan set her i BR har tænkt sig at stemme for Enhedslistens ændringsforslag, ikke helt med samme begrundelser som Enhedslisten, men faktisk fordi vi ikke er interesserede i, at lige præcis det her pilotprojekt med den her diskriminationsbonus nyder fremme.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så giver jeg ordet til Mona Heiberg – der var lidt kludder med indtrykkningen for et øjeblik siden.

Mona Heiberg (A): Hvis det nu skal være rigtig, rigtig ligestilling, så skal der faktisk et billede af borgmester Mogens Lønborg op på tavlen nu, idet det var et billede af mig, da borgmester Mogens Lønborg talte. Så tak for det.

Jeg vil ikke sige så mange ord om den her indstilling. Vi lytter til indstillingen, vi lytter til borgmester Lønborg, men jeg vil understrege, at vi er fuldstændig enige i den her indstilling, der ligger. Vi kan se, hvordan den har været behandlet i Økonomiudvalget og hvilke ændringsforslag der ligger, og vi er ikke enige i dem. Vi mener, det er et pilotprojekt, og når man laver et pilotprojekt mig bekendt, så er det noget, man går ind og evaluerer og kigger på resultaterne, hvordan har denne her periode været.

Når man slår Berlingske op i dag, så må man også sige, det er hårdt tiltrængt i dette land, at man laver sådanne pilotprojekter. Jeg kunne jo smadde godt lide overskriften på den artikel, der stod, fordi der står der faktisk, at Norge er verdensmester i ligestilling, se, det kan jeg jo godt lide, der er jeg født og vokset op. Men nu er mit voksenliv her, og jeg synes, det er på høje tid, at vi kommer efter og ikke ligger i bunden af alle de nordiske lande.

Så Den Socialdemokratiske Gruppe er positiv over for den indstilling, der ligger til grund for denne beslutning, og vi vil ikke stemme for de pågældende ændringsforslag.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så har vi igen lidt kvaler med indtrykkningen.

Margrethe Wivel (B): I Det Radikale Venstre har vi hverken problemer med ligestilling eller resultatlønskontrakter, så vi kan bestemt stemme for indstillingen.

Men jeg har lyst til at påpege over for borgmester Mogens Lønborg, at i min optik er en resultatlønskontrakt det, man stiller op i parametre og ønsker at arbejde efter. Det kan være ligestilling, så kan man honorere, efter om man fremmer ligestilling.

Lad mig give et parallelt eksempel. Man kunne f.eks. lave en resultatlønskontrakt på, at flest mulige 9. klasser skulle igennem 9. klassesprøven. Så ville man honorere lærerne, hvis de får dem flot igennem 9. klassesprøven. Man har ikke set på trivslen i klassen, man har ikke set på mobningsgraden i klassen, men giver alene efter, om de består deres 9. klassesprøve og helst med et godt gennemsnit. Vi har ikke fremmet det gode miljø i klassen, men vi har fremmet deres faglighed.

Det er det, det er. Man går ud og vælger et parameter, man vil styre efter, og her er det ligestilling. Det synes jeg er helt oplagt at gøre i et pilotprojekt.

Lotte Thiim Bertelsen (F): Da borgmester Mogens Lønborg var heroppe, der brokkede man sig over, at man ikke længere skulle ansætte den bedst kvalificerede, men nu skulle man til at ansætte efter køn i stedet. Der er flere misforståelser i det udsagn.

Det ene er, at man selvfølgelig stadig væk skal ansætte efter bedst kvalificerede, ligesom man hidtil siger, man har gjort. En anden misforståelse, at man ikke altid i dag ansætter den bedst kvalificerede, fordi så vil der formentlig være en langt større ligelig fordeling af mænd og kvinder på topposterne i det her samfund, det være sig ledelse, det være sig bestyrelsesposter, det være sig politikere og med andet. Man vælger ikke altid den bedst kvalificerede, der er enormt mange parametre, der spiller

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

ind i forhold til, hvem det er, der bliver valgt. F.eks. hvad er det for et rekrutteringsgrundlag, man trækker på, hvem er det, der bliver prikket på skulderen og får sagt, har du tænkt på, om det her måske er noget for dig og meget mere.

Derfor mener jeg, at det er en rigtig god ide, at man sætter fokus på det her. Og som svar på Enhedslistens spørgsmål, om SF gik ind for resultatlønskontrakter, så mener vi, at med de her forslag er det de folk, der allerede er på resultatlønskontrakter, som man går ind og lægger et ekstra krav ind over, eller man siger, det er et af de krav, som de skal måles på. Derfor så synes vi, det er rigtig fint.

Man går ikke ind med det her og indfører flere resultatlønskontrakter eller putter flere ledere på resultatlønskontrakter, end der allerede er nu. Så derfor synes vi, det er et udmærket forslag.

Carl Christian Ebbesen (O): Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at Dansk Folkepartis holdning er, at det altid skal være den bedst kvalificerede, der bliver ansat til at varetage jobbet. Hvis det er, at man begynder at fravige de her principper, eller begynder at indføre resultatlønskontrakter på baggrund af, om man nu har ansat en mand frem for en kvinde eller en kvinde frem for en mand, så risikerer vi, at de personer, der bliver ansat, at de ikke får den samme respekt blandt medarbejderne, fordi det ville murre i krogene: Nå, jamen vedkommende er kun ansat på baggrund af sit køn.

Det er præcis den samme diskussion, at når man går ind og laver en forskelsbehandling eller noget, der minder om forskelsbehandling, det har vi gjort på udlændingeområdet, hvor man laver f.eks. positiv særbehandling i forhold til, at de kan få visse vilkår på at komme ud på arbejdsmarkedet. Det kan være i forhold til studerende. En grønlander, der gerne vil studere på et dansk universitet, og så får de lov til at komme ind på nogle lempeligere vilkår end de danske elever. Og så ser man skævt til vedkommende, også selv om den her person fra Grønland måske har nogle meget, meget høje karakterer, så kigger man alligevel skævt til vedkommende og siger, nå jamen han er også kun kommet ind på baggrund af, at han nu engang kommer fra Grønland.

Det er den risiko, som Dansk Folkeparti ikke vil bidrage til, og det er grunden til, at vi har tænkt os at støtte Enhedslistens ændringsforslag. Vi må ikke komme ud i en situation, hvor det er, at der bliver skabt tvivl om, at det skal være den bedst kvalificerede, som bliver ansat i Københavns Kommune.

Borgmester Mogens Lønborg: Politisk korrekt er jo noget, vi ofte har hørt fra Det Radikale Venstre og SF, og det gør vi igen her i dag. Man prøver at monopolisere lidt det, man ønsker, ligestilling, og derfor må man naturligvis stemme for den her.

Jeg kunne godt tænke mig, at man nogle gange trods politisk korrekthed åbnede sine øjne lidt og så, hvad det egentlig var, man her stemmer for. Det her handler jo ikke bare om et generelt ønske om at få større ligestilling, det tror jeg sådan set, vi alle sammen herinde ønsker. Her handler det om, at man helt kontant belønner nogle, hvor i nogle tilfælde der i hvert fald er skabt et incitament til, at man diskriminerer over for den bedst kvalificerede, men som ikke lige har det rette køn, hvorved man ikke får rettet op på den kønsmæssige uligestilling.

Jeg prøvede med et eksempel på at sige, at der kunne ligge en fristelse for, at man diskriminerede en kvinde, der var mere kvalificeret end en mand, men man manglede mænd, og så tog man manden, trods det at kvinden var mest kvalificeret. Det overhører helt Margrethe Wivel og også Lotte Thiim Bertelsen fra SF, fordi nu er man så politisk korrekt, så vi skal have ligestilling for enhver pris, og så lukker man øjnene.

Hvor ville det være velgørende, om man åbnede øjnene for, at man her sniger ind et sådant helt falsk incitament. For igen tænk, om man som kvinde, som Carl Christian Ebbesen så rigtigt sagde det, eller som mand fik at vide, jamen man var da nok bare blevet foretrukket, der var en helt åbenlyst bedre kandidat, men man var blevet foretrukket, fordi så havde man fået noget bonus. Tænk om sådan

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

nogle mistanker skulle opstå i forhold til en ansættelse. Men er man politisk korrekt, så har man slet ikke blik for den slags ting.

Så vil jeg lige sige, hvad jeg glemte at sige i første runde, at der er altså en anden ting. Det er mainstreaming. Hvis man skal skrive til folket, det synes jeg, vi skal bestræbe os på i vores indstillinger, så synes jeg, man skal lade være med at skrive mainstreaming. Altså det er ligesom ikke måske det, alle borgere lige sådan præcis ved, hvad betyder.

Men altså nu skal man altså jagte, og læg nu mærke til, nu er det ikke bilister generelt, nej, bilister der skal man være lidt mere nuanceret, nu skal man jagte de mandlige bilister. Hvad er det for en obskur tankegang at lægge en kønsvinkel ind på, hvem det er, der sidder i en bil. Man har åbenbart fundet frem til, at der nok er flere mænd end kvinder, der sidder i en bil alene, og derfor så lægger man sådan en kønsmæssig betragtning ind over brugen af bil. Det er da fuldstændig til grin.

Derfor vil jeg sige, at ud over at ønske at stemme for Enhedslistens ændringsforslag, så vil vi gerne komme med et ændringsforslag, sådan at det her omkring mainstreamingsprojekterne med nedsættelse af bilbrug i København og kønsmæssig kortlægning af kommunens sportstilbud, at de to bliver skilt ad, så man får taget stilling til henholdsvis det med bilbrugerne og så det med sportstilbud. Fordi vi bør kunne tage stilling til de to ting hver for sig.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg forstod det sådan, at der var tale om en delt afstemning af punkt e? (*Ja*).

(Kort bemærkning).

Lotte Thiim Bertelsen (F): Det er ikke politisk korrekthed, der får mig til at synes, det her er en god ide. Jeg bliver nødt til at spørge borgmester Mogens Lønborg, om han tror, der er fuldstændig ligestilling, og at den bedst kvalificerede altid får stillingen i dag på topposterne. Mener Mogens Lønborg f.eks., at når man har en fordeling med 4 pct. kvinder i bestyrelser i Danmark og 96 pct. mænd, så er det, fordi de 96 pct. mænd simpelt hen bare er dygtigere end alle kvinder?

Mener borgmester Mogens Lønborg, at mænd er dygtigere end kvinder, og det er derfor, at de sidder på topposterne her i landet?

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mogens Lønborg**: Nej, jeg har ikke på nogen måde været oppe og tale for, at fordi der er et flertal af mænd, så er de bedst kvalificerede. Jeg har ikke på noget tidspunkt sagt, at det i alle ansættelser lykkes den, der har kompetencen til at ansætte, at tage den bedst kvalificerede. Men det bør dog være bestræbelsen, det bør dog være det, vi kunne samles om og sige, uanset etnicitet hvor går så grænsen, skal vi også have en etnisk, hvad med en aldersmæssig, hvad med en religiøs, hvor ender vi?

Kunne vi dog ikke bare være fælles om at sige, det er den bedst kvalificerede og så i øvrigt generelt arbejde på at sikre, at ligestillingstankegangen bliver tænkt ind i den måde, man arbejder i organisationerne på. Det er jeg helt med på. Også at lave analyser og alle mulige ting, det er fint nok.

Men selvfølgelig mener jeg ikke, at fordi der sidder en mandsdomineret bestyrelse, så er det nødvendigvis udtryk for, at de kvinder, der ikke var det, var dårligere kvalificeret. Jeg tror ikke på, at virkeligheden er sådan, at man altid finder den bedst kvalificerede, men lad os for guds skyld ikke få et incitament ind til at lave en diskrimination enten mod mænd eller kvinder.

(Kort bemærkning).

Margrethe Wivel (B): Det er Mogens Lønborg, der får mig herop med bemærkningen om, at De Radikale altid er politisk korrekte, og så i den her sammenhæng også SF. Jeg ved ikke, om det skal tilstræbes at være politisk ukorrekt og mest muligt perfid i sine bemærkninger. I hvert fald vil jeg under-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

strege, at for Det Radikale Venstre er ligestilling vigtig, og den er vigtig i forhold til begge køn. Det er også derfor, vi taler om mainstreaming, det er i forhold til begge køn.

Lad mig nævne et andet eksempel, det kan være, at hvis vi – borgmester Mogens Lønborg, jeg taler til dig – gik ind og så på, hvordan de udsatte skolebørn fordeler sig kønsmæssigt, så ser vi drengene slå igennem, så er det da klart, så skal vi lave tiltag rettet mod drengene, så skal vi tænke kønnet ind, så skal vi sørge for at rette op der.

Så for mig er det ikke et spørgsmål om, at kvinderne skal have forret eller forrang over for mænd, eller vi kun skal tænke i kvindeperspektiver, vi skal tænke ligelig repræsentation, vi skal tænke i at gribe de grupper, der var faldet igennem på grund af deres køn.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mogens Lønborg**: Meget kort. Der er naturligvis forskel på at lave nogle tiltag generelt til fremme af ligestilling og så at give bonus, give en kontant bonus for i nogle tilfælde måske at diskriminere mod en mand eller en kvinde. For det kan jo være fristende, det er jo det, der ligger i hele incitamentet omkring bonusser, at tage bonussen, arh de var nok nogenlunde lige kvalificerede, der var godt nok nogle, der sagde, at ham der var mere kvalificeret end hende der eller omvendt, men nu valgte jeg sådan, og så fik jeg lige x antal tusinde kroner ned i lønningsposen. Det er da det, der er skævheden, det er da det, der er problematikken i det her, ikke at vi generelt skal fremme ligestilling, det skal vi, over hele samfundet.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jamen det var til Lotte Thiim Bertelsen omkring diskussionen, om en mand er bedre end en kvinde eller omvendt. Det synes jeg er meget, meget malplaceret i den diskussion.

Men det er jo ikke nogen hemmelighed, at dengang SF – nu er det jo sådan, at jeg sidder i Sundheds- og Omsorgsudvalget, hvor vi gik fra at have 3 mandlige direktører til 3 kvindelige.

I den diskussion omkring det med ligestilling, så er det også relevant der så at sige, at hvis det er det, at der både er mænd og kvinder, der giver styrken, det argument har jeg sådan set respekt for. Men der kunne jeg i hvert fald forstå, at SF gav udtryk for, at det gjorde ikke noget, at det var ene kvinder, fordi nu havde mændene ligesom siddet på magten så længe, at nu var det så også kvindernes tur til at tage magten. Det er jo da et mindst lige så stort problem, hvis det er, at man synes, at det at have blandingen af mænd og kvinder, at det er det, der skaber den store synergi.

Så vil jeg bare sige til det omkring resultatlønskontrakter, at det er en rigtig, rigtig god ide, fordi de netop skal bruges til at give bonus til at fremme det, vi som politikere har som mål. Det er derfor, man laver resultatlønskontrakter, det er jo for at fremme det, vi har som mål. Derfor er det et problem, hvis vi så begynder at ansætte ud fra køn, alene for at chefen kan opnå en bonus. Så er der jo en risiko for, at man ikke bliver ansat på baggrund af sine kvalifikationer.

(Kort bemærkning).

Lotte Thiim Bertelsen (F): Som Carl Christian Ebbesen udmærket ved, så var jeg ikke i Sundheds- og Omsorgsudvalget på det tidspunkt og har derfor ingen mulighed for at sige noget i forhold til det, du sagde, andet end at jeg har meget svært ved at forestille mig, at SF ikke skulle være gået ind for at ansætte den bedst kvalificerede, og det uanset om det er en mand eller en kvinde.

Det, som det her handler om, det er jo at øge incitamentet undervejs. Det er jo ikke i selve ansættelsessituationen det her skal give sig udslag. Det er i incitamentet undervejs til at få nogle bedre folk uddannet og til at få dem prikket på skulderen og få sat dem i gang og få dem sat ind på nogle forløb, så de kan blive kvalificeret til det. Det er jo for ligesom at få hele rekrutteringspotentialet i orden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

(Kort bemærkning).

Rikke Lauritzen (Ø): Jeg håber meget, at det var en offentlig bemærkning om direktionen i sundheds- og omsorgsforvaltningen, at Carl Christian Ebbesen lige før refererede SF's ordfører for at sige. Men det går jeg ud fra, fordi det må vi jo ellers ikke referere fra, hvad der foregår på udvalgsmøder.

Men derudover har det da vakt min nysgerrighed lidt at høre om Dansk Folkepartis ligestillings-syn. Nu var jeg lidt advaret i forhold til partiets ordfører eller har læst partiets ordførers udtalelser om den grelle stilling, ligestillingen har i Danmark i dag, så det kommer ikke som den store overraskelse.

Men jeg skal lige have bekræftet fra Carl Christian Ebbesen, altså er det rigtigt forstået, at det, Carl Christian Ebbesen sagde heroppefra før tidligere, ikke i denne her omgang, men i sidste omgang, at man skal være påpasselig med initiativer i forhold til ligestilling, fordi de, der bliver diskrimineret, risikerer at blive udsat for andres misundelse eller latterliggørelse osv.?

Altså eksemplet med grønlandere, man skal ikke gøre noget i forhold til diskriminationen af grønlandere, at de ikke er lige så vel repræsenteret på uddannelser, fordi de risikerer at blive genstand for misundelse fra de andre, fordi man altid vil mistænke dem for at være der på grund af positiv ... hvad sådan noget nu hedder. Det synes jeg er et rigtig ærgerligt syn, det kan måske ikke komme bag på så mange, men så er det jo, vi netop ender med ikke at rykke os nogen som helst steder i samfundet, hvis ikke vi skal lave sådan nogle initiativer. Det ville være det samme, hvis USA havde sagt, nå men vi må hellere lade være med at blande skolerne, fordi hvis de sorte begynder at troppe op, så bliver de nok drillet af de hvide. Det kan vi ikke have.

Altså jeg synes, det er underligt, hvis vi skal til at lave vores politik og vores strukturer efter, hvem det er, der opfører sig åndssvagt i det her samfund, så vi kan tilgodese dem.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mogens Lønborg:** Lotte Thiim Bertelsen siger, at det jo er ikke selve ansættelsen sådan, det her det handler om, det er sådan mere generelt. Der bliver jeg nødt til at spørge Lotte Thiim Bertelsen, hvor i indstillingen står det, altså jeg kan ikke læse, at der i indstillingen står, at det her handler ikke om selve ansættelsessituationen. Jeg kan bare læse, at hvis man sørger for gennem ansættelserne inden for det område, man har ansvaret for, at der opnås en større kønsmæssig ligelig fordeling, jamen så udløser det en bonus.

Den sondring imellem, at det ikke er i ansættelserne, den synes jeg var interessant, og jeg vil gerne bede Lotte Thiim Bertelsen om at komme herop og fortælle, hvor det er, at man kan læse det, som jeg i hvert fald ikke har kunnet læse. Det var da interessant

Så vil jeg bare sige til sidst, hvor den her diskussion er et godt eksempel på, at et mål, som vi i øvrigt alle er enige om, større ligestilling, at det helliger et middel. For det er jo det, det handler om, man ser slet ikke på midlet, man er så optaget af det her mål, og så er det sådan set ligegyldigt, om der er et middel her, som ret beset handler om diskrimination. Det er sådan set lige meget, det er underordnet, bare målet nås.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Det tyder nu ikke meget på, at vi er helt enige, må jeg sige efter at have lyttet til debatten.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Grunden til at jeg tog endnu en kort bemærkning, det var til spørgsmålet om SF, der havde givet udtryk for, at det ikke var et problem, at man havde en direktion kun bestående af kvinder. De er i øvrigt ganske glimrende og meget dygtige, og det ville jeg som udgangspunkt heller ikke synes var et problem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

Men det her med begrundelsen, at det var, fordi nu havde mændene siddet så længe på magten, at det nu så var kvindernes tur til at indtage de roller. Det var ikke et udvalgsmøde, jeg taler om her, blot så der ikke er skabt tvivl om det, men en holdning, der var tilkendegivet fra SF's side.

Så skal jeg bare svare Rikke fra Enhedslisten til diskussionen omkring det her med positiv særbehandling, at jeg tager, tror jeg, lige så kraftig afstand fra diskussionen om sorte og hvide og det der. Jeg synes, det er helt fuldstændig vanvittigt at diskutere de ting.

Men det afgørende er, hvis man f.eks. ansætter en chef alene på baggrund af noget, der enten er positiv særbehandling, som vi jo gør i nogle tilfælde, det er jeg imod. Men også der hvor man kan gøre det, hvor der kan være en mistanke om positiv særbehandling, så vil den enkelte medarbejder i hvert fald, hvis det er, man er lidt utilfreds med chefen, så sige, nå men chefen nyder så nok ikke den samme respekt blandt medarbejderne, fordi de kan gå og have en fornemmelse af, at vedkommende kun er ansat på baggrund af, at der har været lavet en positiv særbehandling.

Det er sådan set konkret og nødvendigt at forholde sig til, og det er grunden til, at i hvert fald Dansk Folkeparti altid holder fokus på, at det er den bedst kvalificerede, der skal have jobbet. Så er det i øvrigt en ganske god ide at gå ud og sikre bedre uddannelse og motivering for at fremme de interesser, som man gerne vil. Men det skal altid være den bedst kvalificerede.

(Kort bemærkning).

Margrethe Wivel (B): Jeg må indrømme, at det slår mig, hvor lidt tiltro der fra borgerlig side i Københavns Kommune er til, når de skal ud og ansætte folk. Man tror ikke, at ledere vil ansætte den bedst kvalificerede, men bare tænke på egen hurtige gevinst. Jeg tror, at en overordnet leder vil sikre den, der er bedst for arbejdspladsen, men har du to lige kvalificerede, så vil du tænke på, at vi skal have ligelig repræsentation.

Man tror heller ikke, at en kompetent leder vil, om man så må sige opdrive, fremdrive gode potentialer til de her lederstillinger, man tror, det bliver lige sådan haps, for det andet står ikke i indstillingen. Jeg har altså en hel del mere tiltro til ledere i Københavns Kommune.

Anette Holst Christensen (A): Altså det, vi her vil gøre op med, det er jo lige præcis mistanken om, at det ikke er den bedst kvalificerede, der bliver ansat, altså det er jo lige præcis det, som det her pilotprojekt skal prøve på at gøre op med.

Jeg kan sådan set ikke forstå, at man har den skræk for at ophæve den positive særbehandling, som jo er begrundet i den mistanke, der ligger bag det her forslag, nemlig at den positive særbehandling den rammer alene de hvide mænd. Det synes jeg et eller andet sted er tankevækkende, at højrefløjen er så bekymrede for, at vi på en eller anden måde prøver på at få slået en kile igennem det og laver et pilotprojekt, der faktisk prøver på at gøre op med det her. Den skræk forstår jeg sådan set ikke, eller også har jeg ikke lyst til at tænke igennem, hvad den betyder.

Jeg synes, det er tankevækkende, på nogle af vores store kvindearbejdspladser, der er der 75 pct. mandlige ledere i toppen, på kontorchefniveau osv. nedad, helt ud på centerlederniveau. Og så er der 75 pct. kvindelige medarbejdere på gulvet.

Jeg synes, det er meget, meget mærkeligt, hvis vi rekrutterer 75 pct. af toplederne fra 25 pct. af de mennesker, der er ansat på gulvet. Et eller andet sted kan det kun give anledning til at sige, at den positive særbehandling, der foregår, den foregår i forhold til hvide mænd. Det synes jeg sådan set, vi skal ophæve, og dermed synes jeg også, at det her forslag er godt, for det er et led i at begynde at ophæve den positive særbehandling.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): En sidste kort bemærkning til Manu Sareen, så går vi over til talerrækken.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

(Kort bemærkning).

Manu Sareen (B): Mikkel Warming, Mogens Lønborg og Carl Christian Ebbesen, helt ærligt, drenge, hvad er det, I er så bange for? Selvfølgelig er jeg enig i jeres præmis omkring, at vi skal have de bedste, ingen tvivl om det, men det sker bare ikke. Derfor så er løsningen i denne sammenhæng resultatlønskontrakter.

Igen, som der er blevet henvist til tidligere, når det handler om ligestilling, så ligger vi i bunden i hele Europa. Derfor er svaret resultatlønskontrakter, og igen, I skal ikke være så bange, det her er et pilotforsøg. Vi kigger på det, vi holder øje med det, og vi skal nok tage jeres angst alvorligt.

Til Det Konservative Folkeparti, der anklager Margrethe Wivel for at være politisk korrekt, jeg synes, det er utroligt, at det at være politisk korrekt er at tale ordentligt, det er at være et anstændigt menneske, at det skal være at boks ind og puttes ned i en så negativ kontekst.

Jeg er rigtig stolt af at stemme for det her forslag, når vi skal stemme om det, fordi det her det er vejen frem, hvis vi ønsker ligestilling i den her kommune.

Borgmester Mikkel Warming: Jeg må konstatere, at De Radikale på trods af Margrethe Wivels udtalelser om det modsatte, ingen tillid overhovedet har til lederne i dag. Fordi man mener åbenbart, at den økonomiske bonus er det eneste, der kan få lederne til at gøre det rigtige. Det er, undskyld udtrykket, eddermaneme mangel på tillid til de kommunale ledere i dag.

Den har vi, tilliden til de kommunale ledere. Vi er imod resultatlønskontrakter generelt, vi er imod det her i denne konkrete sag, også selv om det er et ædelt formål, det tjener. Vi mener, det er forkert, at man på den måde bruger en personlig pengebonus, for det er det, man gør med resultatlønskontrakter, en personlig pengebonus som incitament til at gøre det, som man må formode er det rigtige. Når vi vedtager en politik herinde, hvor man skal gøre dette og hint, så må vi formode, at de ledere, der er underlagt Borgerrepræsentationens beslutning og skal følge de mål, også gør det. Hvad er det ellers for en mangel på tillid til de ledere, der er ansat i denne her kommune, man har i denne sal.

SF har åbenbart bøjet sig for det og mener åbenbart, at det eneste, der kan få ledere i denne kommune til at gøre det rigtige, det er penge ned i lommen, det er en ekstra bonus, fordi det ikke er, som Lotte Thiim Bertelsen sagde, nogle, der bare har resultatlønskontrakter i forvejen. Det, der står, det er, at det er direktører, der skal sikre, ikke at der er kvalificerede kvinder eller kvalificerede af det køn, der er underrepræsenteret i den givne forvaltning på de givne niveauer. Der står i dem, at man skal sikre, at der kommer flere på nogle lederniveauer. Det gør man gennem ansættelser, det er der, bonussen bliver udbetalt.

Jeg forstår ikke, hvorfor SF har den mistillid til kommunens ledere også, som Socialdemokraterne også har, at man mener, at den eneste måde at sikre, at de gør det rigtige, det er gennem at give folk en check ned i lommen på et givent og nogle gange tilfældigt måltal.

Problemet med det, ud over manglende tillid, er, at de ting, der så, jeg var lige ved at sige tilfældigvis, kommer til at indgå i en resultatlønskontrakt, bliver det, man styrer efter, naturligt nok, hvis ens løn er afhængig af det. Og så er det, man risikerer at komme til at vægte nogle enkelte ting mere end nogen af de andre målsætninger, der er vedtaget af denne forsamling.

Derfor er vi imod resultatlønskontrakter. Det er vi også, når det er et godt formål, det ellers skal indgå i, ellers ville det ikke give mening. Vi mener, det er en forkert måde at styre på, det troede jeg, SF også mente, men det lader til, at man hellere vil kaste sig ud i en ligestillingsdebat med, indrømmet, nogle meget lette ofre, nemlig K og O i den her sammenhæng, som lyder som, ja som forrige årtusinde i hvert fald på mange leder og kanter i deres ligestillingsopfattelse, i stedet for at forholde sig til det, der burde være interessant, nemlig hvordan leder man i den her kommune.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

Mona Heiberg (A): Vi har ikke noget imod resultatlønskontrakter, lige såvel som der er så mange andre virksomheder i dette land, der også gør brug af dem. Hvis man ønsker at bryde et mønster, og et mønster er, at der er altså flest mænd, der er i de højlønnede administrerende stillinger, så må man tænke på en anden måde, og det mener vi er gjort ved denne indstilling. Det er ikke noget exceptionelt at lave en resultatlønskontrakt, vi mener, det er korrekt at gøre det her.

Jeg vil sige til borgmester Mogens Lønborg, som gerne vil have os til at åbne øjnene, dette her er en øjenåbner, det jeg citerede fra før, nemlig Berlingske Tidendes artikel i dag, som bygger på World Economic Forums undersøgelse. Nu læser jeg op af en del af denne undersøgelse, som handler om store lønforskelle:

"På det økonomiske område ser det værre ud for Danmark. Her er ligestillingen målt bl.a. ved lønforskellen mellem kønnene og antallet af kvinder i høje stillinger. På denne front er Danmark nede på en 28. plads blandt de deltagende lande. Vi ligger lige bag lande som Hviderusland og Ukraine."

Fantastisk. Mogens Lønborg plejer at have dyb respekt, specielt når det er økonomiske undersøgelser, hvilket dette er, og hvilket denne artikel er bygget op over.

Derfor ved denne indstilling, borgmester Lønborg, bliver man nødt til at åbne øjnene og tænke anderledes. Derfor tror jeg, Norge ligger på en førsteplads, fordi de i sin tid lavede en kvoteordning, hvor vi var nogle, der sagde, at det lavede man da kun for fisk. Men det har man altså gjort i Norge, 40 pct. af bestyrelsesposter osv. skal være 40 pct. Derfor ligger de i dag på den plads, de har blandt 120 lande.

Nu går vi som kommune ind og laver noget, der faktisk også kunne rykke, og der kunne rykke således, at ligestillingen i denne kommune blev mere synlig.

Til Carl Christian Ebbesen vil jeg sige, at han husker forkert, jeg vil gerne, og jeg kan godt citere fra det udvalgsmøde og fra den ansættelse, der var i sundhedsforvaltningen, nemlig hvad jeg selv sagde, og ja, jeg understregede ved samtalerne og med det firma, vi havde hyret, også i udvalgssammenhæng, at jeg så gerne, det var en kvinde, der fik den administrerende direktørstilling.

Det ser jeg gerne til hver en tid, fordi jeg oplever, hvor end jeg end færdes i dette land, så er der flest mænd i de administrerende og i direktørstillinger. Så det kan vel ikke være særlig exceptionelt, at man så går hen og ønsker, at der nu kom en kvinde også for at synliggøre Københavns Kommunes ligestilling på dette område.

Derfor går vi fuldt og helt ind for denne indstilling, der ligger både med resultatløn, og hvad den ellers indeholder.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Der var nogle, der undrede sig over, at de ikke har kunnet få korte bemærkninger. Det kan de ikke, før vi har været igennem Lise Helweg og Winnie Berndtson, der har ventet rigtig længe på at få ordet.

Lise Helweg (V): Jeg har været så heldig at blive kastet ind i Borgerrepræsentationen i aften, også for en mine mærkesager, ligestilling. Jeg er kvinde, jeg har en faglig baggrund, og hvis jeg skulle stå over for at blive ansat af kommunen eller et andet sted, jeg ville blive edderspændt rasende, hvis jeg fik at vide, at jeg ikke var valgt på mine faglige kvalifikationer, men fordi jeg tilfældigvis er kvinde med en barm. Hvad pokker bilder I jer ind. Jeg er ikke den eneste, der tænker sådan, masser af kvinder tænker sådan.

Der hvor vi gerne ville gøre en forskel det er med lønnen, fordi der er ingen tvivl om, at mange steder er der ikke lige løn for lige arbejde, vi vil forlange lige løn for lige arbejde. Jeg vil på kvindernes vegne forlange, at man bliver ansat på sin faglige baggrund, og ikke at nogen skal omklamre os, fordi vi er kvinder og ikke kan klare os selv, selvfølgelig kan vi det. Hvad er det for noget, I har fundet på.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

Det er direkte uetisk, uetisk, at man giver en leder en bonus, fordi han ansætter en kvinde i stedet for en mand. Det er diskriminerende over for en mand, der står i en ansøgning til et job, som han er bedre kvalificeret til end en kvinde, og så bliver han ikke valgt, fordi han er mand. Hvad pokker bilder kommunen sig ind, det vil jeg bare sige.

Derfor stemmer vi i Venstre for Enhedslistens ændringsforslag. Det her er et elendigt, elendigt forslag.

Winnie Berndtson (U): Ja, det punkt, Mona Heiberg diskuterer, det er jo punkt d, som ingen andre diskuterer, altså resten af forsamlingen diskuterer punkt a, og det synes jeg sådan set også er det interessante punkt. For hvis ikke der stod det omkring resultatlønnen, så kunne denne forsamling sende et fuldstændig entydigt signal til samtlige medarbejdere i Københavns Kommune om, hvad det var, vi ville på ligestillingsområdet.

Det synes jeg er rigtig ærgerligt, vi ikke kan, fordi der er nogle, fordi de er kommet til at stemme for en indstilling, ikke kan høre på det gode argument, der bliver fremført i aften. Det synes jeg er smadderærgerligt. Der er ingen, der har problemer med, at der også skal ske noget i rekrutteringsledet.

Grunden til, at jeg for lang, lang tid siden tegnede mig på, det er, at vi i materialet har fået udleveret nogle bilag på, hvordan det ser ud med den kønsmæssige fordeling i vores forskellige ledelseslag. Jeg nærer stor tillid til de ledende medarbejdere i Københavns Kommune, jeg er glad for, at vi har så mange rigtig dygtige mænd på vores lederposter, jeg er glad for, at vi har rigtig dygtige kvinder på vores lederposter. Jeg er fuldstændig overbevist om, at der ikke er nogen, der er blevet ansat på deres køn, men på deres kvalifikationer.

Hvis man kigger i indstillingens bilag på side 2, hvor der er denne her kønsmæssige fordeling af ledere, så kunne man jo få det indtryk på baggrund af debatten, at der i økonomiforvaltningen sker en ekstrem diskrimination af kvinder i ansættelsen på lederposter. Det tror jeg bare ikke, der gør.

Med til vores billede af det her hører jo også en virkelighed, hvor der kommer ekstremt få ansøgninger fra kvinder til de her ledelsesposter. Jeg tror ikke, at det er udtryk for diskrimination af kvinder, at der ikke er nogen ledere af kvindeligt køn på niveau 1 i økonomiforvaltningen.

Jeg håber, at man vil arbejde med rekrutteringen m.v. og efteruddannelse kan anspore flere kvinder til at søge de her job. Men jeg tror ikke på, at vores ledere, heller ikke i økonomiforvaltningen, og slet ikke på niveau 1, hvor vi er inde over selv, at det hjælper, at man betaler nogen for at ansætte kvinder. Det tror jeg simpelt hen ikke på.

Jeg nærer meget stor tillid til de ansættelser, vi foretager i kommunen, og jeg synes ikke, at vi skal havne i en situation, hvor det skal blive et spørgsmål om at blive betalt.

Jeg håber, at lederne i denne her kommune, og det er også mit klare indtryk, udmærket kan høre, hvad der foregår i debatterne i Borgerrepræsentationen, udmærket kan høre, hvad vi beslutter og efterlever det. De skal ikke efterleve det, fordi de er betalt for det, de skal efterleve det, fordi vi beslutter det.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg vil i øvrigt gerne lige starte med at bekræfte det, Winnie Berndtson sagde, nemlig at den indstilling, vi har foran os, den er jo super, og det er en rigtig god indstilling, der her bliver vedtaget. Grunden til, at vi diskuterer punkt a, det er jo, at det er så det, vi ikke er så enige om.

Det er jo så det, der får mig til netop at bekræfte det, som Mona Heiberg var oppe og sige, nemlig at på trods af, at der i Sundhedsudvalget var en direktion på 3 kvinder, så valgte vi den bedste, som også var kvinde, ja, vi valgte ikke bare den bedste, men vi valgte den supersuperbedste, hun er jo en stjerne, hun er god og helt perfekt. Men vi må jo også indrømme, at det strider sådan set mod vores ligestillingsprincipper.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

Det er det, der er min pointe, det er, at vi skal da have den bedste, også selv om det er en kvinde. Det er det, der er hele udgangspunktet, og det er lige præcis det, Mona Heiberg skal forstå i denne her sag, det er jo, at hvis vi havde taget udgangspunkt i, at vi ville have lige mange mænd og kvinder, så ville det have belastet den her supersuperbedste direktør, som vi ansatte i sundhedsforvaltningen.

Det er jo brandærgerligt, og det er grunden til, at Dansk Folkeparti støtter Enhedslistens ændringsforslag om, at punkt a udgår, og det er med udgangspunkt i, at vi til alle tider uanset køn, uanset race, uanset hudfarve, uanset religion, altid skal vælge den, der er bedst kvalificeret. Det vil altid blive Dansk Folkepartis politik.

Borgmester Mogens Lønborg: Jeg vil starte med lige at give min fulde opbakning til den forrige talers indlæg, fuldt og helt.

Så vil jeg sige til Mona Heiberg, at jeg ved ikke, om Mona Heiberg har været til stede hele tiden, mens jeg har været på talerstolen, jeg havde næsten en fornemmelse af. Jeg har sådan set talt om midlet. Mona Heiberg henviser til en eller anden undersøgelse, hvoraf det fremgår, vi ikke er i mål endnu. Det tror jeg sådan set ikke, vi er uenige om, jeg tror sådan set, at den undersøgelse og de tal sikkert er helt valide, og jeg er helt med på det. Det er alt sammen udmærket og viser bare, at vi ikke i vort samfund er derhenne, hvor vi alle sammen gerne vil være. Jeg taler om et middel, jeg taler om, hvorvidt man skal betale, det er en økonomisk fristelse for nogle i en given situation til ikke at tage den bedst kvalificerede.

Jeg kan ikke lade være med at more mig lidt over de to radikale, der har været på talerstolen. Fordi først får man af Margrethe Wivel at vide sådan med en kritik mod mig, hvordan jeg da kunne mistænke vores ledere for ikke at ansætte efter kvalifikationer, hvorefter jeg kan høre den radikale gruppeformand, Manu Sareen, stå heroppe og sige, vi ved jo alle sammen godt, at der ikke altid bliver ansat den, der har de bedste kvalifikationer. Det er sådan set to udsagn, som stritter i hver sin retning. Så det var da lidt pudsigt at skulle overvære det. Ja.

(Kort bemærkning).

Mona Heiberg (A): Jeg vil gerne spørge Lise Helweg, hvis alle ønsker at ansætte den bedst kvalificerede, det tror jeg, alle er enige om i den her forsamling, hvordan kan det så være, at der er så få kvinder, der er i de direktørstillinger, i andre højtloønnede stillinger. Er det, fordi vi ikke er godt nok kvalificerede, eller hvad? Er det den eneste grund til, fru Lise Helweg, at kvinder ikke bestrider disse stillinger?

(Kort bemærkning).

Margrethe Wivel (B): Jeg kan ikke forstå, at man er så nervøs fra borgerlig side for, at man styrer med løn, det er meget, meget normalt på arbejdsmarkedet, at man styrer med løn. Gav vi den administrerende direktør 20 kr. i timen, så tror jeg ikke, han ville være her ret meget længere. Vi bruger resultatlønskontrakter i masser af sammenhænge, fordi vi ønsker at fremme et parameter.

Når jeg snakker om mangel på tiltro til ledere, så er det, at man herfra siger, man kun tror, de vil have et meget kortsigtet perspektiv og så i morgen gå ud og ansætte sådan, så de kan høste nogle lønninger og nogle bonusrunder, hvor jeg tror, at har man forstået, at det er en del af min lønningspose at sikre ligelig repræsentation på lederposterne, så vil jeg arbejde aktivt og formålsrettet efter det.

Jeg forstår, at man fra Enhedslistens side er meget lønforskrækket, jeg tror, de alle sammen meget gerne så, vi arbejdede fuldstændig gratis. Men i den utopi lever jeg ikke, jeg er da fuldstændig med på, at vi styrer efter løn, og jeg kan ikke forstå, at man fra borgerlig side har så meget imod det, og man har så lidt tiltro til, at hvis det er et parameter, man skal opnå, man skal opnå en bonus, at man så ikke laver en langsigtet planlægning for at styre efter den bonus.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. november 2008**

(Kort bemærkning).

Lise Helweg (V): Jeg vil selvfølgelig gerne svare Mona Heiberg.

Det er helt almindeligt kendt, Mona Heiberg, at kvinder søger mellemstillinger i massevis, og det er faktisk meget få kvinder, der søger de, jeg ved ikke, om I kalder det gruppe 1-stillinger, eller hvad I kalder det. Det er jo altså stadig væk, fordi, tror jeg, mange kvinder vil have både sit hjem og sine børn osv., og det står jo en frit for at vælge. Jeg tror, at kvinder, der gerne vil have de øverste stillinger og har baggrunden for at søge dem, de vil få lige så mange stillinger som i dag, som mændene vil få. Men vi er meget få kvinder, der søger de der stillinger, mens vi alle sammen lander på mellemstillingerne. Sådan er virkeligheden i dag.

(Kort bemærkning).

Borgmester Mogens Lønborg: Margrethe Wivel undrer sig over, hvorfor vi borgerlige ikke vil styre med løn. Jeg tror sådan set, jeg i mit første indlæg overhovedet startede med at sige, vi er rigtig meget for resultatlønskontrakter, vi er rigtig meget for at styre med løn. Så hvis der har været misforståelser der, så skal jeg sandelig gøre mit til at få fjernet dem. Vi er rigtig glade for et resultatlønskoncept. Det er sådan set ikke det, der er problemet.

Problemet er, netop fordi det er faktisk en effektiv styringsmekanisme, så kan der også være en fare for, at lønnen, bonussen kan få en til at skele lidt til den i en situation, hvor man måske skulle have sagt, jeg tager den bedst kvalificerede. Det er det, der er hele pointen.

Hele pointen i den her debat det er ikke, hverken om vi er for eller imod resultatlønskontrakter, vi er for, om vi er for eller imod ligestilling, vi er for, og vi stemmer i øvrigt for alle de andre punkter i indstillingen bortset fra det der med biler, det er noget pjat. Men ellers stemmer vi for, vi ønsker det, vi har samme mål. Vi har sådan set bare anfægtet et bestemt middel, som i den her situation kan komme til i realiteten at betyde diskrimination, hvis styringsinstrumentet effektivt, og vi tror rent faktisk på, at løn er et effektivt styringsinstrument.

Men så vil jeg bare lige sige, at nu er det jo sådan, det fremgår også af indstillingen, at for at denne sag kan nyde fremme og blive til, så skal der gives en dispensation, enten i Beskæftigelsesministeriet, hvis det er et beskæftigelsesansøgende, det kan det næppe ses at være, så det er ovre i Velfærdsministeriet, som også har ligestilling under sig. Så må vi jo se, om man i ministeriet mener, at det, vi er i gang med i København, er inden for lovens rammer.

(Kort bemærkning).

Winnie Berndtson (U): Når vi er ved debatten omkring de mænd, der formaster sig til at tage topposterne, fordi kvinderne ikke søger dem, så hører det jo også med til historien, hvis man kigger på kønsforskning, at det ser faktisk også kønsmæssigt meget skævt ud i den anden ende, altså hvis man kigger på kønsforskningen, så støder man på begrebet "mænd er det ekstreme køn".

Jeg glæder mig til, at vi næste gang skal diskutere de udsatte grupper med den samme kønsmæssige vinkel, fordi 80 pct. af de udstødte er mænd, og man burde saftsusemig interessere sig lidt for, hvorfor udstødelse af samfundet i så stor overrepræsentation rammer mænd.

Så vil jeg bare sige, og jeg bliver nødt til at tage ordet igen og sige, at jeg deler ikke Mona Heibergs opfattelse af, at økonomiforvaltningen og beskæftigelses- og integrationsforvaltningen er dem, der scorer nul på niveau 1 i kvindeansættelser, at det er et udtryk for, at der i de to forvaltninger sker en diskrimination af kvinder. Jeg siger det bare for, at lederne i denne her kommune ikke skal gå rundt og tro, at Borgerrepræsentationen tror, at der sker en udpræget fravælgelse af diskrimination i de her to forvaltninger. Det gør jeg i hvert fald ikke.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

Peter Schlüter (C): Det var egentlig Margrethe Wivel, som fik mig op på talerstolen, jeg skal gøre det ganske kort. Jeg kan bare ikke se, hvordan, Margrethe Wivel, at vi på nogen måde her i Borgerrepræsentationen kan ændre på den måde, hvormed kvinder prioriterer. Det kan vi simpelt hen ikke, det er jo et spørgsmål om, at kvinder ikke søger den type job i lige udstrækning i forhold til mænd. Det kan vi simpelt hen ikke lovgive om, vi kan selvfølgelig opfordre, vi kan skrive, vi kan agitere, men dybest set i sidste ende så er det altså kvinderne.

Jeg synes egentlig, at den indstilling, der ligger her, er sådan en slags omvendt forskelsbehandling, det er en slags omvendt diskrimination. Egentlig synes jeg, det er en ganske besynderlig indstilling i forhold til den ligestilling, som Margrethe Wivel jo ønsker, og som jo også, kan man sige, ligger bag den indstilling.

Vi skal have ligestilling, og der er ingen tvivl om, at Det Konservative Folkeparti går ind for ligestilling, vi går bare ikke ind for forskelsbehandling.

(Kort bemærkning).

Mona Heiberg (A): Allerførst vil jeg understrege, at jeg ikke har udtrykt mistillid hverken til den ene eller den anden direktør, det være sig kvinder eller mænd. Det er én gang for alle, fru Winnie Berndtson, det har jeg ikke udtrykt heroppefra og ønsker det heller ikke.

Jeg vil bare sige, Lise Helweg, at det, Lise Helweg udtrykker heroppefra, det er jo så, at kvinder helst vil være derhjemme og passe deres børn, det er faktisk punkt 1 på vores dagsorden. Nu er kvinder jo meget forskellige, det er mænd jo heldigvis også, og vi har 7 direktører i vores kommune, 3 af dem er kvinder, og mig bekendt, uden at jeg har et indgående kendskab, er de alle 3 gift, de har alle 3 en mand, de har alle 3 børn. Altså vores kvindelige direktører i denne her kommuner beviser, at det sagtens kan lade sig gøre.

Den ene direktør, som vi omtalte tidligere, nemlig direktøren for sundhedsforvaltningen, er blevet rost til skyerne og med rette. Jeg vil bare sige, det bringer os bare tilbage til kødgryderne, fru Lise Helweg, hvis vores dagsorden som kvinder hedder, lad os passe vores børn og vores mænd. Lad os da stille os ved siden af hinanden og passe på hinanden alle sammen og få de lige muligheder for at få lige løn og lige arbejde.

Borgmester Mikkel Warming: Det ville være så uendelig rart, hvis SF gad komme på talerstolen og forklare, om man går ind for resultatlønskontrakter som styringsinstrument eller ej. For indtil nu har det eneste, SF ved Lotte Thiim Bertelsen har været heroppe og sige, en generel ligestillingsdebat, hvor vi sådan set er meget enige, men man har ikke forholdt sig til, om man går ind for resultatlønskontrakter som styringsprincip i Københavns Kommune eller ej.

For det er nemlig ikke rigtigt, hvad Lotte Thiim Bertelsen sagde, at det var bare der, hvor man havde det i forvejen. Det skal indføres nogle nye steder, det er det, hele pilotprojektet går ud på. Ønsker SF at bruge resultatlønskontrakter som styringsinstrument, ja eller nej? Kan vi ikke nok få et klart svar i stedet for at snakke om noget helt andet.

Lise Helweg (V): Jeg blev faktisk ikke helt færdig med at forklare Mona Heiberg, hvad jeg mente. For ud over det har jeg læst meget om, hvad det er der gør, at kvinder bliver i mellemstillingerne. Det viser sig, at grunden til, at mange kvinder forbliver i mellemstillinger, ganske simpelt hen er, at de er bange for at tage det sidste hop og tage det store ansvar, det er, sådan som de 3 kvinder i sundheds- og omsorgsforvaltningen, at påtage sig det store ansvar, det er at være den øverste leder.

Derfor skal vi jo motivere kvinderne, der er i mellemstillingerne, på en eller anden måde til at kunne og ville tage det ansvar. Jeg kan ikke svare nogen på, hvorfor det psykologisk set er sådan, men sådan er virkeligheden. Jeg tror, der er en barriere et eller andet sted mellem dem, der påtager sig mellemstillingerne og så den øverste ledelse. Det er der, vi skal sætte ind, fordi mange af de her kvinder

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

kan selvfølgelig og har baggrund for også at have ledende stillinger. Jeg ved ikke, hvorfor de er angste for at blande sig i den øverste ledelse som kvinde.

Men der findes jo mange kvinder, der gør det, og de får jo så også job, men det er jo et mindretal i forhold til det antal kvinder, der sidder i mellemstillinger.

Enhedslisten ønskede afstemning om indstillingens 1. at, litra a.

Det Konservative Folkeparti ønskede afstemning om indstillingens 1. at-punkt, litra e, 1. led og 2. led.

Indstillingens 1. at, litra a. blev godkendt med 30 stemmer imod 22.

For stemte: A, B og F.

Imod stemte: C, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Wallait Khan (løsgænger), V, Louise Frevert (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger) og Ø.

44

Indstillingens 1. at, litra e, 1. led blev godkendt med 37 stemmer imod 15.

For stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: C, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V, Louise Frevert (løsgænger) og Winnie Berndtson (løsgænger).

Indstillingens 1. at, litra e, 2. led blev godkendt med 51 stemmer imod 0.

For stemte: A, B, C, F, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Wallait Khan (løsgænger), V, Louise Frevert (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger) og Ø.

Indstillingen som helhed blev godkendt med 38 stemmer imod 0. 14 undlod.

For stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og V.

Følgende undlod at stemme: C, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Louise Frevert (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger) og Ø.

Dansk Folkeparti ønskede at videreføre deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

"Dansk Folkeparti tager forbehold for, at direktører i resultatlønskontrakter får et økonomisk incitament til at sikre en kønsmæssig ligestilling, og dermed fravige princippet om, at den bedst kvalificerede ansættes."

=====

4. Transportkort (2008-121493)

Indstilling om,

1. at der - på baggrund af hensigtserklæringen i budgettet for 2009 - træffes

beslutning om, at der etableres en ordning for medarbejdere i Københavns Kommune med tilbud om transportkort mod træk i bruttolønnen i lokallønstillæg - men således at beregning af pensionsbidrag og feriegodtgørelsen sker af den oprindelige bruttoløn, samt

2. at der afsættes en bufferpulje i 2008 og 2009 på henholdsvis 225 t. kr. (2008 p/l) og 1.084 t.kr. kr. (2009 p/l). Der gives dermed tillægsbevillinger i 2008 og 2009 på de angivne beløb på Økonomiudvalgets bevilling, Økonomisk forvaltning, drift, funktion 6.45.51.1. Bufferpuljen finansieres af forvaltningerne efter andelen af medarbejdere. jf. bilag 3, samt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

Det bemærkes, at størstedelen af ansatte i Københavns Kommune er omfattet af ordningen, idet de fleste efter 3 års ansættelse modtager lokallønstillæg.

(Økonomiudvalget)

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: I SF er vi tilhængere af personalegoder, også af tilbud om transportkort. For dem, som har mulighed for at få kortet, er det et godt personalegode, som oven i købet kan flytte folk fra biler over i kollektiv transport. På den måde kan vi slå 2 fluer med et smæk, så det er rigtig godt.

Problemet for os er, at transportkortet kun vil være en mulighed for nogle af kommunens medarbejdere, mens ansatte, der ikke har tillæg, ikke kan få gavn af ordningen. Det er åbenlyst urimeligt, ikke mindst fordi det typisk er de lavtlønnede grupper, der bliver holdt udenfor.

I sagen står der, at det er hele 40 pct. af medarbejderne, der ikke kan få del i transportkortet. Da vi så drøftede sagen på ØU-mødet, sagde overborgmesteren godt nok, at der ikke er noget problem, og at det ville blive gjort klart inden BR-mødet i dag. Der er også kommet et nyt notat, men det skaber nu ikke den store klarhed. Notatet viser sammenhængen mellem manglende tillæg af anciennitet, vel at mærke for ansatte, der har været i kommunen 0-3 år.

Det fremgår imidlertid ikke af notatet, hvor mange medarbejdere i Københavns Kommune, der samlet set kan nyde godt af transportkortet, enten fordi de ikke har et tillæg, eller fordi tillæggene simpelt hen ikke er store nok til, at de kan dække transportkortudgifterne. Det antal det er jo nok mindre end de 40 pct., som det står i sagen, men det er med garanti mere end de 6.000, som fremgår af bilaget.

På den baggrund vil SF fastholde det ændringsforslag, som vi kom med på økonomiudvalgsmødet, men som vi trak, da vi hørte, at der ikke var noget problem. Det går ud på, at økonomiforvaltningen vil fremlægge forslag til, hvordan medarbejdergrupper, der ikke er omfattet af ordningen med transportkort finansieret via bruttolønstræk, kan tilbydes alternative personalegoder.

Så vi foreslår altså ikke her og nu, at de lavestlønnede også skal have nogle bestemte personalegoder, men vi foreslår, og det vi skal stemme om om lidt, at det går altså udelukkende på, at økonomiforvaltningen skal komme med nogle bud på, hvordan de medarbejdere, som ikke er omfattet af det her, kan få lignende ordninger.

Det er ganske ufarligt, og jeg går derfor ud fra, at forsamlingen kan stemme for det.

Jesper Christensen (A): Tak for det. Jeg skal sige, jeg er glad for, at borgmester Bo Asmus Kjeldgaard stadig væk synes, det er en god ordning.

Som det også fremgår af notatet, så er vi fuldt opmærksomme på, at det ikke er alle, der kan det her, men begrundelserne står der sådan set også, at det er overenskomstmæssige spørgsmål, hvem der kan få foretaget træk i lønnen, og hvem der ikke kan.

Der står også, at det er rejst over for KL. Jeg er vidende om, at der er nogle kommuner, der gør det her, også hvor de trækker i andet end i tillæggene, og derfor synes jeg, det er en helt relevant sag at få rejst i KL.

Jeg synes også, at borgmester Bo Asmus Kjeldgaard har ret i, at hans ændringsforslag er fuldstændig ufarligt, fordi faktisk er det lidt svært at se i virkeligheden, hvad det har med transportkort at gøre, fordi du siger ... undskyld, borgmesteren siger alternative personalegoder. Derfor er jeg ikke sikker på, om det handler om, hvordan de får et transportkort, eller det er helt andre personalegoder, der tænkes på. Men nok om det, det mener jeg sagtens, vi kan støtte.

Men i sagen om transportkort synes jeg, det er vigtigt at få afklaret, hvordan vi kan få KL til at påvirke overenskomstsyste­met, sådan så alle medarbejdere kan få det her gode.

Omvendt vil jeg også sige af hensyn til den administration, der er omkring ordningen, at det måske er hensigtsmæssigt, at man har været ansat mere end en uge eller et par måneder i hvert fald. Fordi, som det også fremgår, er der selvfølgelig noget administration med at få oprettet sådan et persona-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

lekort, og man skal trækkes i løn. Så det er måske meget godt, at man i hvert fald har en vis form for tilknytning til kommunen.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg vil faktisk gerne fra Dansk Folkepartis side bekræfte, at vi synes, det er en rigtig god ide, at der bør skabes rum for, at alle medarbejdere i Københavns Kommune får mulighed for at få et sådant transportkort via træk i deres bruttoløn. Det er en indlysende god ide.

Problemet, som også både er beskrevet i sagen og også har været sagt heroppefra, det er jo, at man kun må foretage bruttotræk i lokallønstillægget. Der er det så, at et samlet Økonomiudvalg har bedt KL om at kigge på det.

Jeg sidder jo i KL's Løn- og Personaleudvalg, som forhandler de her overenskomster, og jeg kan allerede sige, at jeg i forbindelse med vores sidste møde tog det op og nævnte, at der er et problem her, og at vi fra Københavns Kommunes side har et ønske om at kunne foretage det her bruttotræk. Det er faktisk ikke kun i forbindelse med transportkort, at det kunne være en god ide, det kunne jo også være i forbindelse med internetopkobling eller andre ydelser, hvor der er mulighed for at gøre det her. Det er en ganske glimrende ordning, som vi burde arbejde for.

Men det, der er problemet, og det, som SF og Bo Asmus Kjeldgaard måske også kunne arbejde på, det er jo, at det er de faglige organisationer, som ikke ønsker det her. Der kunne man måske godt, hvis man har indflydelse den vej rundt, prøve at påvirke og give mulighed for, at der kan foretages et bruttotræk ud over det her lokallønstillæg. Så det vil jeg da opfordre Bo Asmus Kjeldgaard til at gøre.

Borgmester Mogens Lønborg: Vi synes, det er en rigtig god sag, og vi har også meget positive over for KL-sporet. Vi håber på, at det vil kunne betyde, at flere kan komme med i denne ordning.

Jeg skal bare sige til SF's forslag, det er jo typisk SF, der ligger sådan set i det en cadeau til SF, SF er forudsigelig, de er meget forudsigelige, hvis en skal have, eller nogen skal have, så skal alle også have noget. Altså når der nu er nogle, der ikke kan komme ind på den ordning, så må vi, selv om det intet har med transportkort at gøre, så synes vi alligevel også, så skal vi da sidde og opfinde nogle personalegoder til dem, der ikke lige var så heldige.

Typisk SF, men hvor er det et eller andet sted også en lille smule sådan pseudoagtigt. Men det kan jo godt være, det er SF, der er ude på stemmefiskeri, fordi det har jo intet med denne her sag at gøre.

Cecilia Lonning (V) deltog ikke i sagens behandling på grund af inhabilitet.

Socialistisk Folkeparti stillede følgende ændringsforslag:

"Det foreslås, at indstillingen tilføjes følgende nye at-punkt:

at Økonomiforvaltningen fremlægger forslag til, hvordan medarbejdergrupper, der ikke er omfattet af ordningen med transportkort finansieret via bruttoløntræk, kan tilbydes alternative personalegoder."

Det af Socialistisk Folkeparti stillede ændringsforslag blev vedtaget med 43 stemmer imod 6. 2 undlod.

For stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger), V og Ø.

Imod stemte: C, O og Louise Frevert (løsgænger).

Følgende undlod at stemme: Winnie Larsen-Jensen (løsgænger) og Winnie Berndtson (løsgænger).

Den således ændrede indstilling blev herefter godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

=====

5. Anvendelse af låneramme (2008-109956)

Indstilling om,

1. at den opstillede prioritering af træk på lånerammen godkendes, således at der frigives deponerede midler på 56,86 mio. kr. ved træk på lånerammen fra Økonomiudvalgets bevilling Finansposter, funktion 8.32.27.5 (deponering) til Økonomiudvalgets bevilling Finansposter, funktion 8.22.05.5 (kassen), samt
2. at der søges Velfærdsministeriet om frigivelse af deponerede midler på 120 mio. kr. vedrørende salg af Københavns Energi.
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

6. Garantistillelse for KE Varme A/S' låntagning (2008-121950)

Indstilling om,

1. at kommunen kan stille garantier inden for en ramme på 2,7 mia. kr. for KE Varme A/S' låntagning til kollektive varmforsyningsformål.
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

7. Byfornyelsespuljen (2008-73383)

Indstilling om,

1. at Teknik- og Miljøforvaltningens forslag til disponering af provenuet for afvikling af Byfornyelse København vedtages, idet projekt nr. 76 (Lejlighedssammenlægning Kgs. Enghave) tildeles 2 mio. kr. i stedet for 4 mio. kr.,
2. at Teknik- og Miljøforvaltningen bemyndiges til at fastsætte yderligere betingelser for tilskud, så som tekniske, arkitektoniske eller økonomiske krav, samt fastsætte frister og krav om dokumentation,
3. at Teknik- og Miljøforvaltningen bemyndiges til at afholde de med tilskuddene forbundne udgifter, samt
4. at der på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling, Byfornyelses Anlæg, funktion 0.25.15.3, gives en anlægsbevilling på 27,8 mio. i 2009 til udmøntning af disponeringsforslaget. Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalget budgetramme.
(Teknik- og Miljøudvalget)

Winnie Berndtson (U): Blot for at genfremsætte ét og kun et af de ændringsforslag, jeg stillede i Teknik- og Miljøudvalget, resten lader vi ligge for i aften.

Det ændringsforslag, som jeg godt vil genfremsætte, det er, at nr. 45 i indstillingen udgår. Nr. 45 er der, hvor man foreslår, at byfornyelsesmidler skal bruges til "indretning af fælles boligkontor, der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. november 2008**

skal huse ejendomskontor og fælles faciliteter for afdelingernes bestyrelser både for FSB og SAB Tingbjerg samt områdesekretariatet."

Jeg synes ikke, det er rimeligt, at byfornyelsesmidler, som er tiltænkt at byforny de allerdårligste ejendomme i denne by, skal gå til, at man laver afdelingskontorer for to boligafdelinger. Jeg synes, det er en fuldstændig urimelig anvendelse af de penge, så jeg vil godt genfremsætte forslaget fra TMU om, at punkt nr. 45 udgår.

Borgmester **Klaus Bondam**: Tak for det. Det er blot en kort bemærkning.

Det Radikale Venstre ønsker ikke at fastholde den tidligere angivne protokolbemærkning. Tak.

Anne Vang (A): Jeg skal forsøge at gøre det lige så kort. Socialdemokraterne ønsker også at opretholde det ændringsforslag, vi fremsatte, som går ud på at give boligkontoret i Tingbjerg det fulde beløb. Vi synes, der i allerhøjeste grad er brug for en koordinering af den indsats, der foregår i Tingbjerg, specielt i lyset af de senere måneders begivenheder.

Jesper Christensen (A): Ja, nu skal jeg jo gøre det kort, fordi nu fik ordføreren sagt det, der sådan set var mit budskab. Jeg er med på, at der er mange former for byfornyelse både fysisk og på anden måde. Selv om jeg bor i Tingbjerg og synes, det er et dejligt område, så må jeg sige, at der er absolut steder, hvor det trænger til forbedringer.

Jeg tror, hvis man sådan set skal prøve at bevare en husleje derude, der gør, at nogle af dem, som gerne vil fortsætte med at bo der, også kan gøre det, så tror jeg, der er al mulig grund til at finde steder, hvor man kan hjælpe med det.

Det at fremstille det, som om det kun er et ejendomskontor, det synes jeg også er lidt for lidt, som det også blev refereret. Det er også dem, der sådan set sørger for, at der sker noget i området, dvs. dem, der står for den lokale byfornyelse og kvarterløft, der flytter ind i området. Det er også rum for aktiviteter for beboerne i området.

Så jeg håber da, at man kan støtte forslaget.

Winnie Berndtson (U): Jeg læste faktisk meget præcist op, hvad det er for et formål, der er søgt til, så jeg beklager, hvis der ligger formål ud over det, som vi ikke er bekendt med, når vi i aften vedtager den her indstilling. Men jeg læste faktisk op, hvad det er, pengene rent faktisk bliver bevilget til i den her indstilling.

Jeg deler sådan set bekymringen om, hvad der sker i Tingbjerg, eller hvad der ikke er sket i de mange år, vi har puttet rigtig mange kroner i det. Jeg synes bare ikke, at det er de byfornyelsespenge, som var tiltænkt at skulle bruges til dem, der har toiletter i gården og ikke bad i lejligheden, der skal bruges til områdekontor i Tingbjerg. Det kan jeg ikke støtte, og det er ikke, fordi det er i Tingbjerg, men det er ikke det, jeg synes, vi skal bruge vores byfornyelsespenge til.

Så vil jeg bare sige til den protokolbemærkning, som Klaus Bondam trak på De Radikales vegne, at jeg ønsker at opretholde den protokolbemærkning, der hedder, "at ved fordeling af næste års runde af puljen ønsker bla-bla-bla og Winnie Berndtson, at større fysiske projekter prioriteres, specielt sanitære installationer."

Jeg ønsker stadig væk, at vi får et fokus på, at det er de fysiske forbedringer, vores byfornyelsespenge skal bruges til.

Bjarne Fey (F) deltog ikke i sagens behandling på grund af inhabilitet.

Winnie Berndtson (løsgænger) genfremsatte følgende ændringsforslag fra udvalgsbehandlingen: "at projekt nr. 45 (Fælles boligkontor, Tingbjerg) ikke tildeles midler."

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

Socialdemokraterne genfremsatte følgende ændringsforslag fra udvalgsbehandlingen:
"at de 2 mio. kr., der fragår projekt nr. 76 (Lejlighedssammenlægning, Kgs. Enghave) i stedet tildeles projekt nr. 45 (Fælles boligkontor, Tingbjerg), således at dette projekt i alt tildeles 3 mio. kr."

Det af Winnie Berndtson (løsgænger) stillede ændringsforslag blev forkastet med 41 stemmer imod 2. 7 undlod.

For stemte: Winnie Larsen-Jensen (løsgænger) og Winnie Berndtson (løsgænger).

Imod stemte: A, B, C, F, O, Wallait Khan (løsgænger) og V.

Følgende undlod at stemme: Louise Frevert (løsgænger) og Ø.

Det af Socialdemokraterne stillede ændringsforslag blev godkendt med 29 stemmer imod 18. 3 undlod.

For stemte: A, C, O og V.

Imod stemte: B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Følgende undlod at stemme: Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Louise Frevert (løsgænger) og Winnie Berndtson (løsgænger).

Den således ændrede indstilling blev herefter godkendt uden afstemning.

=====

8. "Farumgade" - forslag til lokalplan med kommuneplantillæg (2008-109542)

Indstilling om,

at forslag til 1. lokalplan "Farumgade" med tilhørende forslag til tillæg til Kommuneplan 2005 vedtages med henblik på fælles offentliggørelse,

2. at planforslagene offentliggøres i 2 måneder,

3. at der opstilles en plancheudstilling om planforslagene på det lokale bibliotek, samt

4. at borgermødet afholdes som orienteringsmøde.

(Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

9. "Beauvaisgrunden" forslag til lokalplan med kommuneplantillæg (2008-110521)

Indstilling om,

1. at forslag til lokalplan "Beauvaisgrunden" (bilag 1) med tilhørende forslag til tillæg til Kommuneplan 2005 vedtages med henblik på fælles offentliggørelse,

2. at planforslagene offentliggøres i 2 måneder, samt

3. at borgermødet afholdes som orienteringsmøde.

(Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

10. Visioner og udviklingsscenarier som grundlag for en byrumsplan for Nyhavnsområdet (2008-110332)

Indstilling om,

1. at Teknik- og Miljøforvaltningens anbefalinger til visioner og udviklingsscenarier vedrørende temaerne byliv på land, byliv på vand, begivenheder og midlertidige byrum samt trafik og forbindelser (bilag 1). Herunder:

a) at der i det videre arbejde tages udgangspunkt i, at promenadeforløbet på Nyhavns solside forlænges uden for Nyhavnsbroen (Nyhavn 49-71) ved at nedlægge almindelig trafik og p-pladser (35-40 stk.)

b) at der i det videre arbejde tages udgangspunkt i, at Kvæsthusbroen udvikles til et rekreativt område ud fra områdets særlige kulturelle og maritime muligheder.

c) at der i det videre arbejde tages udgangspunkt i, at promenaden langs Nyhavnskanalens skyggeside skal friholdes til det kulturelle og midlertidige byliv, når der etableres en cykelrute. Cykelruten er endnu ikke udformet, men den vil medføre nedlæggelse af nogle af strækningens 125 p-pladser.

d) at der i det videre arbejde tages udgangspunkt i, at den indre Nyhavnskanal (inden for Nyhavnsbroen) fastholdes som museums- og veteranskibshavn med begrænset sejlads med kanalskibe.

e) at der gennem en trafikafviklingsplan arbejdes på at forbedre afviklingen af bustrafikken samt undersøge mulighederne for persontransport på vand.

2. at Teknik- og Miljøforvaltningen vender tilbage med et egentlig forslag til byrumsplan for Nyhavnsområdet.

(Teknik- og Miljøudvalget)

(Standsningsret)

Karin Storgaard (O): På en måde er det her forslag udmærket, fordi man gerne vil anlægge en havnepromenade. På den anden side er der altså ikke så godt, fordi man igen vil nedlægge nogle parkeringspladser, rigtig mange parkeringspladser. På den ene side af Nyhavn vil man nedlægge 35-40 pladser, og på den anden side op til 125, og vi kan ikke rigtigt få at vide af forvaltningen hvor mange. Men kender jeg forvaltningen ret, så kunne jeg godt tænke mig, at alle 125 parkeringspladser bliver nedlagt.

Jeg har foreslået i udvalget, at vi kunne lave en deal, at vi er blevet enige om, at der skulle være nogle parkeringspladser i stedet for dem, man nedlægger, og så vil Dansk Folkeparti godt være med til at lave den her havnepromenade. Men det var der ikke gehør for.

Jeg vil gøre opmærksom på, at man var jo i færd med at skulle bygge et parkeringshus i Borgergade, men som sikkert er alle bekendt, så er Centerplan jo gået konkurs, og det var dem, der havde med det at gøre. Så det har lange udsigter, tror jeg, med, at der kommer et parkeringsanlæg der.

Kvæsthusbroen kan vi jo heller ikke blive enige om at bygge, det anlæg, som man ellers har lavet en aftale med staten om, at det skulle bygges. Så jeg kan ikke se, hvor alle de biler skal parkere henne. Vi vil gerne have en promenade, men vi vil have en løsning på de parkeringspladser. Vi kan ikke blive ved i København med at nedlægge parkeringspladser alle steder, uden at vi opretter tilstrækkeligt nye parkeringspladser.

Hvis der var nogen, der skulle finde på at sige, jamen der er ledige parkeringspladser inde i området Store Kongensgade og Bredgade, så vil jeg gerne vide, hvornår er der ledige parkeringspladser. Jeg har været rundt og kigge i alle sidegaderne både morgen, middag og aften, og jeg har ikke kunnet se. Om dagen ved jeg godt, det er nok pendlere, der holder der en del af dem, men i aften er det i hvert fald beboerne.

Vi har også stadig væk Skuespilhuset dernede, hvor der kommer en del teatergæster til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

Så derfor har vi sat sagen på her i Borgerrepræsentationen, fordi ellers kan vi jo ikke referere så meget andet end, hvad vi selv har sagt. Så vi henstiller, at man prøver at få en løsning på de mange parkeringspladser, og at vi måske oven i købet skulle pålægge, at sagen går tilbage til udvalget med pålæg om, at man finder et parkeringsanlæg, får oprettet et parkeringsanlæg eller lejer sig ind i et bestående parkeringsanlæg.

Selve grundideen om en havnepromenade er ganske udmærket, men omkostningerne er lidt for store.

Lars Dueholm (V): Venstre og Dansk Folkeparti standsede jo sagen og indbragte den her for Borgerrepræsentationen. Som Karin Storgaard også har været inde på, så har vi i Venstre bestemt ikke noget imod, at Nyhavn udvikles, bestemt ikke noget imod, at der på Nyhavns skyggeside etableres en cykelrute. Vi har sådan set heller ikke noget imod, at der i Nyhavn nedlægges parkeringspladser. Det, vi bare har noget imod, det er, at der i Nyhavn nedlægges parkeringspladser, uden at der på samme tid er oprettet erstatnings-p-pladser i konstruktion.

Parkeringsforliget indeholdt jo, som de fleste ved, en forudsætning om, at parkeringspladser på terræn skulle erstattes af parkeringspladser i konstruktion. Det synspunkt har vi stadig væk i Venstre, at det kunne være et byforskønnende initiativ.

Her er vi i den helt særegne situation, at der i nærområdet til et område, hvor det kunne være formålstjenligt at nedlægge p-pladser på terræn, findes muligheden for et p-anlæg i konstruktion og tilmed et p-anlæg i konstruktion, som ikke koster kommunen en bøjlet femøre, altså parkeringsanlægget ved Skuespilhuset.

Men af mig fuldstændig uforståelige årsager har et flertal i Borgerrepræsentationen vedtaget, at vi ønsker at stoppe dette parkeringsanlæg ved Skuespilhuset, og indtil den dag, hvor denne ulovlige beslutning måtte blive kendt, ja ulovlig, så kan vi fra Venstres side ikke støtte, ja, at der nedlægges p-pladser i Nyhavn.

Så derfor, ud over de ting, der er på skærmen i dag, skal jeg også bede om delt afstemning om punkt a.

Borgmester Klaus Bondam: Tak for det.

Denne indstilling, som i mine øjne desværre blev standset, handler om de meget gode visioner og udviklingsscenarier, som et bredt flertal i Teknik- og Miljøudvalget foreslår lægges til grund for den byrumsplan, der skal udarbejdes for hele Nyhavnsområdet, dvs. Nyhavn, Gammelholm, Havnegade, Sankt Annæ Plads og Kvæsthusbroen.

Formålet med denne byrumsplan, ja, det er jo at skabe mere byliv og et mere varieret liv i området også uden for selve Nyhavn. Der er rigtig mange steder, hvor der kunne ske mere i dag, f.eks. på skyggesiden af Nyhavn, omkring Skuespilhuset og ikke mindst i Havnegade, hvor byrumsrenoveringen desværre er blevet annulleret af budgetflertallet.

Der har i det her forløb været holdt en åben workshop med over 100 deltagere, som gav udtryk for deres ønsker til udviklingen i området. Der har været afholdt dialogmøder, og alt det her er samlet sammen i en række udviklingsscenarier, som handler om byliv på land, byliv på vand, begivenheder, midlertidige byrum og trafik og forbindelser.

Hvis vi gerne vil fremme bylivet langs Nyhavns bolværk på begge sider og en fri promenade, som sikrer tilgængelighed for fodgængere, og hvor man kan nyde udsigten til de gamle skibe, ja, så vil det naturligvis koste nogle p-pladser.

Det er klart, at et valg af retning for udviklingen også indebærer fravalg af andre scenarier, det kan altså ikke være anderledes. Vi har haft den her debat mange gange i denne her BR-samling efterhånden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

Ved at stemme ja til punkt 1 a om at nedlægge parkering og almindelig trafik på Nyhavns solside uden for Nyhavnsbroen, så vil vi gerne sikre en ordentlig adgang for besøgende, der skal til Skuespilhuset og kommer fra Kongens Nytorv. I dag må de altså kæmpe sig igennem et virvar af både kørende og holdende biler.

Vi får derved også en mulighed for at gøre det turistikon, som Nyhavn er, endnu større, og vi får skabt en helt naturlig sammenhæng mellem Nyhavn og Skuespilhuset og havnefronten i øvrigt.

På Nyhavns skyggeside, hvor der kommer en cykelforbindelse over havnen, så får vi nu en enestående mulighed for at indtænke, hvad vi vil med byrummet rundt om cykelforbindelsen, inden den bliver anlagt. Cykelforbindelsen, som jo altså er en del af den gave, som skibsrederens fond har givet os.

Borgerne har ved workshopperne givet udtryk for, at man ønsker et frit promenadeforløb, hvor der kan foregå både midlertidige og kulturelle aktiviteter og gerne i samarbejde med nogle af de store kulturinstitutioner, der ligger i området.

Cykelforbindelsen er ikke planlagt, endsige tegnet endnu, og derfor kan jeg som ansvarlig borgmester ikke på nuværende tidspunkt sige noget om, hvor mange af de 125 pladser, der vil gå til cykelforbindelsen, og derved heller ikke noget om, hvorvidt et frit promenadeforløb vil koste p-pladser.

Jeg vil opfordre forsamlingen til at stemme ja til indstillingen, inkl. 1 c om prioritering af promenaden og cykelruten. Spørgsmålet om de p-pladser, det måtte koste, ja, det bliver behandlet i forbindelse med cykelforbindelsen, når vi skal behandle den.

Endelig skal jeg afslutningsvis sige, at vi i dag kun tager stilling til de overordnede visioner og udviklingsscenarier. Den endelige byrumsplan vil naturligvis blive forelagt både Teknik- og Miljøudvalget og Borgerrepræsentationen til beslutning engang i det nye år.

Lad mig så afslutningsvis sige til Karin Storgaard, som har været nede og tælle, at de tællinger, som Center for Trafik har foretaget på adskillige dage og adskillige aftener, viser, at der er mange ledige pladser også i parkeringshusene, og også på de aftener, hvor der spilles på samtlige scener på Det Kongelige Teater. Så vidt jeg husker, er de tal tidligere udleveret til Teknik- og Miljøudvalget, ellers så kan Karin Storgaard blot henvende sig.

Dernæst skal jeg sige til Lars Dueholm, at jeg endnu en gang skal korrigere den ofte udbredte misforståelse. Indre By er ikke en del af den parkeringsstrategi, der mere eller mindre gælder indtil videre. Som Lars Dueholm også bekendt, så skal vi behandle den i Teknik- og Miljøudvalget ved et af de kommende møder, bl.a. fordi KL-aftalen jo har fjernet et af de væsentligste økonomiske argumenter for at kunne realisere den strategi.

Morten Kabell (Ø): Til en start skal jeg i virkeligheden takke Venstre og Dansk Folkeparti for, at de i Teknik- og Miljøudvalget standsede denne sag. Ikke fordi vi i Enhedslisten pludselig har tænkt os at følge V og O i deres kamp for flere biler i byen, men fordi det giver os anledning til at rette op på en fejl, kan man roligt sige, som skete under udvalgsbehandlingen, hvor udvalget tog stilling til andre elementer i sagen.

Så jeg vil med det samme sige, at Enhedslisten selvfølgelig ikke vil stemme for de dele af det, som Venstre og Dansk Folkeparti kommer med, men i stedet for så vil vi fokusere på andre dele af Nyhavn.

Nyhavn er, og Nyhavn skal forblive et mangfoldigt område, det er et område, der er broget, det er farverigt, ikke bare rent fysisk, men også socialt og kulturelt. Nyhavn er et enestående område for venteran- og museumsskibe, og det skal det vedblive med at være.

Det er muligt, det må være muligt også i fremtiden at skabe en fredelig sameksistens, om man så må sige, mellem de mange forskellige brugere og interesser, der er i havnen.

Vi ønsker at bevare en balance i Nyhavn, vi ønsker at bevare den balance, hvor der er plads til alle, der både er plads til julemarked for dem, der måtte ønske det, der er plads til restauratører af mange

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

forskellige slags, specielt dem, der har overenskomst. Der er plads til københavnernes, der bare ønsker at drikke en øl nede på kajen og nyde solen. Der er plads til veteranskibene samt museumsskibene, som udgør et uvurderligt billede af København.

Der er også plads i vores billede af Nyhavn til kanalbådene. Kanalbådene er et over hundrede år gammelt indslag i havnen, og dem ønsker vi faktisk i Enhedslisten at bevare. Over 1 mio. københavnere og turister bruger havnerundfarterne hvert år. Jeg tror, enhver københavnere, i hvert fald os der er født og opvokset her, kan huske, hvordan man som barn for første gang så havnen og kanalerne fra søsiden, fra vandsiden. Det er ikke så ringe endda at have det minde. Det er ikke så ringe endda, at det også er en af de måder, hvorpå man som københavnere oplever sin by.

Selv om det selvfølgelig er, nå ja, kommercielle foretagender, der driver kanalbådene, så har jeg det på den måde, at det er et uvurderligt kulturelt indslag i København, det er en uvurderlig del af Københavns Havn. Enhedslisten vil faktisk gerne stå ved, at det vil vi gerne bevare.

I udvalget så var der en lidt slingren omkring det her spørgsmål, og derfor vil jeg da gerne slå fast, at vi gerne vil genfremsætte, og jeg er glad for, at ændringsforslaget har fået tilslutning fra SF og Socialdemokratiet, det ændringsforslag, der hedder:

"1. at's d-punkt ændres således, at der kommer til at stå, at der i det videre arbejde tages udgangspunkt i, at den indre Nyhavnskanal, dvs. inden for Nyhavnsbroen, fastholdes som museums- og veteranskibshavn med sejlads med kanalrundfartsbåde, således at der for at sejle i Nyhavn fordres elektroniske fartskrivere og uddannede skibsførere, således at påsejlinger undgås."

Det er allerede nu implementeret i hvert fald hos den ene af de forskellige operatører, der er dernede, og det er egentlig et meget naturligt krav til andre operatører også. For det er klart, vi er ikke interesseret i påsejlinger fra kanalbådene på veteranskibene, det er kanalbådsoperatørerne heller ikke, hvis de ellers er seriøse.

Så det skal selvfølgelig undgås, og det kan undgås. Der ligger forslag allerede nu til, hvordan man kan bygge, hvad skal vi sige, pontonen om dernede. Der ligger et tilsagn om, at det ikke altid alt for kønne, boden og restauranten, og hvad man skal kalde den dernede, også der hvor der sælges billetter, at det ligesom kan bygges om, at hele pontonen kan ændres, således at vi bibeholder de gode dele af Nyhavn, således at den historiske del af Nyhavn kommer til at fremstå meget tydeligere, uden at det vil ødelægge mulighederne for kanalbådene. Når man således kan få både i pose og i sæk, ja, hvorfor skulle vi så være imod det.

Så med de ord så vil jeg håbe på ændringsforslagets velvillige behandling her i salen.

Monica Thon (B): Jeg er ked af at måtte skuffe Morten Kabell, men du får mig ikke til at sige nogen særlig velvillig behandling fra min side. Jeg mener ikke, at man kan skære den forhandling ud, der bør være mellem forvaltningen og kanalrundfarterne. Fordi hvis man går ind for en museumshavn, så går man også ind for en mere begrænset trafik.

Der er ikke noget i forslaget, der lægger op til, at det skal begrænses totalt, at de skal flyttes ud, det er der ikke noget, der lægger op til, men vi lægger op til, at de både, som i gamle dage kunne være derinde, fordi der kun var 80 pladser, hvor der nu er 100 pladser, som er blevet større, og som er blevet flere. Rent faktisk når der er huller i de gamle både, så synes vi ikke rigtigt, at der er noget formål med, at de gamle både skal ligge derinde, og det synes de gamle både heller ikke.

En af grundene til, at der ikke har været, efter Morten Kabells udsagn, ingen påsejlinger i år, er, at der ikke er ret mange, der har ligget derinde, for det tør de ikke. Vi vil gerne fastholde den formulering, der er og evt. gå ind for den formulering såsom Anne Vang har sendt mig, hvor man lagde op til Center for Design og Bydesign at forhandle med kanalrundfarten. Den kunne jeg godt have spist, men jeg kan ikke spise den, hvor vi går helt uden om en forhandling.

Så vi fastholder, og vi er faktisk meget kede af, at du ikke kan se, at der er ræson i, at man ikke både kan have den fulde besejling og så have en museumshavn.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

Allan Mylius Thomsen (Ø): Da Nyhavn bliver indviet i 1673, der var det for, at det skulle være en aktiv, ja, for at det skulle være en erhvervshavn. At der kom værtshuse, at der kom uartige damer og lignende til hen ad vejen, det er så et af de biprodukter, en byudvikling kan medføre.

Men at man skal gøre Nyhavn til et museum, hvor man skal fjerne alt liv, alt det gøgl, alt det, der oprindeligt gjorde området attraktivt for københavnerne og folk fra hele verden, og beskære det til et frilandsmuseum til havs, synes jeg er en så uhyrlig tanke som københavnere, at jeg kun kan sige, vi skal bevare gøgl og farve, og vi skal bevare en dialog imellem operatørerne i Nyhavn.

Der var engang, da man i 1904 byggede trappen ned til Nyhavn for, at der kunne sejle havnerundfart med dampkraft. Dengang havde vi pakkebåde, der havde vi enhver form for større skibe sejlede i havnen, uden der var problemer. Hvis der er problemer nu, så har jeg en fornemmelse af, at der er nogle, der er for nærtagende og nogle, der er for småtskårne i visionerne.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Vi går til 2. runde.

Lars Dueholm (V): Det er altid en særskilt fornøjelse at følge efter Allan Mylius Thomsen på talarstolen. Jeg vil starte et lidt senere sted i verdenshistorien, tror jeg.

Nej, der var to ting, jeg glemte at bemærke før, da jeg var her, bl.a. så kan vi fra Venstres side støtte Enhedslistens ændringsforslag, hvorved man bevarer det nuværende omfang af kanalrundfart i Nyhavn. Dog kan vi ikke fra Venstres side støtte forslaget selv efter sådan et ændringsforslag, idet der bliver nedlagt p-pladser, hvis disse at-punkter nu ikke bliver ændret.

En anden ting, som jeg også synes er væsentlig at pege på, det er hele det oplæg, der ligger omkring Nyhavns udvikling og den betydning, det har for de få beboere, der er tilbage i Nyhavn.

Vi ved sikker alle sammen, at der er en del beboere har henvendt sig til os med ønsket om at få begrænset bylivet i Nyhavn og få det gjort til et mere stille område, end den udvikling, der er i gang nu. Det er vi ikke fra Venstres side en ubetinget tilhænger af.

Men vi synes måske godt, man kunne gøre de nuværende beboere i Nyhavn en tjeneste at overveje en ting, som de har foreslået, hvilket er at ophæve bopælskravet, bopælspligten for de lejligheder, der ligger tilbage i Nyhavn. Hvis man ønsker, at Nyhavn skal gøres og fortsætte hen imod at være en partyzone, som vi tidligere har været foreslået, eller i hvert fald et sted med byliv også udendørs i aften-timerne, jamen så kunne man godt overveje, om det er foreneligt med en beboelse på 1. og 2. sal i mange af de gamle huse. Det vil vi i hvert fald gerne fra Venstres side se på, om det er noget, som ville kunne løse en del af problemet, hvis man ophævede bopælspligten i Nyhavn.

Det er ikke noget, som skal indgå som ændringsforslag el.lign. i aften, men blot en tanke og en tilkendegivelse fra vores side i forbindelse med det videre arbejde.

Karin Storgaard (O): Jeg bliver nødt til at sige til borgmester Klaus Bondam, at jeg ved ikke, hvordan man tæller op, hvor mange parkeringspladser, der er. Altså som sagt har jeg været derinde flere gange og været ned af gaderne, så jeg ved ikke, hvor det er, man tæller, eller hvordan man tæller. Det kunne være meget interessant, eller også så skulle jeg måske tage forvaltningen ved hånden for at gå ud og vise, hvor det er, jeg har fundet, at der ikke var nogen ledige pladser.

Så er der bare det her ærgerlige ved den her sag, at man ikke kan blive enig om, at vi skal have noget parkeringsanlæg til de biler, der ikke kan finde parkering. Der bor jo altså københavnere, jeg taler ikke om pendlerne, Dansk Folkeparti ønsker ikke pendlerne ind i byen, men vi vil gerne have, der er nogle erstatningspladser til de københavnere, der har bil, og det er der altså også i Indre By, det er der altså også omkring Bredgade, Store Kongensgade, alle sidegaderne og helt ned mod Kongens Nytorv.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

Vi kan ikke forstå, man har så meget imod det, fordi som jeg sagde før, Dansk Folkeparti synes for så vidt, at forslaget er udmærket, men vi har noget imod, at man simpelt hen ikke ønsker, at københavnernes skal have bil, for det er åbenbart det, man lægger op til. Altså vi kan ikke have en storby, hvor ikke engang københavnernes må have lov at køre rundt i deres bil, fordi man gør det simpelt hen så besværligt, så de opgiver ævred. Men det er måske også det, man ønsker.

Så vil jeg sige til Enhedslisten, at vi er enige også, ligesom Venstre gav udtryk for med kanalrundfarten, at den skal bevares, det mener jeg, vi stemte om i udvalget. Men jeg ved godt, det hjælper ikke noget at appellere her til nogen som helst, fordi man er fuldstændig ligeglad, man ønsker bare at få det igennem, så man kan få de biler væk.

Jeg synes, det er meget sørgeligt, at det er blevet sådan efterhånden, fordi her har vi et godt område, hvor vi virkelig kan tilrettelægge noget, man kunne være enige om. Men der er nogen her, de er ligeglade, fordi de har flertallet, og så kan de være ligeglade med, hvad alle andre tænker. Men det kunne jo være, at der var nogle bilejere, der var utilfredse med, at man overhovedet aldrig mere tog hensyn til dem her i København.

Hvis det står til borgmester Klaus Bondam og måske også til Enhedslisten, så er det ikke sidste gang, der bliver nedlagt parkeringspladser, vi har jo massevis af parkeringspladser, som man ønsker at nedlægge, var der ikke noget med 400 parkeringspladser i Sjællandsgade, der er 50 parkeringspladser i Havnegade, som man også vil nedlægge. Det er jo også inde i det kvarter her, vi snakker om. Nu bliver det så stoppet på grund af vores budgetforlig, men det kommer måske igen en anden gang. Alt det skal man tænke på.

Jeg kunne også godt lide at vide, hvad er så holdningen til parkeringshuset i Borbergade, som nu ikke bliver til noget, fordi Centerplan er gået konkurs, hvor vil man så placere det, som vi har besluttet herinde, det har vi trods alt besluttet. Så det kunne være rart at vide, om man i forvaltningen og Klaus Bondam har overvejet, hvor man så kunne placere nogle parkeringsanlæg eller prøve at kigge på de parkeringsanlæg, der trods alt er rundt omkring.

Borgmester **Klaus Bondam**: Jeg forledes næsten til at sige til fru Karin Storgaard, at hun og Dansk Folkeparti sådan set også her på Københavns Rådhus tilhører det flertal, der er ligeglade med, hvad andre tænker.

Jeg skal i morgen sørge for, at fru Karin Storgaard får de optællinger, der er foretaget, tilsendt. Jeg er i øvrigt overbevist om, at de tidligere har været udsendt til udvalgets medlemmer.

Og så skal jeg sige, at jeg gennem en samtale med Euro Parks direktør kan forstå, at de har problemer med at udleje alle pladser i deres p-anlæg i Adelgade, og at han sådan set godt kunne forstå, at Centerplan i sin tid trak sig ud af Borbergade-anlægget, da det ikke var økonomisk rentabelt. Blot for lige at verificere historien eller oplyse sandheden i den her historie, så trak Centerplan sig ud af Borbergadeprojektet, før det gik konkurs. Så det at de droppede engagementet, at der altså ikke sket i forbindelse med deres konkurs.

(Kort bemærkning).

Karin Storgaard (O): Jeg vil bare sige til borgmesteren, at jeg kender godt p-anlægget i Adelgade, og der har jeg tilfældigvis også været nede, jeg har været inde i det og kigget mig omkring, og der var der næsten ingen pladser ledige. Så jeg ved ikke, hvad det er, vi går galt af hinanden, fordi det må være på forskellige tidspunkter, man har været der, så det var måske rart også at få at vide, hvornår man har været og kigge dernede. Fordi jeg har været der flere gange og nede i kælderen, jeg har ikke bare stået oppe på gaden, fordi det kan man jo ikke se noget af, men jeg har været nede for at se, netop fordi vi har talt så meget om p-anlæg.

Så jeg er ikke helt sikker på, at det er korrekt. Men det kunne være rart at vide, hvornår man har været nede og studere det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. november 2008**

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Borgmester Klaus Bondam, nu er det en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Klaus Bondam**: Tak for det.

Som tidligere meddelt så skal jeg sørge for, at Karin Storgaard får de oplysninger som den allerførste ting i morgen tidlig, hvoraf det nøjagtigt fremgår, på hvilke tider, hvilke klokkeslæt der er blevet dateret. Men endnu en gang så har vi jo fået oplyst, at Karin Storgaard ved bedre selv, og det kan være, vi derfor skal ansætte hende i teknik- og miljøforvaltningen til at varetage de ting. Tak.

Dansk Folkeparti stillede forslag om, at sagen blev henvist til Teknik- og Miljøudvalget.

Enhedslisten genfremsatte følgende ændringsforslag fra udvalgsbehandlingen:

"at der i det videre arbejde tages udgangspunkt i, at den indre Nyhavnskanal (inden for Nyhavnsbroen) fastholdes som museums- og veteranskibshavn med sejlads med kanalrundfartsbåde"

Der ønskedes delt afstemning om indstillingens 1. at-punkt litra a-e.

Det af Dansk Folkeparti stillede forslag om henvisning til Teknik- og Miljøudvalget blev forkastet med 35 stemmer imod 14.

For stemte: C, O, Wallait Khan (løsgænger), V og Louise Frevert (løsgænger).

Imod stemte: A, B, F, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger) og Ø.

Indstillingens 1. at-punkt litra a blev godkendt med 37 stemmer imod 13.

For stemte: A, B, F, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Wallait Khan (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: C, O, V og Louise Frevert (løsgænger).

Indstillingens 1. at-punkt litra b blev godkendt med 46 stemmer imod 0. 4 undlod.

For stemte: A, B, C, F, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Wallait Khan (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Ø.

Følgende undlod at stemme: O og Louise Frevert (løsgænger).

Indstillingens 1. at-punkt litra c blev godkendt med 37 stemmer imod 12. 1 undlod.

For stemte: A, B, F, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Wallait Khan (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: C, O og V.

Følgende undlod at stemme: Louise Frevert (løsgænger).

Det af Enhedslisten stillede ændringsforslag blev vedtaget med 44 stemmer imod 6.

For stemte: A, C, F, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Wallait Khan (løsgænger), V, Louise Frevert (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: B.

Det således ændrede 1. at-punkt litra d blev godkendt med 47 stemmer imod 0. 3 undlod.

For stemte: A, B, C, F, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Wallait Khan (løsgænger), V, Louise Frevert (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger) og Ø.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

Følgende undlod at stemme: O.

Indstillingens 1. at-punkt litra e blev godkendt med 47 stemmer imod 0. 3 undlod.

For stemte: A, B, C, F, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Wallait Khan (løsgænger), V, Louise Frevert (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger) og Ø.

Følgende undlod at stemme: O.

Den således ændrede indstilling blev godkendt med 37 stemmer imod 13.

For stemte: A, B, F, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Wallait Khan (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: C, O, V og Louise Frevert (løsgænger).

Venstre og Dansk Folkeparti ønskede at videreføre deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen, som Det Konservative Folkeparti valgte at tilslutte sig:

"Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti ønsker som lovet af Borgerrepræsentationen etableret p-pladser i konstruktion på Kvæsthusbroen og kan ikke støtte nedlæggelse af de mange p-pladser uden erstatningspladser."

=====

11. Endelig rammeplan for socialpsykiatrien (2008-106464)

Indstilling om,

1. at den fremlagte rammeplan for socialpsykiatrien godkendes,
2. at elementerne, der indgår i planens ønskemodel, inddrages i budgetdrøftelserne, da ønskemodellen forudsætter tilførsel af midler i Budget 2010, samt
3. at Socialudvalgets budget i 2009 og fremforhøjes med 4.188 t. kr. på bevillingsområdet Voksne med særlige behov, rammebelagt drift, funktion 5.38.59.1. Økonomiudvalgets bevilling Fælles rammepuljer, rammebelagt drift, funktion 6.45.51.1 nedskrives tilsvarende med 4.188 t. kr. i 2009 og frem. Det bemærkes, at forhøjelsen gives med henblik på finansiering af elementerne i psykiatriplanens grundmodel. Det bemærkes endvidere, at størstedelen af rammeplanen for socialpsykiatrien er ufinansieret. Det er kun de finansierede initiativer, som umiddelbart kan iværksættes. Realisering af de resterende initiativer forudsætter, at der afsættes midler i fremtidige budgetforhandlinger. Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Socialudvalgets budgetramme. (Socialudvalget)

Thor Buch Grønlykke (A): Det er en stor glæde i dag at skulle vedtage rammeplanen for socialpsykiatrien i København. Vi har været igennem en lang proces for at lave en plan, som på tidssvarende måde kunne hjælpe psykiatribrugere bedre.

Vi prøvede hele vejen igennem at fastholde en brugerperspektiv, dvs. hele ideen om, hvordan vi skal hjælpe, og hvordan ikke mindst brugerne skal hjælpe sig selv, har centreret sig omkring den model, der hedder Recovery.

Vi har fokuseret på en sammenhængende indsats og også i hele den måde, vi gerne vil styre området på via effektmåling, kan man sige, er der et brugerperspektiv, fordi det jo netop er brugernes oplevelse af den indsats, vi gør, som bliver afgørende for, hvordan vi tildeler ressourcer til områderne.

Selve processen har også været karakteriseret ved en betydelig brugerinddragelse, vi har fået 32 høringsvar, og det har været en glædelig proces at være med til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

Og selve planen sætter fokus på en masse områder, som vi har brug for at forbedre, det gælder generelt for kvaliteten af vores arbejde, det gælder for de fysiske rammer og modernisering på andre måder af vores indsats.

Vi har også den glæde med budgettet at have fundet en løsning på, hvordan vi kan forbedre rammerne. Planerne handler om meget andet, bl.a. om specialisering, om beskæftigelsesindsats osv.

Det hele kan man sige har som kodeord en helt anderledes offensiv indsats, og på den måde så mener jeg, at planen bliver en vigtig brik i at kunne hjælpe vores mennesker med psykisk sygdom i Københavns Kommune bedre i fremtiden.

Finn Rudaizky (O): Dansk Folkeparti har såvel i Folketinget som her på Rådhuset lagt vægt på vigtigheden af, at der udarbejdes konkrete planer for alle grupper af de psykisk syge og tilbuddene, ikke mindst til de her grupper, er tilstrækkelige.

Nu er vi meget fint nået så langt, at vi har en rigtig god rammeplan for socialpsykiatrien, og det er første skridt på vejen, og vi er faktisk meget begejstrede for, at der i det videre arbejde nu bliver lagt vægt på at inddrage både brugere, pårørende, medarbejdere og ikke mindst de faglige organisationer og så også Region Hovedstaden og andre forvaltninger i kommunen med hen blik på at udmønte selve planen i de delstrategier, som der er aftalt.

I relation til samarbejdet med Region Hovedstaden så bør der også sættes fokus på det forhold, at København rent faktisk er det sted i Danmark, hvor der er færrest boliger til sindslidende til rådighed, samt også sætte fokus på den skandale, det rent faktisk er, når færdigbehandlede patienter kan være op til 6 år på Sankt Hans Hospital, uden at der bliver anvist bolig til de pågældende. Det er efter vores opfattelse uværdigt både over for klienterne og uværdigt for kommunen.

Derfor kan jeg ikke nok anbefale alle ansvarlige for det her svigt til at træde i karakter og fremlægge konkrete forslag til en rimelig løsning på problemerne.

Vi ser frem til de videre drøftelser i Socialudvalget om boliger til sindslidende, når det igen skal drøftes til januar. Der er som bekendt også orienteret om for længst bevilgede penge til sådanne boliger, så nu gælder det om at få sat gang i byggeriet.

I al vores glæde over, at det holdningsmæssigt og også strukturmæssigt går den rigtige vej, bl.a. med den rammeplan for socialpsykiatrien, som vi skal godkende i dag, så bliver vi også nødt til at forholde os til det faktum, at store dele af planen rent faktisk hviler på en ufinansieret ressourceforøgelse til området. Det er derfor afgørende for gennemførelse af planens visioner og mål, at der bliver afsat flere midler til området i de kommende år.

Det vil Dansk Folkeparti gerne være med til, hvis der ikke kommer flere penge til området, så risikerer vi nemlig at stå tilbage med meget flotte med meget flotte målsætninger, der ikke kan realiseres på grund af manglende økonomi.

I forbindelse med de grundlæggende principper for hele indsatsen, brugerinddragelse, recovery og effektstyringen, så er det vigtigt med fokus på socialpædagogernes arbejde.

Mulighederne for udvikling og egenmotivation det er afgørende elementer i hele udviklingsprocessen. Hvis det kommer til at fungere godt, så vil det formentlig også kunne komme til at tiltrække nye engagerede medarbejdere til området.

Der vil også være behov for at kunne sætte fokus på kompetenceudviklingen af de nuværende medarbejdere, som for øvrigt for nogles vedkommende allerede arbejder med udgangspunkt i recovery-tankegangen. Der skal selvfølgelig i praksis sikres, at de opstillede mål for klienterne bliver til noget, f.eks. det forhold at flytte i egen bolig eller starte op med 2 timers arbejde hver dag.

Jeg vil godt understrege, at vi ser meget positivt på den dialog omkring psykiatriområdet, som blev udbygget ved Socialudvalgets møde i går med Region Hovedstaden. Det er vigtigt, at formelle planer og initiativer også bliver drøftet uformelt, det kan kun komme til at gavne de grupper af psykisk syge, som vi absolut mener skal have forbedrede forhold.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

Borgmester **Mikkel Warming**: Det var da ærgerligt, at Dansk Folkepartis velvilje ikke gav sig udslag i budgetforhandlingerne og i budgettet, fordi de ting, der er kommet til området, som er gode og fornuftige ting, var sådan set kommet allerede ved Socialdemokraternes og venstrefløjens forhandlinger, før Dansk Folkeparti kom ind over. Og så er det jo nemt at sige, at man vil være gavmild, når man sådan set ikke har løftet en finger for det som parti på noget tidspunkt herinde og slet ikke som enkeltperson.

For det er en god plan, der ligger her, som Socialudvalget har vedtaget, og nu Borgerrepræsentationen tager stilling til, som er et første led i samlet plan for udviklingen af socialpsykiatrien i København, og der kommer konkrete delstrategier for udviklingen af de enkelte områder.

For de borgere, der har psykosociale problemer, skal kommunens indsats bidrage til, at de oplever et mere værdigt liv både af livskvalitet, som de selv oplever, at de kan tage vare på deres eget liv i størst muligt omfang og være mere aktive deltagere i samfundet.

Planen bygger, som Thor Grønlykke var meget inde på, på 3 overordnede principper, som skal være bærende for den samlede indsats: brugerindflydelse, recovery, effektstyring.

Rammeplanen skal være med til at sikre, udstikke rammer for, at vi får den rigtige sammensatte boligmasse til sindslidende, også når det gælder nogle af de allerdårligste, langtidslidende, færdigbehandlede borgere med dobbeltdiagnose.

Jeg er enig i, at det er nødvendigt, hvis planen skal realiseres i virkelighedens verden, at de psykisk syge borgere, psykisk syge københavnere prioriteres i budgetforhandlingerne i de kommende år. Man er kommet et skridt på vejen i år, de meget store renoveringer og moderniseringer af Sundbygård er på tide, og det er godt, ligesom de efteruddannelsesmidler, som skal bruges på boccentrenene, der er kommet, også er et klart fremskridt.

Men der ligger også, og det er ikke nogen hemmelighed, når man kigger i planen, ganske store udfordringer, som skal finansieres i de kommende budgetforhandlinger.

Så vil jeg bare sige venligt til Finn Rudaizky, meget, meget venligt, at som det er dokumenteret ved en forespørgsel herinde i april måned ved svar på spørgsmål i udvalget af bl.a. Finn Rudaizky af indtil flere sager på dagsordenen i Socialudvalget, så er det ikke sådan, at man ligger på den lade side, år det gælder færdigbehandlede patienter på Sankt Hans. Det er faktisk sådan, at antallet, der venter på Sankt Hans, er blevet mere end halveret i de sidste halvandet år, fordi der gøres en aktiv og målrettet indsats for at få disse borgere ud af hospitalet.

Det gøres der, fordi vi faktisk synes, det er vigtigt, at man tilbyder folk andre steder at bo. Derfor er det sådan, som det også er oplyst over for Finn Rudaizky flere gange både på skrift og mundtligt, at borgere, færdigbehandlede patienter på de psykiatriske hospitaler eller Sankt Hans, har fortrinsret, har fortrinsret til ledige boliger på vores botilbud. Men vi kan ikke tvinge dem til at tage imod dem, vi kan ikke tvinge dem til at tage imod dem, for de skal selv sige ja. Når folk vælger, og det har de ret til, til at stå på venteliste til steder med meget store ventelister, så får de den næste ledige bolig, når der kommer en.

Det er også rigtigt, at vi bygger så hurtigt, man kan, Finn Rudaizky har jo et vist kendskab til ejendomsmarkedet, så han må jo vide, at det har været nogle specielle tider i de sidste par år, det har været meget nemt at tjene gode penge på at bygge private ejerboliger og dyre kontorboliger. Det har gjort det svært, for ikke at sige stort set umuligt at få fat i private grunde til boligbyggeri, alment boligbyggeri, som det har været, til sindslidende og handicappede. At rammebeløbet samtidig har været meget lille, fordi regeringen har nægtet at forøge det, det er så en anden side af sagen.

Finanskrisen har, jeg var lige ved at sige gud ske tak og lov, vendt op og ned på det, og nu kommer der grundene, så nu kan vi komme i gang med at bygge. Derfor så kommer der også en sag, som Finn Rudaizky så rigtigt siger, i Socialudvalget i januar måned med de grunde, vi får tilbudt nu. Men det at bygge er ikke det hele, forstået på den måde, som jeg sagde før og understregede, så er der fokus

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

på det, ventelisterne er blevet halveret i løbet af de sidste år, bl.a. fordi det er sådan, at færdigbehandlede står forrest i køen, har forrang frem for andre ventende til at få et botilbud. Men det forudsætter, at de siger ja til det, og det forudsætter, det er det rigtige botilbud.

Derfor er det ikke så nemt, som Finn Rudaizky gerne vil gøre det til. Men o.k. viden forudsætter også, at man læser sine papirer.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Vi går til 2. runde.

Finn Rudaizky (O): Man bliver jo ikke overrasket over selve tonen i borgmesterens måde at fremlægge tingene på, måske er det et skalkeskjul for de ting, som borgmesteren giver finanskrisen skylden for, nemlig det forhold, at han og hans forvaltning har haft bevilget penge til boliger, som der mildt sagt set ikke er blevet gjort ret meget ved.

Så der mangler altså en masse boliger til de sindslidende, der mangler også nogle konkrete informationer til Socialudvalget, som vi nu får til januar måned på grundlag af et medlemsforslag, som har været rejst i udvalget. Det er ikke en initiativrig fremadstræbende borgmester på de her felter, det er hele tiden et spørgsmål om, hvorvidt vi andre medlemmer af udvalget skal rykke for nogle ting, som er blevet bevilget, nogle ting, som vi troede kørte den rigtige vej, men som der hele tiden skal nødhjælpsraketter til, for i det hele taget at sætte skub i borgmesteren.

Så derfor så vil jeg nøjes med at sige, at de oplysninger i relation til, man kunne få det indtryk, at det hele var i orden med hensyn til de klienter, som har været færdigbehandlede, som bl.a. har været 6 og 4 og 3 år på Sankt Hans Hospital, uden at de kunne komme videre i systemet. Det er muligt, at det er blevet bedre, det er dejligt at høre hr. borgmester, hvis det er blevet bedre, men det er så alvorligt for Københavns Kommune og for de patienter, at der må prioriteres på en anden måde fra borgmesterens side, hvis han ellers skal leve op til de bevillinger og de andre ting. Det er nemt nok at give økonomien og finanskrisen skylden, men jeg tror faktisk, der er nogle andre årsager.

Men nu vil jeg vælge at koncentrere mig om det forhold, at man nu altså er i gang med at lave en plan til januar måned, og så må vi i udvalget gå videre med det. De sure bemærkninger, tror jeg, jeg vil overlade til borgmesteren.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming**: Blot venligt sige, at på foranledning af Peter Schlüter havde vi en forespørgsel om præcis dette emne her i april måned her i Borgerrepræsentationen, hvor jeg oplyste om de på det tidspunkt for mig kendte ventetider, oplyste, hvor langt vi var kommet med at bygge boliger. Og også oplyste, og det er vel ikke uinteressant, hvor langt der var igen. Og også oplyste, hvornår udvalget var blevet orienteret om ventetiderne, hvad man er blevet flere gange i årene.

Så det er ikke sådan, at man bliver forholdt oplysninger, det er jeg nødt til at understrege blot én gang for alle, det tages meget alvorligt. Og også dengang i april, skal jeg understrege, blev det oplyst herfra, det er også blevet oplyst på skrift til Peter Schlüter og dermed til hele udvalget i marts måned, mener jeg, det var, nej, det var 1. april, i april måned her i år, at det på det sidste halvandet års tid faktisk er lykkedes mere end at halvere antallet, der venter, fordi det har været en prioritet. Fordi vi ønsker at give de borgere tilbud om at komme videre.

Jeg har også prøvet at forklare meget stille og roligt og ikke specielt surt, hvad det er for nogle udfordringer, der ligger. Man skal være sikker på at have de rigtige tilbud, nogle af dem skal bygges, nogle af dem handler også om, hvad det er for nogle tilbud, folk vil sige ja til, fordi det er ikke sådan, at man kan tvinge folk fra et hospital, fra Sankt Hans over i et botilbud, de skal sige ja. Og det er en anden af de udfordringer, der ligger.

Det er ikke specielt surt, men det er et forsøg på at diskutere tingene på, skal vi sige, fælles grundlag om, hvad det er for nogle udfordringer, hvad det er, vi har gjort sammen i denne sal for at formind-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. november 2008**

ske de ventelister, der har været, sammen har gjort for at give folk, der er færdigbehandlede, nogle ordentlige tilbud, og vi sammen kunne gøre, hvis vi ikke skal have den her ret konstante mistænkeliggørelse om, at man i virkeligheden ikke har gjort arbejdet. København er nået væsentligt længere end resten af landet, der også har massive problemer med færdigbehandlede patienter, der venter både i den psykiatriske og i den somatiske afdeling i øvrigt. København er faktisk nået ret langt i de sidste halvandet år på baggrund af vedtagelser, et bredt flertal i Borgerrepræsentationen har lavet om at sætte penge af til at få bygget boliger og om at prioritere de færdigbehandlede.

Det skammer jeg mig ikke over, det bør et flertal her heller ikke gøre.

(Kort bemærkning).

Rikke Lauritzen (Ø): Jeg bliver bare lidt nysgerrig, fordi nu kan jeg forstå, at nogle i udvalget i hvert fald ikke tror på forklaringen om, at det er finanskrisen og manglen på byggegrunde, og det faktisk, at patienterne selv siger nej til de boliger, de får tilbudt, som skulle være årsagen til det.

Nu kan det godt være, jeg mangler fantasi, men hvis det er det, jeg tror, så er det en ret grov anklage over for borgmesteren og over for forvaltningen om, at man i virkeligheden synes, det er rart at have de patienter liggende på hospitalerne. Det synes jeg da kunne være lidt interessant at vide, om det er det, Dansk Folkeparti anklager borgmester og forvaltning for.

Peter Schlüter (C): Det er mit indtryk, at borgmester Mikkel Warming tegner et temmelig, for at sige det mildt, lyserødt billede af situationen omkring de socialpsykiatriske patienter, som er færdigbehandlede, og som venter på at blive visiteret til bosted eller en anden boform.

Jeg er bestemt heller ikke enig i borgmesterens udlægning af informationsniveauet, det er absolut min opfattelse, at vi i Socialudvalget ikke har fået den fornødne information omkring tilstanden og omkring de ventetider.

Det er heller ikke mit indtryk, at sågar Folketingets Ombudsmand har fået de informationer, som han har ønsket. I det hele taget så er det ikke mit indtryk, at socialforvaltningen har været særlig oplysningsvillig med hensyn til egentlig at belyse situationen og dens ramme alvor.

Vi har simpelt hen en opgave foran os bestående i, at vi skal afhjælpe, vi skal have de patienter ud af hospitalerne, det koster 1.650 kr. pr. sygeseng. For den pris kan vi indlogere patienterne på byens bedste hoteller, vi skal have fundet en løsning.

Vi skal også samtidig have fjernet den kæmpestore flaskehals, det er at have færdigbehandlede patienter i årevis liggende på hospitalerne. Det er fuldstændig uanstændigt menneskeligt, og det er fuldstændig uanstændigt, at borgmester Mikkel Warming og Enhedslisten skyder skylden på regeringen og på finanskrisen, og hvad ved jeg for de her problemer.

Nej, problemet består i en venstrefløj herinde i Borgerrepræsentationen, som i årevis har haft ansvaret for det her område, også dengang i 2002, da en patient, som var færdigbehandlet, stadig væk ikke er blevet visiteret til et bosted. Det er også den samme gruppe politikere, som har ansvaret for, at vedkommende ikke er kommet videre.

Vi kan simpelt hen ikke være det bekendt, vi kan ikke være det bekendt over for de mennesker, som venter på en plads i socialpsykiatrien, og som ikke kan komme til, dem kan vi ikke være det bekendt overfor. Vi kan simpelt hen ikke være bekendt, at vi ikke får løst de problemer. Der skal en løsning til nu, en midlertidig løsning, så vi kan få de folk ud af socialpsykiatrien, så vi kan få brudt med de flaskehalse. Det må være muligt.

Det glæder jeg mig meget til at høre borgmesterens og forvaltningens løsningsforslag til, hvordan får vi klaret de problemer.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

Lars Rasmussen (A): Socialdemokraterne synes, det er en udmærket plan og har været tilfredse med informationsniveauet på dette område.

Det Konservative Folkeparti siger, at det er deres indtryk, at Ombudsmanden heller ikke har fået de papirer og de ting, han har bedt om. Det er jo en ret alvorlig anklage. Kan hr. Peter Schlüter komme herop og bekræfte, at der er blevet tilbageholdt oplysninger for Ombudsmanden? Det synes jeg sådan set, vi har krav på at vide.

(Kort bemærkning).

Borgmester Mikkel Warming: To ting. Bare lige til sidst det med Ombudsmanden. Det, Peter Schlüter refererer til, er, at Ombudsmanden, hvilket er meget naturligt, har bedt om yderligere oplysninger på baggrund af en henvendelse, Ombudsmanden er kommet med, hvor, hvad der er helt normal procedure, han så efter det svar, han har fået, har bedt om yderligere oplysninger. Begge dele ligger på SUD-portalens, hvor der er adgang for udvalgets medlemmer. Det er helt normal procedure, det er der ikke noget at hidse sig op over, også fordi der er ikke nogen hemmeligheder i det her overhovedet.

I forhold til de ventetider, der er omtalt, er der ingen hemmeligheder, man kan sige, det har været på forsiden af Politiken, det har været fremlagt for udvalget og har været diskuteret i udvalget. Der er sådan set ikke nogen, der holder noget hemmeligt her, hvorfor skulle man dog det, det er der ingen, der har nogen interesse i.

Det, jeg derimod godt synes var interessant at høre fra hr. Peter Schlüter, var vel egentlig opfattelsen af, at man bare kunne betale et hotelværelse til mennesker, der altså er svært psykisk syge. Fordi det viser en lidt manglende forståelse for, hvad det er for nogle mennesker, vi har med at gøre, og en lidt manglende forståelse for, hvad det er for nogle tilbud, der skal til, hvad det er for en social støtte, hvad det er for en psykiatrisk behandlingsmæssig støtte, der skal til for mennesker, der har det rigtig skidt, der har ondt i psyken. Det synes jeg er lidt bekymrende.

Så vil jeg godt gentage, hvad det er, jeg har sagt et par gange, som det er foregået i nogle år nu, nemlig at de færdigbehandlede patienter har forrang frem for alle andre, når der bliver ledige pladser i de socialpsykiatriske botilbud, fordi vi ønsker at få dem ud, ikke kun fordi det koster penge, det spiller da en rolle, men ikke særlig stor, men fordi vi også synes, det er det bedste for dem. Men det skal også være det rigtige tilbud, og de skal sige ja til det, det er nogle forudsætninger, der skal være opfyldt.

Det er derfor, jeg kan sige med meget stor sikkerhed, at det her tages seriøst. Jeg er glad for, at vi har mere end halveret ventelisten på halvandet år, at vi i løbet af det næste halvandet år såmænd nok skal mere end halvere den én gang til. Det er også nødvendigt, det skal tages alvorligt. Samtidig skal der bygges mere.

Men at påstå, at det ikke tages alvorligt af forvaltningen af mig og i øvrigt de andre politikere, som ikke er Peter Schlüter og Finn Rudaizky, det synes jeg er ganske alvorlige anklager, og det synes jeg simpelt hen ikke er rimeligt.

(Kort bemærkning).

Rikke Lauritzen (Ø): Jamen jeg synes egentlig også, det er voldsomt interessant, fordi der åbner sig lige pludselig nye afsløringer eller bekendelser herinde i forhold til, hvad det er for en socialpolitisk, socialpsykiatrisk politisk ideologi, som Det Konservative Folkeparti har.

Fordi jeg skal lige høre, om det kan være rigtigt, hvis patienterne, som jeg spurgte om før, siger nej tak til den plads, de bliver tilbudt, om de så skal kunne tvinges til at tage imod den, eller hvad det er, Konservative egentlig mener. Det er i hvert fald lidt interessant, fordi det er et opgør med hele den socialpsykiatri vi kører i Danmark lige i øjeblikket.

Det vil da være rart at vide, hvis det er noget, Det Konservative Folkeparti pønser på her i København, men søreme også på landsbasis, fordi så skal vi da til at tænke lidt om på vores institutioner og i den måde, vi tilrettelægger vores tilbud på også her i kommunen. Det er i hvert fald et opgør med

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

den tankegang, man har haft i de sidste mange år, og i min optik noget af et tilbageskridt i forhold til, hvordan man ser på de patienter, vi har liggende eller borgere, som vi har liggende på vores tilbud i forhold til, om de skal behandles som individer eller som tvangsindlagte og umyndiggjorte patienter. Det synes jeg er interessant.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Vi går til 3. runde.

Peter Schlüter (C): Til Lars Rasmussen og hans spørgsmål omkring, hvad det er for nogle oplysninger, som Folketingets Ombudsmand ikke har fået, så har borgmester Mikkel Warming jo sådan set allerede svaret på det spørgsmål, at det var rent faktisk tilfældet, at Folketingets Ombudsmand måtte ud i anden runde for at få adgang til de oplysninger, som han havde bedt om. Det vil sige, at man ikke havde svaret fyldestgørende i første omgang.

Det er selvfølgelig en alvorlig sag, når Folketingets Ombudsmand skal have genvordigheder og besværligheder med at få udleveret de oplysninger, som han har brug for i forhold til at skulle danne sig et indtryk af, om tingene er foregået korrekt. Det synes jeg er ret alvorligt, og det er ikke første gang, det er sket, det er ikke første gang, at Folketingets Ombudsmand har bedt socialforvaltningen om supplerende oplysninger. Det skete også for nogen tid siden i en sag omkring en prostitueret, som var blevet smidt ud af KFUK Reden, som jo også hører under socialforvaltningen, i et vist omfang i hvert fald. Det er godt nok en selvejende institution, men der lå en helt anden problematik her i forhold til, at kommunen jo har tilsynspligt, som jo heller ikke helt blev overholdt.

Så bliver der spurgt til, hvad det egentlig er, at De Konservative mener omkring de 1.650 pr. døgn, som det koster at have en socialpsykiatrisk patient liggende. Vi mener selvfølgelig ikke, at man skal indlogere patienterne på hoteller, nej, det var sådan set et sammenligningsgrundlag med, at man kan få et luksussuite med fri bar, tror jeg nærmest, til den pris, det koster. For de penge, hvis man regner på, hvor mange penge det kan dreje sig om på årsplan, det koster at have socialpsykiatriske færdigbehandlede patienter liggende, så bliver det jo formentlig et ganske højt tocifret millionbeløb.

For de mange millioner kroner bør vi kunne finde et alternativ, evt. som en midlertidig løsning, indtil vi får visiteret patienterne på plads der, hvor de ønsker at være, så bør det være muligt for de mange, mange millioner kroner om året at finde en løsning, som patienterne vil acceptere og føler er interessant.

Det var sådan set det, jeg mente, og det tror jeg egentlig også, at både borgmester Mikkel Warming og Rikke Lauritzen er enig i, at det må være en ret god ide, at vi bruger de penge lidt bedre.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming**: To ting. Det med Ombudsmanden, bare for en god ordens skyld. Ombudsmanden stiller et spørgsmål på baggrund af en artikel i Politiken og beder om forvaltningens udtalelse hertil, får forvaltningens udtalelse hertil, som handler om, hvad man har gjort, hvordan ventelisterne har udviklet sig, bl.a. at man har halveret ventelisten på halvandet år osv. osv. osv. Også nogle af de problemer, man er løbet ind i med boligbyggeri.

Ombudsmanden beder derefter, og det er hans fulde ret, og det er helt fint, at han gør det, han beder om at få tilsendt alle personakterne, altså de enkelte personsager. Det får han selvfølgelig, og det er der altså ikke noget mystisk eller konspiratorisk i, det er ganske normal praksis. Man svarer på et spørgsmål, man giver en udtalelse på det, man bliver spurgt om. Ombudsmanden vil gerne dybere ned i nogle konkrete ting, og så får han de oplysninger.

Altså det er, ligesom Peter Schlüter bekræfter, sket før, ja, det er sket før, fordi det er sådan, det er, det er helt normal praksis. Det er der ikke noget hverken konspiratorisk, mystisk eller noget i, og jeg synes, man skal overveje, hvor meget man skal hidse sig op over sådan noget, fordi det ingen gang på jorden har, det er jeg nødt til at sige.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

Det andet det er så i forhold til det med pengene. Jamen jeg er da ikke uenig i, når man kigger på det, og det er bare for at sige, at det understreger da, at den der lidt voldsomme retorik, som nogle måske lægger op til, at man nærmest bevidst gerne vil holde de færdigbehandlede patienter på Sankt Hans. Nej, det er da bl.a., fordi det koster penge, det er ikke nogen god investering, det er ikke nogen god forretning for kommunen at have dem liggende der. Så hvis man tænkte rent rationelt, så handlede det da om, og det gør man sådan set, så handlede det om at få væk derfra. Det er også det, man arbejder på.

Peter Schlüter om de midlertidige tilbud, ja, hvis der er plads på de midlertidige tilbud eller plads på de andre tilbud, det er altså sådan, at der også ventelister andre steder i landet, ganske lange ventelister oven i købet, andre steder i landet på botilbud, og folk skal stadig sige ja.

Så helt så nemt, som det lyder her, det er det ikke, men der arbejdes meget seriøst med det, fordi vi er enige om målet, at give de færdigbehandlede patienter et ordentligt botilbud, der passer til dem. Det er også derfor, det lykkedes. Jeg gentager det, fordi jeg synes, det er vigtigt at understrege, at det er lykkedes mere end at halvere antallet af færdigbehandlede, der venter, i løbet af det sidste halve år, fordi alle, også et bredt flertal herinde, har arbejdet for, at det skulle ske.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Ja tak. Og en kort bemærkning, som varer i 2 minutter.

(Kort bemærkning).

Jens Nielsen (A): Ja, jeg begynder nu. Jeg synes, selv om de her skudvekslinger trækker lidt i langdrag, så synes jeg, man skal lytte omme bagved, og der er noget meget spændende og fint at høre omme bagved, og det er, at alle tilsyneladende giver udtryk for, at det er ikke godt nok på psykiatriens område, distriktspsykiatriens område.

Vi har faktisk mange partier, der har været oppe og comitte sig her til at finde 600 mio. kr. i engangsinvesteringer og 1.200 mio. på årsbasis inden ret mange år. Det synes jeg er det positive ved den energiske debat, der har været her.

Det tog 30 sekunder.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Det var meget fint.

(Kort bemærkning).

Lars Rasmussen (A): Altså selv om noget af det er meget skægt, så er det jo faktisk nogle alvorlige anklager, at der flere gange er blevet tilbageholdt oplysninger for Ombudsmanden. Jeg synes, det ville klæde Peter Schlüter at komme herop og sige, at det var en fejl, ligesom det også er en fejl, at værestedet Reden hører under socialforvaltningen. Det gør det ikke.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

12. Etablering af idrætshaller i forbindelse med byggeri af nye skoler (2008-59457)

Indstilling om,

1. at der ved byggeri af nye skoler og renovering af gymnastiksale planlægges etablering af en idrætshal på i størrelsesordenen 2.000 m², såfremt det planmæssigt og byggeteknisk er muligt, samt
2. at finansieringen af merudgifter i forbindelse med etablering af idrætshaller i stedet for traditionelle gymnastiksale indgår i forbindelse med de kommende års budgetforhandlinger. Dette sker ved at Kultur- og Fritidsudvalget og Børne- og Ungeudvalget, forud for budgetforhandlingerne, udarbejder op-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

læg til Økonomiudvalget. Dette oplæg skal redegøre for om der i det pågældende års budgetforhandlinger indgår anlægsprojekter, hvor det kan være relevant at etablere idrætshal i forbindelse med skolebyggerier eller renovering af gymnastiksale, samt udgifterne hertil fordelt på drift og anlæg. (Kultur- og Fritidsudvalget og Børne- og Ungdomsudvalget)

Sagerne 2008-59457 og 2008-133998 blev behandlet sammen:

13. Medlemsforslag om idrætshal på Islands Brygge (2008-133998)

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen konstaterer, at det ved mødet den 10. januar 2008 angående Idrætshal ved skolen på Islands Brygge blev besluttet, at der skal opføres en idrætshal i stedet for gymnastiksale. (Stillet af Enhedslisten)

Sagerne 2008-59457 og 2008-133998 blev behandlet sammen.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Jens Kjær Christensen har ordet, og det vil jeg tro mest er til sag 2008-133998.

Jens Kjær Christensen (Ø): Tilbage i januar måned, den 10. præcis, stillede Enhedslisten 2 forslag, det ene et generelt forslag om, at man i fremtiden ved nye skolebyggerier skulle etablere en idrætshal og ikke de traditionelle gammeldags gymnastiksale.

Som alle ved, og alle i virkeligheden støttede, var formålet selvfølgelig dette at få et multifleksibelt rum og større, som også kunne bruges af det lokale foreningsliv ud over selvfølgelig af skolerne.

Det blev sendt i udvalg, det har været igennem Kultur- og Fritidsudvalget, og Børne- og Ungdomsudvalget og Økonomiudvalget, og nu er det tilbage. Det vil Enhedslisten godt kvittere for, fordi det er jo ganske smukt det, der nu ligger som en indstilling til os i aften.

Det er grundlæggende en opfyldelse af det, vi ønskede, så det er vi glade for.

Det andet forslag, som ikke blev sendt i udvalg, men blev vedtaget her i salen, omhandlede konkret at bygge en sportshal, idrætshal ude på Islands Brygge i forbindelse med udbygningen af skolen på Islands Brygge.

Nu er der så gået en del tid siden, og det der har været årsagen til, at vi har stillet det her konstateringsforslag, hvor vi holder fast i, hvad vi har besluttet i denne her Borgerrepræsentation, det er selvfølgelig den usikkerhed, som har spredt sig i lokalområdet, og det kan man læse gennem pressen, der er endda store partier herinde, som siger, desværre denne her idrætshal bliver ikke til noget. Jeg skal nok spare jer for at læse op.

Dette er selvfølgelig ganske uacceptabelt, fordi det er Borgerrepræsentationen, der har besluttet noget her, og det kan man ikke bare sådan lave om i et udvalg, så må udvalget komme tilbage til Borgerrepræsentationen og meddele, der er altså nogle problemer med den beslutning, I har truffet, og så må vi finde en løsning på det.

Nu er det den omvendte vej rundt, at vi har stillet et medlemsforslag for at følge op på vores oprindelige forslag, som vi troede var vedtaget. Det er så meningen med denne her lille korte øvelse i aften, at få tilsikret, at der faktisk bliver idrætshal på Islands Brygge, og at det ikke går ud over den påtænkte udbygning af selve skolen og dens indhold alt taget i betragtning.

Jeg er ret sikker på, at borgmester Bo Asmus, som nu kommer herop og taler, vil bekræfte mig i, at jeg ingen har grund til frygt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Helt tryk tror jeg ikke, du skal være. (*Jens Kjær Christensen*: Det er af helt andre årsager).

Jeg vil starte med at slå fast, at SF selvfølgelig ubetinget støtter, at man bygger idrætshaller, når man har mulighed for det. Det er den løftestang, der gør, at vi kan få gjort noget ved vores mangel på idrætshaller, det er den tværgående tankegang, som vi skal fremme her på Rådhuset.

Og også at vi ubetinget støtter, at vi skal have en idrætshal ved Islands Brygge Skole.

Nu har sagen her om idrætshallen ved Islands Brygge Skole været kikset håndteret af os her i salen fra starten. Den politiske beslutningskraft har til tider været på vågeblus, bl.a. fordi vi jo ikke dengang, som vi forhåbentlig får nu, fik en beslutning, der siger, at vi principielt går ind for at bygge idrætshaller ved skolerne, når der er mulighed for det.

Forløbet har været sådan, at først så skulle der bygges, så skulle Kultur & Fritid betale, fordi det var en idrætshal i deres regi. De havde så ikke pengene, så skulle der bygges, men så var det uvist, hvem regningen skulle sendes til. Så blev det besluttet, at der skulle bygges en gymnastiksal, så ændrede man igen holdning, da Enhedslisten rejste sagen, og vi besluttede at bygge en idrætshal.

Pengene skulle findes på børne- og ungdomsforvaltningens anlægsbudget, en beslutning, der blev truffet her, samtidig med at man besluttede, at hvis der kom til at mangle penge til daginstitutionspladser, så skulle de tilføres børne- og ungdomsforvaltningen. Dem har vi dog ikke fået endnu, selv om der er behov for dem.

Men tilbage står, at det her lange forløb er en fordyrelse af projektet. Projektet har måttet etapeinddeles for, at skolen kunne nå at stå færdig, og tidsforskydninger koster, og de koster meget.

Hertil kommer, at projektet også er blevet dyrere end budgetteret, fordi bortskaffelsen er blevet dyrere end projekteret. Den rådgiver, som Københavns Ejendomme har hyret, har vurderet et beløb, der er ca. 5 mio. kr. for småt, nu forsøger Københavns Ejendomme så at få pengene fra rådgiver i erstatning. Dog har jeg fået oplyst, at det ikke er realistisk, at man får det fulde beløb på 5 mio. kr., men noget langt mindre.

I princippet burde det vel være Københavns Ejendomme, der dækkede de her 5 mio. kr., men de oplyser som i tidligere faser i det her, at de heller ikke den her gang har penge til det, og det er jo nok rigtigt nok.

Dertil kommer, at der i projektet er en prisstigning, der er større end forventet, og der er udgifter til inventar.

Alt i alt er projektet dyrere end oprindeligt forudsat. Hovedårsagen er den forurenede jord, forsinkelse af projektet på grund af skiftende politiske beslutninger og generelle prisstigninger, i alt 12 mio. kr.

Så vi må bare her konstatere, at projektet ser ud til at være underfinansieret i forhold til de store ambitioner, der er. Derfor stillede SF ændringsforslag til budgettet om, at der blev tilført 12 mio. kr. ekstra, så det oprindelige projekt kunne gennemføres, uden der skal ske besparelser andre steder. Men som folk her i salen ved, så blev det stemt ned.

Så selvfølgelig har det her været med til, det her forløb, at skabe utryghed på Islands Brygge, får de deres idrætshal, eller sker det på bekostning af skolen, og hvad sker der.

Nu er vi jo i SF et resultatorienteret parti, og jeg har derfor inden for de nye rammer, der er, arbejdet på at finde løsninger, hvor det er muligt, se, om vi kan finde løsninger, så det er muligt både at gennemføre skolen og idrætshallen.

I første omgang har vi på vores Børne- og Ungdomsudvalgets møde i går skaffet 5 mio. kr. ekstra til byggeriet ved en intern omprioritering af børne- og ungdomsforvaltningens anlægsbudget, forstået på den måde at vi sparer 5 mio. kr. på den interne vedligeholdelse af skolerne.

Det er selvfølgelig beklageligt i forhold til de skoler, der så går glip af vedligeholdelse, men det er det, vi kan gøre for at skaffe finansiering, nu flertallet ikke vil give en ekstrabevilling.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

I dag har jeg så også holdt et møde med Pia Allerslev, fordi jeg mener, at vi i fællesskab skal se, hvad vi kan gøre for at sikre projektet. Her er det kommet frem, at de 2 forvaltninger vurderer, at vi kan forvente et positivt licitationsresultat set i lyset af den generelle konjunkturudvikling.

Forvaltningerne vurderer altså, at der er gode chancer for et resultat, der giver mulighed for at realisere et byggeri så tæt på det planlagte som muligt og dermed tilbageføre de tilpasninger, som er nødvendige for at sikre idrætshallen.

Jeg vil godt lige bede om et enkelt minut for næste runde.

Sagen er planlagt til at komme på et møde i Børne- og Ungdomsudvalget i marts og forhåbentlig kan vi der vedtage både idrætshal og skole og indvie, som det har været stillet i udsigt, ved skolestart 2010. Men her er det så, at SF forbeholder sig retten til at vende tilbage, hvis det viser sig, at økonomien slet ikke holder, og det med positivt licitationsresultat ikke ser ud til at holde. Så forhåbentlig ender det lykkeligt, forhåbentlig ender det lykkeligt.

Så vil jeg også godt sige, at hele forløbet viser, at jeg mener, at vi bør kigge KEJ-konstruktionen efter i sømmene, vil vi have bestiller- og udførermodel, så skal vi have specificeret snitfladerne bedre, hvem skal løfte regningen, når eksempelvis bortskaffelse af jord, som i dette tilfælde bliver dyrere end projekteret. Vi vinder ved at samarbejde bedre på tværs af kommunen, københavnere vinder, når kommunen samarbejder, og det skal vi være i stand til, vi skal sikre en klar ansvarsfordeling i forhold til økonomi og i forhold til opgaver. Det viser den her sag, og det har vi også i SF tænkt os at forfølge, at vi får en klarere arbejdsdeling mellem fagforvaltningerne og Københavns Ejendomme.

Vi håber og tror, at det kan realiseres, sådan som vi havde tænkt det.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Tiden bliver trukket fra i 2. runde.

Cecilia Lonning (V): Ganske kort, så kan vi fra Venstres side også sige til Jens Kjær, at vi bestemt heller ikke håber, der er grund til frygt.

Vi støtter, som vi hele tiden har sagt, idrætshallen på Islands Brygge. Vi er glade for, at borgmester Bo Asmus Kjeldgaard også her er enig i, at der er penge til byggeriet hos BUF, og så glæder vi os til at se hallen snart færdig.

Simon Strange (A): Men selvfølgelig får vi en idrætshal, Jens Kjær, på skolen på Islands Brygge, sådan som borgmesteren har lovet her i salen i starten af året her, snart et lille års tid siden.

Socialdemokraterne synes ikke, det er imponerende, at man i så stort et budget ikke kan finde ud af at holde de trods alt små løfter, der bliver givet her i salen.

Det er trods alt ikke længe siden, at borgmesteren var oppe og sige, at nu skulle der selvfølgelig være, og det er klart, for det er en god politik, at få en idrætshal på skolen, sådan som borgmesteren også her til aften giver udtryk for.

Så synes jeg altså, at man skulle vise en lidt større engagement for rent faktisk at få løst det problem andet end bare at kaste den ud til siden og sige, jamen desværre det blev alligevel ikke til noget.

Så A stemmer selvfølgelig for den del af forslaget og glæder sig til, at den politik, vi vedtager her i BR, bliver ført ud i livet i udvalgene.

Med hensyn til borgmesterens kommentar omkring Københavns Ejendomme og samarbejde på tværs, vil jeg gerne være lidt mere imødekommende. Jeg synes sådan set, der er grund til at give fuld opbakning til borgmesteren i det ønske omkring at få nogle mere klare linjer og nogle retningslinjer for, hvordan fagforvaltningernes samarbejde fungerer med Københavns Ejendomme, og hvordan de udvekslende økonomier skal fungere i praksis.

Det har været en prøve, kan man sige, det har været en lang prøvetid, men nu er vi også kommet til en tid, hvor vi måske kan rette de små hjørner, som gør, at der kommer endnu færre gnidninger på tværs.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

Bjarne Fey (F): Jamen strategien er klar fra Socialdemokraternes side af, de ønsker og ønsker, og når man så fortæller, hvad regningen er, så siger de, du har fået pengene, dvs. man er klar til at bruge pengene op til flere gange på flere forskellige projekter. Det er ikke nogen nyhed for nogen som helst, at man gerne vil leve op til de ønsker, man har med skoleudbygning, idrætshalsudbygning, daginstitutionsudbygning, så forslår de 1,5 mia., eller hvor mange penge, der nu skulle være i BUF, ikke til alle vores drømme.

Jeg synes, det er lidt beskæmmende at høre et ansvarligt parti klar til at bruge penge ikke kun én gang, men op til 2 gange. Det går altså ikke, kammerater. Jeg tror, vi godt snart kunne tænke os lidt mere økonomisk ansvarlighed fra Den Socialdemokratiske Gruppens side af.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Vi går til 2. runde.

Jens Kjær Christensen (Ø): Først vil jeg sige til Simon Strange fra Socialdemokraterne, at han åbenbart ikke har læst Bryggebladets udgave nr., ja, jeg ved ikke, hvilket nummer det er, men det er i hvert fald dateret den 4. november. For der citeres et fremstående medlem af denne Borgerrepræsentation fra Socialdemokraternes side, som også befinder sig i Børne- og Ungdomsudvalget, han konkluderer:

"Faktum er, at Bo Asmus Kjeldgaard ikke har haft styr på økonomien i sin egen forvaltning."

Det er jo ikke det, vi diskuterer i dag.

"Og det er årsagen til, at der ikke kommer en sportshal på Bryggen."

Jeg mener i virkeligheden, at Socialdemokraterne har ganske glimrende medvirket til at give befolkningen det indtryk, at der ikke kommer nogen, for det er der et læserindlæg her, der beskriver.

Så jeg er i hvert fald glad for, at vi tog det her medlemsinitiativ og stillede forslaget én gang til. For jeg forstår på borgmester Bo Asmus Kjeldgaard nu, at der nu bliver såvel idrætshal som ingen beskæringer af det påtænkte kvalitetsprojekt for udbygning af skolen på Islands Brygge.

Jeg har forstået det på den måde, at hvis en af delene skulle blive tilfældet, så er borgmester Bo Asmus Kjeldgaard simpelt hen hurtigere, end han har været i denne her sag, det har han lovet nu, og med det samme kommer han væltende ind i Borgerrepræsentationen og fortæller os om problemerne, og så skal vi nok løse det.

Man gik først til afstemning vedr. sag nr. 2008-59457:

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Man gik dernæst til afstemning vedr. sag nr. 2008-133998:

Medlemsforslaget blev vedtaget uden afstemning.

=====

14. Godkendelse af kommissorium - arbejdsgruppe vedrørende opkrævning (2008-92352)

Indstilling om,

1. at det som bilag 1 vedlagte kommissorium godkendes.
(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. november 2008**

=====

15. Godkendelse af endelige vedtægter for "Taxinævnet i Region Hovedstaden" (2007-13653)

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen godkender konsekvensrettelserne i vedtægterne for "Taxinævnet i Region Hovedstaden" som følge af, at Helsingør Kommune ikke ønsker at deltage i nævnet, jf. bilag 1. (Borgmesteren for Kultur- og Fritidsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

16. Udpegning af lokale medlemmer til Brønshøj-Husum Lokaludvalg (2008-128670)

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen udpeger de personer, som på et møde i repræsentantskabet for Brønshøj-Husum Lokaludvalg den 21. oktober 2008 blev indstillet som medlemmer hhv. suppleanter for lokale foreninger, organisationer og brugerbestyrelser til Brønshøj-Husum Lokaludvalg for indeværende valgperiode, jf. bilag 1: Indstilling fra repræsentantskabet for Brønshøj-Husum Lokaludvalg,
2. at overborgmesteren bemyndiges til at modtage navne på eventuelle suppleanter til de ubesatte suppleantpladser for de lokale medlemmer af Brønshøj-Husum Lokaludvalg, som ikke blev besat på mødet i repræsentantskabet for Brønshøj-Husum Lokaludvalg den 21. oktober 2008, samt
3. at overborgmesteren bemyndiges til at modtage navne fra kandidatlisterne til ubesatte suppleantpladser for de politisk udpegede medlemmer af Brønshøj-Husum Lokaludvalg. (Økonomiforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

17. Røkering i udvalg og meddelelser om midlertidige valg (2008-133961)

Meddelelse fra den store valggruppe om,

1. at Trine Scholtz (F) med virkning fra den 1. november 2008 og indtil videre indtræder som midlertidigt medlem af Økonomiudvalget under Frank Hedegaards fravær.

Meddelelse fra den store valggruppe om,

2. at Hellen Hedemann (F) med virkning fra den 13. november 2008 og indtil videre indtræder som midlertidigt medlem af Socialudvalget under Frank Hedegaards fravær.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

18. Medlemsforslag om opstartsstøtte til foreningen 'Safe and Alive' (2008-135575)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

Det foreslås,

1. at Københavns Kommune tildeler organisationen "Safe and Alive" 250.000 kr. i opstartsstøtte til organisationens arbejde med handlede kvinder i København. Pengene finansieres af de resterende midler fra initiativet "Hvert barn sin chance". Det er en forudsætning for støtten, at "Safe and Alive" i foråret 2009 fremsender en redegørelse til Borgerrepræsentationen om anvendelsen af midlerne.

(Stillet af Ritt Bjerregaard (A), Pia Allerslev (V), Lotte Thiim Bertelsen (F), Margrethe Wivel (B), Rikke Lauritzen (Ø) og Karin Storgaard (O))

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Jeg kan oplyse, at BR-Sekretariatet har udarbejdet et notat, der præciserer, på hvilke bevillinger og funktion der anvises finansiering. Dette notat er omdelt på pladserne.

Susan Hedlund (A): Jamen jeg vil da godt på vegne af forslagsstillerne motivere forslaget og sige, at sexslaveri og menneskehandel og trafficking i Danmark er desværre en realitet i år 2008. Ifølge rigspolitichefen arbejder omkring 2.500 udenlandske kvinder i den danske sexindustri. Rigspolitichefen skønner, at trafikken med handlede kvinder i Danmark har været i vækst siden 2002.

De sociale organisationer skønner og har haft kontakt til 200 kvinder, der potentielt kan være handlede. Nye tal fra Reden, som har været omtalt tidligere, Reden altså, viser en vækst, som har været en markant stigning af besøg af kvinder med ikke-nordisk baggrund fra 2007 til 2008.

Når ofre for menneskehandel kommer i kontakt med de danske myndigheder, sendes de kort tid efter tilbage til deres oprindelsesland. For ikke EU-borgere er det sådan, at det sker højst efter 100 dage, og som hovedregel har de intet at vende tilbage til. Ofrene, hvor langt størstedelen er kvinder, ender oftest tilbage hos bagmanden og handles så på ny.

Organisationen Safe and Alive vil aktivt hjælpe ofrene for menneskehandel, og det sker bl.a. ved at drive safehouses, hvor ofrene kan få hjælp og behandling, både med hensyn til fysisk, psykisk, social og juridisk bistand, og de vil også kunne få tilbud om et uddannelsesprogram til hjælp til at få et nyt liv.

Safe and Alives hovedformål er at etablere og drive safehouse for kvindelige ofre for menneskehandel med støtte fra lokalforeninger. I første omgang etableres der safehouse som lokalbehandling i København, og der kan ydes beskyttelse og tilbud om akut psykologisk og sundhedsmæssig bistand til udenlandske kvinder, som er endt i prostitution i Danmark.

Ud over det vil kvinderne blive tilbudt hjælp til et individuelt uddannelsesprogram, så der kan ske et alternativ og hjælp, så man arbejder sig ud af den her prostitution.

Det er yderligere Safe and Alives målsætning at etablere samarbejde med safehouse i kvindernes hjemlande, så kvinder, der ønsker at vende tilbage til deres oprindelsesland, også får mulighed herfor og også får mulighed for at få etableret et nyt liv uden for prostitution.

Tillige vil Safe and Alive igennem lokalforeninger oprette et netværk, en SOS-servicekontakt for kvinderne med det formål at holde kontakt efter hjemrejsen og dermed minimere risikoen for gentraficking.

Det fremgår også af organisationens forretningsplan, at de arbejder inden for dansk lovgivnings rammer.

Jeg håber, at man i Borgerrepræsentationen vil støtte sådan et godt initiativ og hjælpe de handlede kvinder.

Margrethe Wivel (B): Der er tale om en alvorlig sag. Der er faktisk tale om intet mindre end moderne slavehandel. Og en økonomiske størrelsesorden der kan måle sig både med narko og våbenhandel.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

Safe and Alive og herunder Christians Venner gør deres, nok i den store sammenhæng beskedne, men i den menneskelige sammenhæng uvurderlige indsats for disse kvinder. Jeg er glad for, at et enigt BR kan blive enig om at støtte denne organisation.

Jeg har nu alligevel lyst til at sige, at vi fra radikal side gerne så et egentligt forbud mod køb af seksuelle ydelser for handlede kvinder. Det er selvfølgelig ikke noget, vi kan gøre noget ved her i Borgerrepræsentationen, men jeg har alligevel lyst til at fortælle om det bemærkelsesværdige i, at køber en mand et blowjob til 150 kr. fra en handlet nigeriansk kvinde, ja, så er han fuldt lovlydig, hun er bare en illegal flygtning.

Vil vi gøre noget ved det problem for alvor, må alle parter i sagen selvfølgelig gøres ansvarlige, kunder såvel som bagmænd. Igen jeg er klar over det, det er ikke noget, vi kan gøre noget ved her, men det vi kan gøre her det er at støtte denne forenings fantastiske indsats. Jeg er glad for, at vi kan blive enige om det.

Borgmester Mogens Lønborg: Jeg er da glad for som mand også at tage del i den her sag, det er kun kvinder, der åbenbart er blevet indbudt til at stille et forslag, der handler om kvinder. Det undrer mig lidt. Jeg synes sådan set i denne ligestillingens tidsalder, at vi i og for sig godt kunne blande mænd og kvinder sammen, når vi skal stille forslag, som om at kvinder har patent på at redde og hjælpe stakkels kvinder.

Jeg havde sådan set gerne set, at der havde været mænd. Nu har jeg så indtil nu også bare konstateret, der har været kvinder på talerstolen, så det var en selvstændig grund til, at jeg gik herop, men jeg skal sådan set bare sige, at jeg synes, det er et rigtig godt forslag, som vi naturligvis kan støtte. De argumenter, der allerede har været fremme, kan vi også støtte. Så det er en god sags tjeneste.

Hvordan det så helt konkret skal udmøntes, det må vi jo se, når der kommer en ansøgning fra den her organisation. Men vi bakker det naturligvis op.

Winnie Berndtson (U): Jeg synes også, det er et rigtig godt forslag, så det er sådan set ikke det. Jeg er ikke sikker på, om den her forening helt vil lægge navn til alle de politiske dagsordener, som Margrethe Wivel også sagde, mit indtryk er, at den her forening ikke på den måde deltager i en eller anden køns- eller anden politisk debat, men rent faktisk går ud og laver nogle konkrete aktiviteter, og det er det, de gerne vil. Det synes jeg sådan set er fint.

Det jeg bare vil spørge om det er om økonomien i det her. Det er sådan set ikke, fordi jeg er bekymret for de 250.000 kr., det er jeg ikke, men jeg er bekymret for en økonomi, der hedder 250.000 kr. i forhold til det, der er beskrevet. Jeg kan slet ikke forestille mig, hvordan man kan lave bare den ene del af den her aktivitet, nemlig safehouse for 250.000 kr. Det er ikke engang en medarbejder, det er ikke engang én medarbejder. Og ud over at drive et safehouse, så skal der også være tilbud om rådgivning inden for forskellige specialer.

Jeg kan godt læse, at der står opstart, men så står der i øvrigt ikke mere, men så står der en lang beskrivelse af, hvad det er for nogle aktiviteter. Bare for at vi kan være helt på det rene med, at vi i dag jo ikke opretter et safehouse, fordi det kan man ikke for 250.000 kr., det synes jeg så i øvrigt, at vi skulle finde penge til at gøre.

Leslie Arentoft (V): København har en fordel, som ingen andre kommuner i landet har. I København har vi menneskelige ressourcer af dimensioner, som man ikke finder andetsteds i landet. Vi har ildsjæle, som både kan, vil og gør en forskel i byen, det skal vi være glade for. Ude i provinsen opfinder man kulturhuse, efterfølgende har man problemer med at komme indhold ind.

De mennesker, de initiativtagere bag Safe and Alive er netop byens ildsjæle, de har fundet et svar der, hvor den kommunale opfindsomhed er sluppet op, de har fundet en løsning på det helt store problem, slavehandelens store problem er først kontakten til myndighederne. De kommer fra kulturer,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

hvor man faktisk er skræmt over myndigheder, hvor man tror, at myndigheder er på nakken af dem. Det er selve konceptet i Safe and Alive, førstekontakten, få dem ind, gøre dem trygge, og det er pragtfuldt.

Jeg synes også, at beløbet er mærkeligt lille, mærkeligt lille, men det er jo, fordi de er ildsjæle, der er etableret de her safehouses, der er etableret frivillig arbejdskraft omkring de her ting, de kræver ganske lidt, de kræver bare en blåstempling.

For jeg betragter det her forslag, som jeg er helt sikker på vil gå igennem i aften, som bare værende det første skridt på vejen mod noget større. Det drejer sig om det er, at dem der udfører den her kvindehandel, de skal have de surest mulige betingelser, vi overhovedet kan levere, det skal være risikofyldt for de mennesker, der begiver sig ind i den slags kriminalitet, og den bedste måde at gøre det på, det er ved at få de her kvinder frem i lyset, få en førstekontakt til nogle myndigheder, som de stoler på, som de er trygge ved. Derfor er det på alle måder et fremragende forslag.

Skulle man indvende noget mod forslaget, så er det selvfølgelig den åbenlyse mangel, at det i virkeligheden ikke burde ske på kommunalt plan, i virkeligheden er det her jo et landsdækkende problem.

Det er tit og ofte sådan, at nogle må gå i teten, i det her tilfælde mener jeg, at København skal gå i teten, jeg mener i virkeligheden, at vi skal sætte det her på dagsordenen, så man inde på Christiansborg lidt længere den vej bliver opmærksom på, at det her er altså et tiltag, som skal støttes. Det gælder ikke kun finansielt, men også finansielt, det skal støttes meget mere substantielt finansielt. Men det gælder også omkring lovgivningen.

Jeg nævner førstekontakten, politiet har nogle stående retningslinjer for, hvad man skal sikre sig, når man står over for en kvinde, som muligvis kunne være handlet. Den procedure skal lægges om, så den meget mere klart er på kvindens præmis, det er den ene ting. Den anden ting er, at vi har i dag 100 dages ophold, man får automatisk, når man er handlet, det er for lidt, det er alt for lidt tid for de mennesker til at kunne hjælpe de her kvinder i.

Så jeg ser gerne, at man i virkeligheden laver noget ændret lovgivning, og at vi fra det her hus i virkeligheden får åbnet øjnene op for, at det her er et tiltag, som skal bredes ud på landsbasis. Det skal niveauet højere op.

Men ingen tvivl, Full Monty set med Venstres øjne.

Rikke Lauritzen (Ø): Jeg er helt enig med Venstres ordfører. Det er også det, der er ved de her penge, der kommer fra kommunen nu, at det her er jo et enestående eksempel på, hvordan der rent faktisk er nogle forskellige borgere fra alle mulige steder fra, som er gået ud og har startet et initiativ. Jeg synes, det er smukt, at vi som kommune kan gå ud og bakke op om det.

Den socialdemokratiske ordfører og undertegnede selv og overborgmesteren stod ude på Rådhuspladsen og hjalp til med at samle ind. Dengang kom der 18.000 kr. ind på en eftermiddag på Rådhuspladsen. 3F's unge folk har også samlet 10.000 kr. ind, og det er sådan et eksempel på, hvordan forskellige folk er gået ind og bakket op.

Der har også været kendisser ind over, Rasmus Nøhr og Oliver Bjerrehuus var med i en kampagne sammen med B.T., som satte fokus på det her. Det er det, der altid er så fantastisk, at det her er forskellige folk, som er gået bagom, fordi der virkelig er behov. Der har Leslie Arentoft jo fuldstændig ret, der er virkelig behov for, at der bliver gjort en indsats. Der er ingen, der siger, at det her ikke netop kunne være startskuddet til det.

Så jeg synes, det er rigtig godt, at Socialdemokraterne med overborgmesteren i spidsen har taget initiativ til, at kommunen også skal gå ind i det her, fordi det må være den vej, vi går.

Så kan jeg ikke lade være med at komme med en personlig bemærkning, fordi vi har diskuteret prostitution og kvindehandel rigtig mange gange i den her Borgerrepræsentation, og her er så noget, vi kan stå sammen om, og jeg synes, det er dejligt, når det så sker, at vi ikke begynder at skulle ud og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

diskutere om, hvor vi så er uenige henne på det her område, fordi det er ikke kønt, når de debatter kommer i gang.

Peter Schlüter (C): Hvor er jeg glad for at høre de ord fra Rikke Lauritzen, jeg er fuldstændig enig. Og hvor jeg til gengæld ked af at høre Margrethe Wivels indlæg, som jeg synes er politiserende, polariserende, moraliserende. I det hele taget så er det et forsøg på at drive kønspolitik, jeg synes, det er beklageligt, over et område og netop over en forening, Safe and Alive, som har pointeret og understreget, at de netop forholder sig apolitisk, areligiøst og undlader at moralisere over emnet prostitution. De ønsker blot at hjælpe de mennesker, som kommer i klemme. De skal hjælpes, dem skal vi hanke op i.

Dog er det ikke det samme som, at vi automatisk skal arbejde hen mod at give de kvinder asyl, det er ikke målet for os konservative i hvert fald, at det at vi hjælper private foreninger til at række de kvinder, som er i klemme, at vi hjælper dem til asyl, at det skal være en fribillet, og at det skal ske pr. automatik.

Jeg har netop noteret mig, at foreningen Safe and Alive har haft stor succes med at skaffe asyl eller hjælpe de kvinder til at opnå asyl, og så må der jo også være en baggrund for det. Men jeg kan ikke se, at det skal være det primære formål, nej, så mener jeg, at så har man skudt forbi det, det egentlig drejer sig om.

Vi skal hjælpe de kvinder, og det er fuldstændig rigtigt, at når kommunen ikke selv har fantasien, kreativiteten til at skabe nogle tiltag, som kan hjælpe de kvinder ud af prostitution, som ikke skulle have havnet i prostitution. Man kan sige, det er lidt beslægtet emne, så er det godt, at vi har frivillige organisationer og selvejende institutioner, som ønsker at tage hånd om den opgave og i øvrigt for nogle vedkommende klare det rigtig godt.

Der er også andre, som måske er lidt mere uheldige, vi kan f.eks. nævne KFUK Reden, som jo netop moraliserer og politiserer og gør det her til et religiøst anliggende. Den fælde håber vi så ikke, at foreningen Safe and Alive falder i.

Margrethe Wivel (B): Først vil jeg kommentere finansieringen, for det er jo rigtigt, vi får ikke åbnet noget safehouse for 250.000. De siger selv, at fik de pengene i dag, så havde de penge nok til januar med.

Men det er jo heller ikke meningen, at kommunen skal drive et safehouse, det påpegede Venstres Leslie Arentoft meget rigtigt, at det hører til niveauet højere oppe. Det man kunne håbe fra foreningen Safe and Alive og deres safehouses og Christians Venner var, at de kunne få en samarbejdsaftale med Center for Menneskehandel, sådan så man kunne direkte visitere kvinder til Safe and Alive og deres safehouses.

Jeg synes, at det beviser netop på smukkeste vis, hvordan frivillige ildsjæle og det frivillige arbejde kan påpege problemer, som hverken staten eller kommunen har fundet løsninger på, og det er for mig endnu et eksempel på, hvorfor det er så vigtigt at have de lokale frivillige foreninger og høre på deres løsningsmodeller.

Det næste jeg har lyst til at kommentere, det er selvfølgelig Peter Schlüter og vistnok også borgmester Mogens Lønborgs angreb om, hvorvidt jeg moraliserer og trækker det her ind i en politisk debat. Jeg er helt på det rene med, at Safe and Alive ikke ønsker politik omkring det, ikke ønsker at gå ind i prostitutionsdebatten som sådan, som Reden Stop Kvindehandel f.eks. har gjort, de ønsker alene at hjælpe nogen, der efter en paragraf er handlet. Heldigvis for det, holder de deres sti ren der.

Jeg til gengæld er politiker, hvis ikke jeg skulle politisere, så ved jeg ikke, hvad jeg skulle gøre her, så kunne jeg godt gå hjem. For mig er det politik, hvorvidt vi har en legal ret til at købe en handlet kvinde. I min optik, for at komme det her problem til livs, nytter det ikke at lave safehouses, det kan vi lave herfra og til evigheden, så skal vi om bag problemstillingen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

Derfor siger jeg det fra denne her talerstol som politiker. Jeg skal ikke skyde Safe and Alive noget som helst af min politik i skoene.

Winnie Berndtson (U): Jeg synes, det er rigtig fint at høre, at det, der i den frivillige sociale verden i dag hedder en forankringsplan, allerede er på plads for, hvordan det her projekt skal videreføres. Det synes jeg er rigtig godt, og jeg synes, hvis det på nogen måde kan bidrage til, at andre bidrager, at vi giver 250.000 kr., så er det jo rigtig fint.

Så har jeg det sådan lidt, nogle gange sker der mærkelige ting og sager, men jeg er faktisk mere enig i, hvordan Venstre i aften definerer socialpolitikken og vores sociale ansvar i København, end jeg er i Enhedslistens model, i aften vil jeg så sige. Venstre siger jo meget rigtigt, at det burde måske egentlig være en kommunalpolitisk opgave, men når kommunens fantasi og kreativitet ikke rækker, så er det jo fint, at vi så går ind og støtter den, hvis fantasi og kreativitet rent faktisk også rækker til at finde løsninger.

Jeg ved ikke, om det er helt rigtigt, at mennesker, som oplever social nød i vores by, ikke er vores ansvar i et eller andet omfang, at vi bare kan sige, det er statens, det er jeg ikke helt sikker på er rigtigt, Margrethe Wivel.

Enhedslisten er meget begejstret for, at forskellige kendisser stiller op, og det er også rigtig fint, hvis det kan bidrage, men man plejer nu at høre Enhedslisten agitere for en anden socialpolitik, nemlig der hvor vi som samfund, fællesskab, borgerskab og skatteydere tager os af hinanden. Jeg synes ikke, at denne her gruppe kvinder, som lider forfærdeligt skal være afhængig af, om Rasmus Nøhr gider stå på Rådhuspladsen.

(Kort bemærkning).

Lise Helweg (V): Jeg vil bare lige i fortsættelse af Leslie Arentoft fortælle, at for en del år tilbage, da justitsministeren hed Frank Jensen, der var der en stor konference på Christiansborg omkring Trafficking of Women, og det var arrangeret af den amerikanske ambassadør.

Der kan jeg sige, der fik man oplyst allerede dengang, at indtjeningen på trafficking in women er den største efter narkohandel internationalt til bagmændene. Det er en kæmpe kæmpe organisation, og den ligger selvfølgelig i landspolitisk regi. Så de her 250.000 det er jo peanuts, men det er selvfølgelig bedre end ingenting. Men det burde blive taget op på Christiansborg og gjort noget ved det.

I Amerika f.eks. der rehabiliterer man dem, man finder frem til af trafficked women og giver dem en bolig og giver dem en lille uddannelse, så de kan klare sig selv, de sender dem ikke hjem, fordi de finder det inhumant.

(Kort bemærkning).

Susan Hedlund (A): Det der sådan set har kaldt mig herop er Peter Schlüter. Jeg ved ikke, om det forbigik hans opmærksomhed, da vi holdt den første indledning omkring, hvad det egentlig gik ud på omkring Safe and Alive.

Så vil jeg da også gerne pointere, at for os Socialdemokrater handler det da om et holdningsmæssigt spørgsmål, om hvorvidt man kan sælge kvinder eller ej. Så kan man diskutere, om det her er politik eller ej, jeg mener, det er et politisk spørgsmål.

Det kan godt være, at den her organisation ikke er politisk, men det forhindrer os jo ikke i at støtte nogen, der ligger i overensstemmelse med vores egne synspunkter.

Men jeg vil bare sige, at det det i bund og grund handler om er jo at hjælpe de her handlede kvinder, som er kommet i klemme, og som skal have et nyt liv i en eller anden form. Det kan være på baggrund af uddannelses tilbud, som også er et af de hovedformål, som ligger i Safe and Alive. Tak.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. november 2008**

Margrethe Wivel (B): Jeg bliver bare nødt til at kommentere Winnie Berndtson, der citerer mig for at sige, at jeg ikke mener, vi skal hjælpe socialt udsatte i København, så tror jeg, at Winnie Berndtson hører rigtig, rigtig dårligt, det var ikke det, jeg sagde.

Jeg siger, vi har et landsdækkende problem, vi har et globalt problem, så vi kan ikke alene løfte opgaven fra Københavns Kommunes side. Det vil være helt oplagt, at en organisation som den her søgte § 18-midler. De ringede dagen efter Deadline for at spørge mig, hvordan de skulle gøre. Jeg sagde, I er for sent på den, venner. Så der er de selvfølgelig med i runden af københavnske organisationer, der skal søge noget.

Det var et ønske om at forklare, at det her er en højere problemstilling, en landsdækkende, og de skal høre til inden for landsdækkende politik.

(Kort bemærkning).

Rikke Lauritzen (Ø): Jamen jeg vil give Margrethe Wivel en lille smule ret, Winnie Berndtson, fordi nu hører du, hvad du vil høre. Enhedslisten synes ikke, at det skal være kendisser, der tager initiativer til socialpolitiske tiltag her i byen eller i landet eller i resten af verden for den sags skyld.

Men jeg må også indrømme, at den debat jo ikke lige er startet nu og her, den har kørt i mange år, og bl.a. har Enhedslisten sammen med en masse andre partier også sat fokus på, at det er nødvendigt at gøre noget for de her kvinder. Det jeg påpegede var bare, at i og med at de her fyre gik med ind i indsamlingen og gik med ind i at sætte fokus på det sammen med B.T., så skete der bare en lille bitte smule mere, end når vi andre har stået der.

Uanset hvor meget magt eller indflydelse, man tillægger Enhedslisten, så har vi pokkers svært ved at få B.T. til at lave en indsamling på baggrund af nogen af vores socialpolitiske mærkesager. Derfor glædede det mig så, at i og med, at det her efterhånden er blevet et issue, som er nået bredt ud i befolkningen, så kan det måske gøre, at vi faktisk kan gå hen og få lavet noget reel handling på området. Det er ikke sådan, at Enhedslisten fra nu af synes, at der skal kendisser til, før vi skal gøre noget, der kan jeg berolige Winnie Berndtson.

(Kort bemærkning).

Simon Strange (A): Det er ikke et spørgsmål om en religiøs indstilling til det her, og hvis det er, så er det sådan set en udmærket holdning at have, at man gerne vil være fri for slavehandel, at man gerne vil være fri for et samfund, der inddeler i A og B, hvor nogle kan købe andre til en så uværdig behandling.

Jeg synes, at hr. Peter Schlüter skulle tænke meget over, hvad det er, han er imod. Kan man virkelig forestille sig at være imod, at ethvert initiativ som på så menneskelig vis prøver at redde folk ud af en så forarmet situation.

Når Christiansborg ikke handler, så handler Københavns Rådhus, vi kan ikke løse problemet alene, men vi vil gerne vise klart, at der skal gøres noget på dette område. Det her er et af de tiltag, men der kommer mange flere.

(Kort bemærkning).

Peter Schlüter (C): Det jeg glæder mig over er, at foreningen Safe and Alive rent faktisk går ud og siger, vi er partineutrale, vi er apolitiske, vi tager ikke stilling til kønspolitik, vi tager ikke stilling til religiøse spørgsmål, vi hjælper de mennesker, der kommer til os, det anser vi for vores opgave.

Jeg synes, det ville være så evig pragtfuldt, hvis politikerne herinde i Borgerrepræsentationen ville respektere det og så undlade at drive politisk plat eller forsøge at tage ejerskab af et projekt og en forenings initiativ. Det synes jeg ville være uendelig klædeligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

Og så ellers bare respektere, at her er der en forening med nogle reelle hensigter, som ønsker at stå neutralt, så respekter dog det og lad være med i øvrigt at lægge mig holdninger i munden, som jeg ikke har givet udtryk for. Tak.

Medlemsforslaget blev vedtaget uden afstemning.

=====

19. Medlemsforslag om markering af 350 års dagen for københavnernes afvisning af den svenske storm på København (2008-133253)

Det foreslås,

1. at Københavns Borgerrepræsentation markerer 350-årsdagen for københavnernes afvisning af den svenske storm på København natten til den 11. februar 1659,
2. at markeringen skal foregå ved et offentligt arrangement på Rådhuspladsen onsdag den 11. februar 2009,
3. at der skal udskænkes varm suppe og andre varme drikke til borgerne, samt
4. at markeringen finansieres i 2009 med 150.000 kr. via kassen (funktion 8.22.05.5)
(Stillet af Allan Mylius Thomsen og Gorm Gunnarsen (begge Ø))

Allan Mylius Thomsen (Ø): Nu er jeg jo blevet gasset lidt ud fra princippet om, at Enhedslisten åbenbart godt kan lide krudt og kugler. Men det var egentlig også lidt et drilleforslag, jeg stillede her. Fordi jeg har spurgt mange, og ikke mange medlemmer her i salen har åbenbart tænkt over, at den 9. juni 1658 der skriver Københavns borgere til kong Frederik III og kræver en 32 mands kommunalbestyrelse, kræver fristadsprivilegier, kræver at København bliver styrende i eget hus.

Den 10. august 1658 giver kongen byen disse privilegier. Så det vil sige, at det er lykkedes os med stor elegance at forbigå vores eget 350 års jubilæum her i forsamlingen. At det så medfulgte, at vi så skulle på voldene bagefter, dengang var der vist en fysisk fare forbundet ved at være borgmester, man skulle selv stå og slå med svenskerne, og heldigvis lykkedes det os at smide dem tilbage, ellers havde jeg stået og talt svensk nu. Men det lykkedes.

Siden hen der skød vi os selv i foden, fordi så indførte vi sammen med kongen og Hans Nansen som borgmester enevælde, hvor vi bl.a. afskaffede retten til at sidde i Rigsråd, det blev afskaffet ved den lejlighed.

Men det var begyndelsen på en demokratisk proces, der gjorde, at denne forsamling kom til at stå i spidsen for gennem årene de demokratiske bevægelser, der startede med en borgerlig-liberal grundlov i 1849 og siden hen udviklede sig til det folkestyre, vi har i dag.

Så netop fordi vi ikke kunne nå vores egen 350 års fødselsdag, så synes jeg, at vi bør markere der, hvor borgerne i København dokumenterede, at de havde altså talentet til at forsvare deres by, de havde fået en del magt i eget hus, så derfor synes jeg, at det er værd at markere både os selv og vores by, fordi vi dermed er med til at grundlægge det demokrati, som Danmark i dag bygger på.

Leslie Arentoft (V): Der er historisk set 3 milepæle i Danmarks historie, der vedrører vores styreform. Den første det var Jyske Lov 1241, som for første gang gjorde os til en nation baseret på et reglement, et lovsæt, "med lov skal man land bygge" var hovedsynspunkter her. De 2 andre tidspunkter i vores historie, jamen der kan man sige, at Borgerrepræsentationen har været direkte involveret. 1660 vi bliver nedsat som den første demokratiske, og det er sådan lidt i gåseøjne, men dog demokratiske organisation i Europa, og det gør vi, fordi vi har reddet kongens røv, for at sige det ligeud. Resten

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

af landet slog fejl, de kunne ikke klare den i Jylland, de kunne ikke klare den på Fyn, de kunne ikke klare den på øerne. Der var kun ét sted, hvor svensken ikke kunne slå os, det var i København.

Hvis ikke vi havde holdt stand i København, så havde Danmark måske ikke været Danmark, så havde vi alle sammen været svenskere i dag, og gud forbyde det. Alene af den årsag må man sige, at så er der ganske god grund til at fejre os selv.

Den institution, kongen nedsatte, han gjorde jo to ting, han indførte enevælden, og det er den nye foreteelse her, jeg alene vide, kongen al magt til ham. Den holder helt op til, at vi i Borgerrepræsentationen afskaffer enevælden, så den institution han nedsætter, samtidig med at han indfører enevælden, bliver også den institution, der i virkeligheden afskaffer enevælden, os, vores forgængere, ikke resten af landet. Al demokratisk tænkning og udvikling fra 1660 er udsprunget fra vores forgængere i embedet. Det er sandheden.

Hvis ikke vi forstår at fejre den begivenhed, så forstår vi ingenting. Jeg vil godt sige, den største skuffelse, da jeg mødte det her hus, det var, at jeg selvfølgelig regnede med, at man ville holde et jubilæum for de 150 år, der var gået, siden at vi krævede af kongen, borgerrepræsentanter, der gik i spidsen op til kongen og forlangte en grundlov.

Først var jeg for tidligt ude, sagde Carsten Mai, jeg var nyindvalgt for første gang, jeg anede ikke, hvordan huset fungerede, nogle sagde, tal med overborgmesteren om det. Det fik jeg ikke lov til, jeg fik lov til at tale med hans spindoktor. Han siger, du er alt for tidligt ude, Leslie, alt for tidligt ude. Næste gang jeg talte med ham, der var jeg for sent. Så først for tidligt ude, så for sent ude. Derfor blev der ikke en markering på det her punkt.

Den fejltagelse vil jeg ikke lave igen, så derfor skal der være fuld opbakning til det her forslag, selvfølgelig skal vi forstå at fejre os selv, når det er så væsentligt for danmarkshistorien den begivenhed, der skete. Vi var helte i København, det skal vi markere, det var der, Borgerrepræsentationen blev født.

Borgmester **Klaus Bondam**: Jeg kan godt høre, at mit indlæg vil blegne gevaldigt efter de to store historiske tirader, der var her.

Jeg skal starte med at sige, at det er jo sådan lidt pudsigt, at vi i de seneste to samlinger har oplevet sådan to meget krigsorienterede forslag fra Enhedslisten, tidligst fejringen af bombardementet på København. Jeg har været nede og kigge i min tale fra dengang.

Det Radikale Venstre har i udgangspunktet sympati for det her medlemsforslag, som Leslie Arentoft var inde på på det her tidspunkt, ja, så er der jo ikke nogen tvivl om, at vores forgængere i København gjorde en meget heltemodig indsats i forsvaret af byen mod de svenske belejrer, svenskerne, som jo i dag heldigvis er blevet vores gode venner i Øresundsregionen.

Der er heller ikke nogen tvivl om, at det succesrige forsvar fik afgørende betydning for borgernes rolle i samfundet fremover, og dermed så fik begivenhederne i 1659 også en betydning for byens udvikling, ingen tvivl om det.

I Det Radikale Venstre er vi et fredselkende parti, der traditionelt har det svært med krigshandlinger, og derfor bryder vi os principielt ikke om at fejre krigshandlinger, uanset om det er de rigtige eller de forkerte, der vandt. Nogenlunde samme argumentation lagde vi til grund, da det tidligere forslag om fejring af bombardementet var der.

Som sagt har vi stor respekt for den indsats, som byens borgere gjorde i 1659, og hvis nu nogen gik op og foreslog, at forslaget skulle udvalghenvises, så kunne jeg forestille mig, at Det Radikale Venstre ville tilslutte sig det. Tak.

Simon Strange (A): Jamen hr. borgmester, det skal da blive spændende, hvad der vil ske i løbet af mit indlæg på det punkt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

Først og fremmest vil jeg sige, at vi er jo mange i Kulturudvalget, der synes, at den her form for sager er meget interessante at diskutere, og vi bruger jo lang tid og har haft foretræder den ene og den anden gang netop også i 350-året, men også ved andre lignende begivenheder. Så vi synes faktisk, at det ville være rigtig skønt, hvis vi kunne få lov til, ud over den behandling, som den har haft her i den her ærede forsamling, også at diskutere den en omgang i Kulturudvalget.

Derfor foreslår Socialdemokraterne en henvisning. Der kunne man selvfølgelig også tage den problematik op, som man netop i disse dage diskuterer i Frankrig omkring de mange fejring, der er, hvordan gør man det bedst, hvordan fejrer en nation, og hvordan fejrer i det her tilfælde en by sig selv, hvor mange gange skal man gøre det osv.

Jeg tror, der er lagt op til en rigtig god diskussion i Kulturudvalget.

Borgmester Mogens Lønborg: Jamen vi kan tilslutte os, at det er en rigtig god sag, som vi skal have fremmet. Jeg kan tilslutte mig Leslie Arentofts og også Allan Mylius' meget farverige indlæg. Jeg blev i hvert fald vidende om noget, jeg ikke før vidste, så det er jeg glad for, tak til jer for at have givet en lille historielektie.

Når jeg siger det, så er det egentlig, fordi jeg synes, der må sidde mange skolebørn ude omkring i vores skoler, som egentlig også skulle indvies i det her. Så ud over at være nede på Rådhuspladsen, så vil jeg egentlig bare opfordre børne- og ungdomsborgmesteren til at gribe den her bold og sørge for på en eller anden måde, og dem der sidder i udvalget, at sørge for at tage det her op og inspirere. Det er ikke noget med at diktere skolerne, fordi de har jo selvforvaltning, det skal de alle sammen have, men på en eller anden måde sørge for, at det her emne bliver taget op i skolerne. Så vi får en markering, ikke bare af vores forsvarsvilje, men også de elementer, der kom frem, ikke mindst i Leslie Arentofts indlæg omkring Borgerrepræsentationens rolle. Dermed er det, ud over at det er en god historie generelt, så er det også en del af vores demokratis historie.

Så inspireret af, hvad der blev sagt her på talerstolen, synes jeg, vi skal lade Børne- og Ungdomsudvalget og borgmesteren arbejde videre, så vores unge kan blive lige så berigede, som vi nu er blevet her i dag.

Morten Kabell (Ø): Jeg synes, det er et interessant medlemsforslag, vi stiller, der er jo basalt set tale om at hylde bourgeois alliance med kongen.

Om det var i det syttende århundrede, om det var den ene eller den anden feudalherrer, der herskede over proletariatet, det var for langt de fleste fuldstændig irrelevant. Om vi skulle have talt svensk eller dansk her i byen i dag, jeg tror egentlig ikke, de fleste ville have oplevet den store forskel, ud over at vi nok i så fald ville have haft en betydeligt mere human integrations- og flygtningepolitik, så fremt vi i dag havde været en del af det stockholmske store rige, eller vi er en del af det, der bliver styret fra Christiansborg.

Når Leslie Arentoft går op og siger, at vi har grund til at hylde os selv, fordi vi var den første demokratiske forsamling, så vil jeg sige, at så skuffer Leslie Arentofts historiske kendskaber mig alligevel, fordi der er dog tale om Altinget på Island i 930, og det er dog 730 år tidligere, end Københavns Borgerrepræsentation bliver stiftet. Så allerede her må jeg sige, at der kunne det her minde om et nationalistisk forslag end som så meget andet.

Når jeg dog alligevel ender med rent faktisk at støtte min partifælle i at stemme for det her, så er det jo, fordi jeg faktisk synes, at det er en god ide, at vi som Københavns Borgerrepræsentation også er med til at gøre os selv og hinanden, og ikke mindst alle københavnere bevidste om byens historie.

Belejringen der midt i det syttende århundrede af København, og den indsats som Københavns borgere, som godt nok var blevet bevæbnet af kongen, og det var jo også primært noget, der senere blev benyttet mod adelen, ja, det var jo faktisk en væsentlig instans i Københavns historie, det var no-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

get, der fik betydning. Ikke af smålige nationalistiske hensyn, men fik faktisk betydning for København som by.

Det er grunden til, at jeg synes, at det her kan være et ganske underholdende og på mange måder også pædagogisk og lærerigt event i 2009, som jeg på den måde faktisk godt vil være med til at tilslutte mig.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, vi fortsætter med Enhedslisten.

Allan Mylius Thomsen (Ø): For ikke at tærse langhalm på en gammel historie, så synes jeg, at for det første står vi samlet her under bytræet, hvor vi så i dag ved, hvad journalister har opdaget, og vi er mange i København, der har vidst, at der var et København allerede før Absalon, og vi har haft et byting, hvor man samledes, ganske vist på Gammeltorv, og ordnede byens forhold, et ting, der omtales allerede i 1025.

Men det korte af det lange det er, at der er velvilje, og jeg har intet imod, at dette forslag, fordi jeg har fået løfte om fra de ansvarlige borgmestre, at det vil blive behandlet, så det kan nås i tide, bliver udvalghenvist, så vi på den måde kan få et samarbejde omkring noget så vigtigt som denne markering.

Et forslag fra Socialdemokraterne om at henvise medlemsforslaget til Kultur- og Fritidsudvalget blev vedtaget uden afstemning.

=====

20. Medlemsforslag om Nej til Store Robert (2008-134048)

Forslaget om at opføre jernskulpturen Store Robert i Københavns Havn debatteres i øjeblikket heftigt. Efter Enhedslistens opfattelse passer skulpturen ikke ind i havnen. Vi mener det er et tilfældigt projekt, der ikke fortæller noget om København. Skulpturen er desuden blevet til ud fra en tegning, der aldrig har været tænkt som vartegn. Efter Enhedslistens opfattelse så behøver man ikke tage imod gaver – slet ikke når disse måler godt 72 meter.

(Stillet af Enhedslisten)

Jens Kjær Christensen (Ø): At modtage gaver det har Enhedslisten gjort flere gange herinde i Borgerrepræsentationen, at tænke stort det gør vi ofte i Enhedslisten, endda så stort, at Borgerrepræsentationen ikke kan følge med.

At kunne blive begejstrede det bliver vi heldigvis ret ofte, at hædre en kunstner det er os bestemt ikke fremmed. At ønske os vartegn, store som små, ja, det er jo en integreret del af den beslutningsstruktur og de ting, vi vedtager herinde i Borgerrepræsentationen.

At størrelse i sig selv ikke er udtryk for kvalitet, det er vel almindelig anerkendt på alle livets felter i øvrigt, men at bevare sin sunde fornuft og kritiske sans er vel grundlaget for vores tilstedeværelse her som folkevalgte politikere.

Derfor er vi på baggrund af de argumenter, jeg nu vil fremkomme med, nået til den konklusion, at vi ønsker høfligt at takke nej til den tilbudte gave.

For det første er den påtænkte placering et sted uden for ikke så langt fra Langelinie egentlig ikke særlig heldig på nogen som helst måde. Det er fuldkommen uden samspil med den byudvikling, som i øvrigt finder sted og skal finde sted i de kommende år, som jo har et vist bygningsvolumen, må man nok sige.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

For det andet at pumpe en miniature op i monsterformat uden at kunstneren af naturlige årsager afgørende kan tage del i denne bearbejdningsproces, og det vil kræve voldsom bearbejdning, det opfatter vi ikke som at hædre en kunstner.

For det tredje som vartegn ser vi egentlig ikke det, vi nu primært nu selvfølgelig har set i aviserne. Vi ser det ikke som noget, der er særlig identificerbart som et nutidigt udtryk for byen.

Derfor er det selvfølgelig som sagt vores holdning at takke nej. Når vi takker nej, så må det være fremgået af de her tre argumenter, så er det ikke bare et spørgsmål om den konkrete placering, vi takker nej til gaven som sådan.

Jeg har forstået, at der er et parti, som måske senere vil stille forslag om, at denne sag henvises til et udvalg, indtil et eller andet udredningsarbejde er afgjort. Vi synes egentlig det er ganske urimeligt at trække sagen i langdrag, for det er en stillingtagen til gaven, det handler om, ikke fundamentalsforhold og andre ting, vi er ude efter.

Så med disse ord håber jeg, at et flertal i Borgerrepræsentationen her i aften høfligt vil sige nej til den gave at etablere Store Robert ude nord for Langelinie.

Anne Vang (A): For 1 år og 2 måneder siden vedtog vi i den her forsamling budgettet for 2008. Vi vedtog i den forbindelse, at vi ville sætte 500.000 kr. af til at undersøge forhold omkring Store Robert. Jeg vil lige repetere stemmeafgivelsen fra partierne: De Radikale, Socialdemokraterne, SF, Winnie Larsen-Jensen og Finn Rudaizky valgte at stemme for. De 3 partier og de 2 løsgængere syntes, at det var en god ide, at vi undersøgte forhold omkring Store Robert. Der var et parti, der stemte imod, det var Dansk Folkeparti. Enhedslisten undlod at stemme, Venstre undlod at stemme, og De Konservative undlod at stemme. Vi tog altså stilling til at bruge 500.000 af københavnernes kroner på at undersøge forhold omkring Store Robert.

Store Robert har ikke ændret sig siden da. I det år og de 2 måneder, der er gået siden, har Store Robert ikke ændret karakter. Det virker til gengæld, som om partierne har ændret holdning. Jeg spørger mig selv hvorfor, hvad er det, der er sket nu her 1 år og 2 måneder efter, at vi vedtog at bruge 500.000 kr. på undersøgelser omkring Store Robert, hvad er det nu 1 år og 2 måneder efter, der har ændret sig.

Det, der har ændret sig, er nok, at der er nogle i den offentlige debat, der har sagt, at de synes, Store Robert var en dårlig ide. Så sker der det, der ofte sker, når der er nogle, der ytrer sig om projekter her i byen og siger, at det er dårlige ideer, at så skynder partier her i Borgerrepræsentationen sig at trække i bremsen og løbe væk, alt hvad remmer og tøj kan holde.

Det synes jeg sådan set er noget sjask, jeg synes, det er noget sjask, at partier her i Borgerrepræsentationen vælger at sætte 500.000 kr. af til en undersøgelse for så efterfølgende, så snart der opstår et pip om, at det kunne være forkert, og at der er æstetiske hensyn omkring Store Robert, så at trække i nødbremsen, det synes jeg sådan set er noget rigtig sjask.

Martin Hirsch (V): Medierne har i de seneste dage haft en ganske stor interesse om denne her sag, og de interesser, der har været omkring denne her sag, det har været, hvorvidt man i de forskellige partier lod dem fritstilles, lod medlemmerne selv tage stilling, uden at man lavede partidisciplin osv. Det er åbenbart det, der har gjort, at vi stort set alle sammen er blevet ringet op sådan i lind strøm af medier, der har spurgt, hvordan stiller du dig personligt til det her projekt.

Det er selvfølgelig altid med stor interesse fra mediernes side, når man kan prøve at finde uenighed, ikke så meget partierne imellem, men måske mere interessant internt i partierne. Så derfor har der været den her åbenbart meget store interesse for at lave en rundringning til samtlige BR-medlemmer.

Jeg synes, det her også skal være en sag, som for Venstre får lov til at få et par bemærkninger med omkring det med fritstillelse eller ikkefritstillelse.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

Det er selvfølgelig altid sundhedstegn, at der internt i et parti er forskelligheder. Det er noget omkring dynamik i et parti, det er noget omkring det, at der er selvstændigt tænkende mennesker i partier, partier er ikke et organ i sig selv, det består af selvstændigt tænkende mennesker.

Når man så taler om det, så har vi selvfølgelig også i Venstre en tilgang til det, da det er selvstændigt tænkende mennesker, og det har vi på 2 hovedområder, bl.a. det etiske spørgsmål og det æstetiske spørgsmål. Her er der tale om et æstetisk spørgsmål, der er tale om æstetik for København mange år frem forhåbentlig, og derfor har vi valgt i gruppen i al fredsommelighed, at man er fritstillet i denne sag. Det vil sige, at man går til stemmeurnerne, hvis jeg må bruge det udtryk, med den hånd, der nu ligger en mest på sinde også i denne sag.

Personligt synes jeg, denne her sag tænker stort, jeg er ikke enig med Jens Kjær Christensen på talerstolen. Jeg synes også, den tænker fremdrift i København, alt går ikke kun op i socialt arbejde og trafikale udfordringer og problemer. Der er også andet til København. København er inde i en ganske positiv udvikling, positiv byudvikling, en positiv udvikling omkring de byrum, der bliver skabt og det både til lands og til vands. Der synes jeg, at vi her også skal tænke Store Robert ind.

Så min holdning i den her sag den er klart positiv. Jeg synes, det er et fremsynet bidrag, jeg synes netop, det giver København, Jens Kjær Christensen, et vartegn på kort og rigtig lang sigt også. Jeg tror, det er det rigtige, vi gør, at vi bakker op om det her.

Derfor vil jeg så også til, personligt igen, Anne Vangs skuffelse sige, at jeg ikke kan støtte det ændringsforslag, Socialdemokratiet har stillet op. Men igen også hvad angår ændringsforslaget fra Socialdemokratiet, er Venstres Gruppe fritstillet.

Borgmester Klaus Bondam: Tak for det.

Man skal jo i udgangspunktet altid være taknemmelig for gaver. Men som ansvarlig politiker, så har vi også et ansvar for de gaver, som vi tager imod på byens vegne.

Det Radikale Venstre står fuldt ud ved, at gaven indgik i budgetaftalen for 2008, som vi var en del af. I aftalen står der: "Parterne er enige om, at Københavns Kommune aktivt skal kvittere for gaven. Placeringen af en så stor jernskulptur af Robert Jakobsen vil kun tilføre København en række væsentlige kvaliteter." Samtidig er der afsat 0,5 mio. kr. til forundersøgelsen.

Man kan jo altid retorisk diskutere, hvad "aktivt skal kvittere for gaven" betyder, og man kan også godt diskutere, hvad "en række væsentlige kvaliteter" skal betyde.

Når det er sagt, så må jeg sige, at Det Radikale Venstre ved nærmere eftertanke ønsker at afvise denne gave, også ud fra erkendelsen af, at et budget er jo altid en lang række kompromiser mellem forskellige partier. Lige bestemt den passage i budget 2008 kan jeg med oprejst pande sige var ikke groet i Det Radikale Venstres baghave. Det afgørende i vores øjne er, at skulpturen ikke har nogen tilknytning hverken til det sted, den tænkes placeret eller til København som sådan. Den signalerer ikke noget om vores by hverken i forhold til nutiden eller til fremtiden. Den er måske mest af alt lidt tilbagekuende.

Derfor klinger det også lidt hult i mine ører, når man snakker om, at den skal være et vartegn for København. Det er ikke mange uger siden, at overborgmesteren i forbindelse med præsentationen af Marmormoleprojektet udtalte, at det her, altså Marmormoleprojektet ville binde byen bedre sammen og fungere som et vartegn i havnen. Man kan sige, at vartegnene så på det sted i byen ville komme til at stå i kø lige efter hinanden og nærmest skygge for hinanden. Lad nu det ligge.

Skulpturen her fortæller intet om, hvordan de gerne vil have, at København skal være, eller hvad vi gerne vil have, at København skal være kendt for. Jeg synes ikke, der er nogen mening med at forsøge at lave en slags Turning Torso, som de har i Malmø, hvis den ikke har nogen som helst funktion i byen. Turning Torso det er jo netop en erstatning for Kockums store kran, der jo netop er fortællingen om Malmøs transformation som by.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

Når det er sagt, så behøver et vartegn for vores vedkommende ikke at være af materiel karakter. Vi har med, vil jeg godt understrege, meget stor og bred politisk enighed gjort rigtig meget i de seneste år for at gøre København kendt for en lang række kvaliteter, nogle kvaliteter, som overborgmesteren også har været og er talskvinde for. Det handler om bæredygtighed, det handler om økologi, det handler om fjernvarme, det handler om vores havnebade, det handler om cyklerne. Det er jo den slags kvaliteter, der er med til at gøre København til en attraktiv metropol, en miljømetropol.

Det vil vi i Det Radikale Venstre gerne have skal være Københavns vartegn, det synes vi er Københavns vartegn.

Alle de her ting synes vi ikke, at Store Robert bidrager til, og derfor så vil jeg og Det Radikale Venstre gerne anbefale forsamlingen at vedtage medlemsforslaget fra Enhedslisten.

Når det er sagt, så ønsker vi selvfølgelig også at gøre opmærksom på Akadimirådets udtalelse i denne her forbindelse, Akadimirådet er dem, der har til opgave at rådgive staten i kunstneriske spørgsmål. De skriver i et åbent brev til overborgmesteren den 20. juni:

"Det er Akadimirådets opfattelse, at det er forkert at placere en skulptur af den størrelse på et sted, der er ude af proportioner og uden sammenhæng med omgivelserne. At skulpturen skulle være et vartegn ikke bare for København, men for hele Danmark og Norden, stiller vi os uforstående over for, da den ikke repræsenterer en fælles kulturel værdi."

Samtidig så har jeg i Danske Kommuners Nyhedsbrev konstateret, at et stort set bredt og enigt billedoplysningsudvalg, står der, jeg går ud fra, at man mener billedkunstudvalg, ifølge Venstres medlem af udvalget, Leslie Arentoft, er blevet enige om, at man ikke fandt det særlig smart, at man tog en afdød kunstners skitser – jeg vil gerne have lov til at fortsætte i 2. runde – og bare blæse dem op. Det er sådan, at når man laver et kunstnerisk udtryk, så er det bundet op på den kunstner, der har lavet de skitser og haft de ideer, og det kan vi ikke honorere i den her situation, fordi kunstneren er død, udtaler medlem af billedkunstudvalget, Leslie Arentoft fra Venstre, altså til DR's nyheder.

Når alt det er sagt, så har jeg her til aften fået oplyst fra kommunens administrerende direktør, at der endnu ikke er brugt penge på den tekniske forundersøgelse.

Så med alle disse argumenter, ja, så vil jeg blot mane til eftertanke i Borgerrepræsentationen og nå at omgøre en fejltagtig beslutning, som vi traf.

Bjarne Fey (F): Nu ved vi jo ikke engang, om vi vil få en gave, selv om vi sagde ja tak endnu en gang. Vi ved jo ikke, om der er nogen, der har fundet de, hvad er det, 200 mio. kr., der skal til for at realisere den her gave, så det kan være, vi siger ja tak til ingenting, og så er der heller ikke sket ingenting, så er der ikke sket noget som helst.

Men SF vil sådan set gerne stå ved i denne sag, at sige, at vi har skiftet holdning, er måske at overdrive det en lille smule, vi har måske været en lille smule indifferente i den her sag, da den blev lanceret ved budgetforhandlingerne. Det var en sag, som man gerne ville fremme, og det kunne da godt være en god ide, det kunne også være en dårlig ide. Jeg tror bare, vi tog den med i købet, da vi havde det.

Men det er rigtigt, at vi skifter holdning i forhold til ja tak, i forhold til budgetpakken og til nu, hvor vi sådan set efterfølgende har haft en folkelig fornøjelig diskussion i SF og har fået læst og påskrevet af vores folkelige bagland, at vi nok lige var en tand for hurtigt ude med den melding. Hvis man kunne komme til at skifte standpunkt, hvis man havde mulighed for det, så måtte BR-gruppen rigtig, rigtig gerne gøre det.

Jeg kan sige det på den måde, der er jo ikke noget sandt eller falsk i den her sag, man kan have en holdning til det, man kan være smagsdommer, eller man kan lade være, men vi står ved, at vi traf en beslutning. Det har vi fået at vide var en forkert beslutning, det tager vi til efterretning. Derfor stemmer vi for det forslag, der er stillet i dag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. november 2008**

Borgmester **Mogens Lønborg**: Det er en helt speciel aften i aften, det er 3 gange, hvor Det Konservative Folkeparti skal stemme for et forslag fra Enhedslisten.

Først var der det her med resultatlønskontrakter, hvor vi, godt nok med hver sin begrundelse, stemte for Enhedslistens forslag. Så var der 300 års festligholdelse og nu minsandten skal vi for tredje gang bakke op om Enhedslisten i deres udmærkede forslag om Store Robert.

Vi synes, det er bagvendt, at man starter med en udsmykning af et område, som vi først skal til at byudvikle. Nordhavn er jo det kommende byudviklingsområde, og vi kender endnu ikke sådanne konturerne af det, og derfor er det lidt malplaceret og i den forkerte rækkefølge, at man starter med en udsmykning. Og en udsmykning, som ikke lige just i hvert fald hos os ryger ind på lystavlen som det mest geniale, vi har set indtil dato, tværtom.

Så vores stilling er den, at vi ikke mener, at den her sag i hvert fald på det her tidspunkt, om vi så om 15 år, når Nordhavn er bygget, om der er nogen, der så vil grave den her ide op igen, jamen så må vi tage stilling til det, så har vi et bedre grundlag for det. Som det er nu, kan vi ikke sige ja til det.

Så vi stemmer for Enhedslistens forslag. Og så vil jeg da sige det der med også at forstørre et stykke kunstværk, det er vistnok set med kunstnerøjne noget meget mærkeligt noget at gøre. Der er jo ikke nogen, der siger, at den her skulptur, som vist findes i en 2 meters udgave, nødvendigvis er for lille. Altså vi har jo set Den Lille Havfrue, det er en ganske lille skulptur, som har vakt stor opmærksomhed rundt i verden, så det kan være, at Lille Robert skulle placeres et eller andet sted nede ved bredden, eller hvor man kunne finde et sted til Lille Robert. Jeg vil sikkert på forhånd sådan være meget positiv over for at finde en plads til Lille Robert, men vi lægger Store Robert ned.

Så vil jeg lige til sidst sige til Anne Vang om det der med ændring af holdning. Ja, jo, ja, Socialdemokratiet, jeg tror, I godt ved, hvad jeg tænker på, det med at ændre holdning. Vi havde en debat for et par uger siden her, hvor vi sådan, kvart i fem var det vist, fik at vide, at i en sag, som Socialdemokratiet i halvandet år havde stået klar på, så pludselig, lige før mødet går i gang, så er Socialdemokraterne vendt.

Jeg tror, at der i den sag var brugt langt flere penge, ja, nu får vi endda at vide, at der slet ikke er brugt nogen penge på den her undersøgelse. Jeg tør slet ikke tænke på, hvor mange penge der er brugt ude i Kløvermarken, hvor mange der er brugt til billige boliger osv., som jo sådan set ikke indtil nu har ført til så meget. Så jeg tror lige, man skal køre lidt lav profil med det der.

Winnie Berndtson (U): Jeg kan da bidrage til festlighederne for Anne Vang og sige, at var der ikke noget med et p-hus ved Skuespilhuset, som vist har kostet lidt at forberede skulle komme, og så skulle det vist ikke alligevel.

Anne Vang vil straks sige, det var før min tid. Så kan vi sige, var der ikke noget med et firma, der flyttede en tankstation fra Israels Plads, hvorefter de brugte 1 million på at designe den benzinstation ude på Amager, som de skulle erstatte den med. Og det var også før Anne Vangs tid.

Men så kan vi jo tage busslusen i Stengade, hvor det koster Københavns Kommune 5 mio. kr., at Socialdemokraterne ville have den, ikke ville have den, og så alligevel ville have den tilbage.

Såh ja, det går jo nok. Man skal jo ikke vedtage sådan et projekt her, fordi der er brugt 500.000 kr. på noget planlægning eller 25 eller slet ingen. Så kan man i øvrigt undre sig over, hvorfor der slet ikke er sket noget i denne her sag, som en Borgerrepræsentation har vedtaget. Men det kan vi jo spørge indtil.

Man skal jo vedtage Store Robert, hvis man synes, den bidrager med noget til denne her by, og så enkelt er det jo, altså spekulationerne omkring kan man nu dit og dat med en skitsetegning osv., ja, det overlader jeg da trygt til dem, der sidder med projektet.

Jeg vil sige, ligesom i den sag med de handlede kvinder, hvis et ja fra os i aften til Store Robert, fordi det flertal synes, vi skal have Store Robert til København, kan bidrage til, at man kan finansiere

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

projektet, så er det da det, vi skal tage stilling til, så er det da det, vi skal gøre. Altså vi behøver da ikke have spekulationer om, bliver det nogen sinde til noget, og er det nu en rigtig gave osv.

Det vidste vi altså heller ikke med nogen af de andre gaver, vi har modtaget. Altså vi vidste heller ikke, at Operaen kunne ligge der, hvor den ligger i den form, den har, dengang vi besluttede det. Altså der går jo en masse arbejde i gang.

Vi vidste heller ikke, at Skuespilhuset skulle se sådan ud, dengang vi besluttede, at det skulle ligge der, der troede vi i øvrigt, det var med et parkeringsanlæg, det viste det sig jo så ikke at være.

Så jeg synes, at man skal tage det her helt stille og roligt og sige, tror jeg helt personligt, at det vil bidrage til noget som helst i København på det sted, hvor det kommer til at stå eller foreslås at stå, ja, det tror jeg. Jeg troede også, dengang jeg så projektet for rigtig mange år siden, det var vist dengang Bente Frost var formand for noget, der hed et byplanudvalg, jeg har en lille folder liggende, som er rigtig, rigtig gammel, med en tegning af Store Robert, og jeg tror stadig væk, at Store Robert kan bidrage til rigtig meget i København.

Jeg vil gerne have Store Robert til København, det har jeg hele tiden villet, det vil jeg stadig væk. Rigtige svedige mænd, der svejser i stål, det er lige mig og lad os så bare få den op.

Simon Strange (A): Jamen på sin vis er det jo fantastisk, at vi for en gangs skyld alle sammen diskuterer noget kulturelt eller noget kunst, oven i købet kunst i den her forsamling. Og det er ikke kun Kulturudvalgets medlemmer, der står heroppe og gaber op om kunsts betydning for det københavnske byrum eller endda for de borgere, der bor i det, næh, det er sådan set hele Borgerrepræsentationen, der snakker om det.

Jeg må bare herfra udtrykke et stort ønske om at det også vil gentage sig i fremtiden. Det kan man selvfølgelig blive i tvivl om nu, at diskussionen går på den måde, den går, og at man jo ikke i stedet for at sige, altså kunne man ikke få flere store figurer eller flere folk, der investerer 200 mio. kr. i kunst i byen, det synes jeg da er fint, så skal vi nok finde en placering til dem. Hvis det er placeringen, man snakker om, så lad os da snakke om den, hvorfor er der ikke nogen, der diskuterer det, hvorfor skal vi diskutere, om vi vil have eller ikke have, er det ikke usædvanligt, at vi diskuterer det herinde, og jo, er det ikke, fordi der har stået så meget om det i aviserne, så er det lige pludselig blevet en sag for den almindelige politiker i Borgerrepræsentationen.

Jeg synes, det ville klæde Borgerrepræsentationen også til hverdag ligesom at have nogle af de her holdninger og diskutere kulturen og kunsten, og hvordan vi kan få nogle større investeringer til denne by, hvilket jeg efter denne debat tror bliver meget svært i fremtiden.

Allan Mylius Thomsen (Ø): Jeg vil til Anne Vang sige, at jeg ikke kunne drømme om at løbe fra noget, det er jeg både for gammel og for tung til. Hvis jeg foretager noget, så foregår det i adstadigt tempo.

Men bortset fra det så var der engang, jeg var ung og hurtigere, og der var jeg formand for reklametegnerne og de grafiske designeres fagforening i Grafisk Kartel, og en af de ting, jeg altid belærte mine medlemmer om, det var, at når de leverede et stykke arbejde, så skulle de sørge for meget omhyggeligt at sikre sig, om kunden i givet fald kunne finde på at ændre dimensionerne på det, de havde lavet. Fordi i givet fald, hvis ikke alt var skrevet ned, så ville det være en overtrædelse af droit moral-reglerne, af de regler, som ligger i den Bernerkonvention, Danmark har tilsluttet sig, og som er skrevet i 1864.

Det var med henblik og med hensyn til netop den paragraf om droit moral, at hedengangne kulturminister Niels Matthiasen stoppede Jesusfilmen, Jens Thorsens film, fordi netop evangelisternes droit moral ville blive overtrådt, fordi de ikke selv kunne deltage i udarbejdelsen af det endelige projekt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

Så derfor er det jo altså tankevækkende, at en lille håndskitse nu skal blive til et monster. Jeg er ikke i tvivl om, at Robert Jacobsen var en stor kunstner, jeg har ikke det fjerneste imod hans kunst, men jeg synes, det er en overtrædelse af enhver form. Nu ved jeg godt, at internationale konventioner, det er noget, man bruger rent praktisk, hvis det passer værdipolitikken. I denne her sammenhæng vil jeg nok sige, at der er det et spørgsmål om, at hvis vi har tiltrådt slige regler om droit moral, som jeg som gammel reklamedirektør godt ved bliver overtrådt engang imellem, hvis man skærer et hjørne, så vil jeg mene, at netop i respekt for Robert Jacobsen går man ikke ud og laver sådan et monster ud af hans arbejde og derfor også ærer hans minde ved at acceptere, at det bliver i den størrelse, det har på tegnebrættet af modellen.

Karin Storgaard (O): Det er ikke ret tit, at Dansk Folkeparti er helt enig med Enhedslisten og slet ikke ville stemme ja til et forslag fra Enhedslisten. Det kan vi i dette tilfælde, vi støtter det forslag, som Enhedslisten er kommet med. Vi synes ikke, at denne store skulptur skal være i Københavns Havn.

Winnie Berndtson sagde, at hvis man mente, den kunne bidrage med noget til byen, så skulle man stemme for det. Vi mener ikke, at den skulptur kan bidrage med noget til byen, og derfor vil vi ikke stemme for den.

Helt ærligt, så vil vi altså ikke have den store rædsel stående i Københavns Havn. Det kan være, man kan finde en placering et andet sted. Vi mener, den er alt for dominerende, vi mener ikke, at det er noget, som vil gøre, at man synes, at det er dejligt at komme til København. Når man ser den, så bliver man faktisk taget helt forskrækket, tror jeg.

Så vi kan stemme for Enhedslistens forslag. Til gengæld skal jeg med det samme sige, at vi ikke kan stemme for ændringsforslaget fra Socialdemokraterne.

Leslie Arentoft (V): Den helt store attraktion ved Robert Jacobsens værk, hvilket jo ikke er hans værk, men det forslag, der ligger om at opføre et vartegn for København, det er jo, at vi for en gangs skyld herinde har lov til at vise os som antijantelovstilhænger. Det er attraktionen ved at opføre det her, det er tænkt stort, dobbelt så højt som Rundetårn, et budget på 200 mio. Normalt ville jeg gribe sådan en chance og sige, jamen lad os tage fat i det, lad os være antijantelovsbeslutningstagere herinde.

Men man er også nødt til at forholde sig til substansen. Hvad er det, vi får? Får vi et kunstværk? Det kan vi under ingen omstændigheder få, fordi kunsten skabes i skabelsesprocessen. Det er ikke en demokratisk foreteelse, det er ikke en bureaukratisk foreteelse, det er en solitær foreteelse i én mands hjerne og én mands udtryk. Det kan vi ikke honorere i dette tilfælde, så der kommer ikke noget kunst ud af det.

Jeg vil normalt gerne slå ud med armene og sige, jeg er en antijante, jeg tænker store tanker, jeg har det godt med at tænke store tanker, jeg synes, vi gør det alt for lidt herinde i huset, men hensynet til substansen vægter højere i dette tilfælde.

Jeg vil gerne takke borgmester Klaus Bondam, ikke fordi han også i denne her sag har lyttet til os, fordi det gør han generelt, han lytter til Billedkunstudvalget. Når der er forslag om at opstille kunst i vores offentlige rum, har han den veneration for byen, at han lige lader det runde til en kunstnerisk udtalelse nede i Billedkunstudvalget. Der sidder de kompetente mennesker, der kan tage stilling til, om det er særlig smart permanent at få et mindesmærke eller få en statue eller få noget kunst i det her byrum.

Vi tager sagen meget, meget seriøst, og det var et enig udvalg, det vil sige, da det socialdemokratiske udpegede medlem af udvalget hørte, at overborgmesteren nok var for, tog han forbehold, men i diskussionen var vi inde på, at vi ikke kan honorere de kunstneriske krav, der stilles i det her tilfælde. Kunstneren er afdød, man kan ikke bare tage en skitse og opskalere den i stort format, det lader sig ik-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. november 2008**

ke give sig, der sker noget, stort er anderledes. København er ikke bare en provinsby gange 100, det er noget andet end en provinsby. Så stort er anderledes, og det vil enhver, der beskæftiger sig med kunst også opleve, at skal man opskalere tingene, jamen så er det nogle andre parametre, man har behov for.

I den skabelsesproces der er det kun kunstneren og kun kunstneren alene, der kan tage de afgørelser, der gør, at tingene bliver til et kunstværk.

Så summa summarum: Jeg har den største respekt og sympati for de mennesker, der griber den her chance til at sige, endelig har vi mulighed for at stemme mod janteloven. Det er bare det forkerte forslag desværre.

Jeg kan forestille mig mange nulevende danske kunstnere, som jeg gerne ville give 200 mio. kr. for at opføre et stort værk i København, et mindestegn, Bjørn Nørgaard, der sidder også en herre heroppe, jeg godt kunne forestille mig, Per Arnoldi, jeg godt kunne forestille mig kunne løfte den opgave. Vi har rigtig mange dygtige kunstnere i Danmark. Lad os bruge dem, der lever, og fred med dem, der er døde.

Jesper Schou Hansen (V): Jeg hører så til de politikere, der ikke har skiftet mening i denne her sag. Da det sidst var til afstemning her i salen, der undlod jeg at stemme for en bevilling til en forundersøgelse. Det betyder sådan set også, at jeg i logisk konsekvens af det sådan set ikke har tænkt mig at stemme for Enhedslistens forslag i dag.

Jeg har bare noteret mig nogle af de ting, der er blevet sagt herunder, bl.a. om Akadimirådets anbefalinger. Må jeg ikke bare minde denne ærede forsamling om, at det også var Akadimirådet, der var imod Operaen, de var også imod Amaliehaven. Jeg tror såmænd, at rundt regnet hele den ærede forsamling her i dag sådan set er godt tilfredse med såvel både Operaen som Amaliehaven.

Så jeg synes måske indimellem, at der skal man bare holde sig til nogle af de ord, Mærsk på et tidspunkt kom og sagde, at erfaringerne med Akadimirådet var ikke særligt charmerende. De ord kunne jeg godt tænke mig at gøre til mine egne i denne sammenhæng.

Så må jeg bare notere mig, at i dag kommer Socialdemokraterne sådan set egentlig til at betale prisen for at dolke samarbejdet med De Radikale og SF i ryggen. Det er jo så bare ærgerligt for attraktionen Store Robert, at det er den, det går ud over, men der er åbenbart ikke mange fra De Radikale eller fra SF, der i dag føler sig bundet af de aftaler, de har lavet med Socialdemokraterne. Det er Socialdemokraterne så sandelig bare selv ude om.

Jeg synes bare, det er ærgerligt for de skatteborgere, der har været med til at finansiere 500.000 kr. til forundersøgelser, at de penge de nu bare er kastet i grams i stedet for, det er måske en anelse respektløst over for de borgere.

Men jeg kommer bare ned til mit facit, og det er, at det forslag, der ligger fra Enhedslisten, det synes jeg ikke skal nyde fremme, så behøver jeg ikke at forholde mig til, hvorvidt det nu er stor kunst eller ikke stor kunst, der ligger med det her forslag.

Jeg vil bare konstatere, at en attraktion vil det være under alle omstændigheder. Uanset om man synes, det er grimt, fantastisk lækker kunst eller ikke kunst, så vil der komme tilrejsende fra hele verden for at se en sådan attraktion i København.

Tak for ordet.

Anne Vang (A): Heroppe fra talerstolen talte jeg om at stå ved den beslutning, vi traf for 1 år og 2 måneder siden, nemlig at vi gav 500.000 kr. til at undersøge forhold omkring Store Robert, hvor det faktisk kun var Dansk Folkeparti, der stemte imod.

Så var borgmester Mogens Lønborg oppe og sige, ja altså der er jo så mange, der bryder aftaler, at der er nogle, der bryder aftaler, hvad kan man da have imod det, sådan noget i den retning, og så refererede borgmesteren en debat fra forrige borgerrepræsentationsmøde. Der vil jeg da bare lige minde lidt om, hvad der blev sagt i den sag fra De Konservative selv, og jeg citerer:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

"Troværdigheden er noget af det allervigtigste i politik, det er, at man kan overholde en aftale."

Så i den sag mente De Konservative altså, at det var ualmindelig vigtigt at overholde en aftale.

Det samme med De Radikale i øvrigt, det var en sag, hvor der var kommet nye oplysninger på bordet, og at man derfor traf en anden beslutning, der sagde De Radikale ved Manu Sareen, og jeg citerer:

"Socialdemokraterne er ved at blive en underafdeling af Ny Alliance, sådan som man løber zigzag gennem det hele."

Jeg tror, at de her citater tjener til at bevise, at de fleste partier her i Borgerrepræsentationen synes, at det er en rigtig god ide at overholde de aftaler, der bliver indgået, og sådan synes jeg sådan set også, det skal være. Der skal meget vægtige nye oplysninger på bordet, før man kan forsvare ikke at overholde en indgået aftale.

Så er det bare, jeg spørger, fordi jeg heroppe fra talerstolen hører jeg rigtig mange komme med det argument mod Robert Jacobsen-statuen, at det ikke vil være en dynamisk, kreativ proces. Robert Jacobsen-skulpturen er ikke en skulptur, som kan ændre sig og tilpasses forholdene, det er argumentet. Det er simpelt hen noget, der er lavet engang, og i præcis den samme form, som dengang det blev lavet, vil den blive opført bare i større.

Argumentet fra de borgerrepræsentanter, som fremfører det her, det er sådan set også meget rimeligt, nemlig at kunstneren er afdød. Så er det bare, jeg tillader mig at spørge: Hvilke nye oplysninger er det, der er kommet på bordet, siden kunstneren er afdød omkring den her skulptur? Hvilke nye oplysninger, på hvilken måde er det, skulpturen har ændret sig inden for det sidste år og 2 måneder, som berettiger, at De Radikale fraviger deres stolte princip om at undgå at være en underafdeling af Ny Alliance og løbe zigzagkurs?

SF fraviger et lignende princip, og De Konservative gør det såmænd også.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mogens Lønborg**: Jeg skal bare lige korrigere to fejl, Anne Vang kom med i sit indlæg. For det første citerede hun, sådan set tror jeg ordret, det var bare det forkerte navn, der blev sat på. Det var Carl Christian Ebbesens udtalelse, der blev citeret, bare sådan til almindelig orientering.

I øvrigt skulle jeg hilse fra Carl Christian Ebbesen og sige, at han står ved det. I øvrigt synes jeg, det var en ganske fin udtalelse, jeg kan faktisk bakke op om det. Men det var altså ikke mig, der sagde det ved mødet.

Den anden udtalelse det var, og jeg ved ikke, om det er, fordi Socialdemokraterne sådan inde i sig selv har rigtig dårlig samvittighed over den her sag forleden, fordi jeg sagde faktisk bare, de skiftede standpunkt, jeg var sådan set rigtig flink ved Socialdemokraterne. Fordi det er jo meget, meget værre det, der kom frem fra Anne Vang, nemlig at bryde en aftale. Jeg var faktisk så flink, så jeg tog ikke i dag og sagde det der meget grimme, at de løb fra en aftale, jeg sagde såmænd bare i al fredsommelighed, i skiftede holdning. Men at det er fuldstændig rigtigt, i også brød en aftale, det er så en helt anden ting, men i skiftede holdning.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Jeg vil blot bede borgmesteren om at kigge i mødereferatet fra den dato. Det er muligt, at den konservative borgmester ikke kan se forskel på sit eget partimedlem Peter Schlüter, som jeg refererede for en konservativ udtalelse, og Carl Christian Ebbesen; det er der af og til nogle af os andre, der heller ikke kan.

Winnie Berndtson (U): Jeg kan godt forstå, at Anne Vang ikke kommenterede mit indlæg, fordi det vil være svært at tilbagevise, hvad den her kommune har spildt af penge på p-huset ved Skuespilhuset, tankstationen på Israels Plads og bussluse i Stengade, og det er desværre ikke bare denne her

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

kommune, der har spildt penge, det er desværre også nogle private, som troede, de havde en aftale med Socialdemokraterne, som det senere viste sig, at Socialdemokraterne ikke agtede at stå ved.

Så vil jeg bare sige, at jeg er glad for, at hverken Leslie Arentoft eller borgmester Klaus Bondam er kultur- og fritidsborgmester. Fordi både Leslie Arentoft og borgmester Klaus Bondam gør sig til fortalere for at definere kunst i en efter min mening ulidelig snæver ramme. Borgmester Klaus Bondam taler om, at hvis man skal have skulpturer og vartegn, så skal de bidrage til byens udvikling i sit udtryk eller på en eller anden måde være et kendetegn. Det synes jeg er ekstremt indsnævrende af, hvad man skal bruge kunst til.

Lige sådan laver Leslie Arentoft nogle definitioner på, hvornår kunst kan være kunst, og det kan det ikke, når lille kunst bliver til stor kunst åbenbart, og det kan de kun individuelt inde i nogles hoveder og ikke i samspillet mellem mennesker f.eks. Det synes jeg er utrolig ærgerligt. Hvis vi har folk siddende på kulturområdet og bedømme, hvad denne her by kan udsmykkes med, som tænker så ekstremt snævert kunstnerisk, synes jeg det er rigtig, rigtig ærgerligt.

Jeg er enig i, at Billedkunstudvalget tager sit arbejde meget højtideligt. Engang imellem tager det også sig selv meget selvhøjtideligt, og det er ikke så godt.

Så vil jeg bare sige, at vi jo løbende har nogle gode diskussioner i det her samfund om, hvad kunst er. Der er nogle kloge nogle, der engang imellem siger, det er først, når man definerer kunst, at det holder op med at være kunst, fordi så er der ikke længere den dynamik i det, som også er kunstens udtryk. Vi kan bare tage eksemplet med guldfisk i blender. Det er der nogle, der mener er dyremishandling, og der er andre, der mener, at det er kunst. Den debat synes jeg, at man skal kunne have. Jeg synes ikke, vi herinde skal afvise et vartegn, som nogle vil forære byen, med at pege fingre og sige, det ikke er kunst, ud fra en eller anden snæver diskussion.

Sig I ikke kan lide det, det er da noget andet, det er da heller ikke alle billeder, jeg gider have hjemme hos mig. Det er da heller ikke alle skulpturer, jeg gider have stående, det er da ikke al kunst, jeg gider kigge på. Men det gør det da ikke til ikkekunst, det gør bare, at det ikke siger mig noget, men så lad det sige nogle andre noget i stedet for at afskaffe det.

Borgmester Klaus Bondam: Tak for det.

Jeg skal blot gøre fru Winnie Berndtson opmærksom på, at jeg på intet tidspunkt hverken i aften eller i denne her debat har udtalt mig om de kunstneriske kvaliteter i Store Roberts projekt, det kunne jeg som politiker ikke drømme om at gøre, det overlader jeg til fagfolk, uagtet at jeg vel nok er, tillader jeg mig at tro, den eneste i denne her forsamling, der rent faktisk har en kunstnerisk uddannelse, godt nok i en helt anden kunstretning. Jeg har alene omtalt en placering, og det mener jeg til gengæld er en politisk opgave at forholde sig til.

Så skal jeg sige til Jesper Schou og andre, at der altså ikke er brugt en krone af de 0,5 mio. kr., der er sat af til forundersøgelsen. Det kan jeg bekræfte ved en mail, jeg har modtaget fra kommunens administrerende direktør, Claus Juul, her til aften. Der står: "Der er endnu ikke brugt penge på den tekniske undersøgelse."

Med andre ord så er der jo 0,5 mio. kr. til at bruge til kunstnerisk udsmykning et eller andet sted. Der var en på min Facebook-side, der foreslog, at vi fik et værk af Olafur Eliasson, det var måske på tide, at vi gav plads til et stort værk i København af denne internationalt berømmede kunstner. Men det skal ikke være op til mig at bedømme det.

Det kan lyde på Venstres Martin Hirsch, som om pengene allerede er i hus og der står 200 mio. på en bankkonto. Initiativgruppen bag Store Robert holdt den 26. august et møde med medarbejdere fra økonomiforvaltningen og teknik- og miljøforvaltningen. Jeg skal referere fra det, at det er blevet mig oplyst, at forvaltningen spurgte på mødet til status for finansiering af Store Robert. For Københavns Kommune er en redegørelse for en sandsynlig finansiering af Store Robert en forudsætning for at igangsætte planprocessen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

HR, det er altså en Henrik Ryberg, som er repræsentant for Initiativgruppen, oplyste, at selskabet til skabelse af Store Robert var i gang med at søge diverse fonde om finansiering, og at finansiering ikke ville blive et problem. HR ville bede de finansieringsansvarlige selskaber til skabelse af Store Robert ApS om en redegørelse for finansieringen, der kan sendes til kommunen. Så vidt jeg er orienteret, er denne ikke modtaget endnu.

Anne Vang siger, at det er en god ide at overholde aftaler. I min hånd holder jeg et eksemplar af budget 2009 indgået den 18. september 2008 mellem Socialdemokraterne, Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti. Den er et historisk dokument i aftalebrud, og vi behøver ikke gå ind i den diskussion igen. Så jeg synes, man skal være meget varsom med at snakke om, at det er en god ide at overholde aftaler.

Så taler Anne Vang om at trække i bremsen og løbe væk, alt hvad remmer og tøj kan holde. Ja, det var nøjagtigt, hvad Socialdemokraterne gjorde i går i sagen om trængselsafgifter, og så ikke et ord mere om den sag. Tak.

Winnie Berndtson (U): Det var såmænd bare en forglemmelse. Jeg vil bare bede om, at overborgmesteren på hele forsamlingens vegne sørger for, at vi får et notat fra økonomiforvaltningen på, hvorfor en beslutning fra 11. oktober 2007 ikke er sat i værk, hvorfor er man ikke gået i gang med at bruge de 500.000 så lang tid efter, fordi så behøver vi ikke enkeltvis at spørge, så kan der bare udgå et notat til hele Borgerrepræsentationen.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Borgmester Klaus Bondam siger, at det er rigtigt, at partiet har skiftet holdning til Store Robert og siger, at det også er o.k., fordi Socialdemokraterne har skiftet holdning til trængselsafgifter.

Jeg vil forsøge at holde mig inden for dagsordenen, så jeg vil sige, Socialdemokraterne har ikke skiftet holdning til trængselsafgifter, Socialdemokraterne er for trængselsafgifter, og så til gengæld spørge, når borgmesteren nu ved det, hvad er så begrundelsen for, at De Radikale skifter holdning til Store Robert.

Socialdemokraterne stillede følgende ændringsforslag:

"Det foreslås, at Borgerrepræsentationen afventer resultatet af de i budgettet for 2008 besluttede undersøgelser, som bl.a. skal afdække de visuelle og tekniske forhold ved placering af Store Robert i forhold til de øvrige byudviklingsaktiviteter i området, herunder i Nordhavn og på Marmormolen, inden der tages endelig beslutning om realiseringen af projektet."

Det af Socialdemokraterne stillede ændringsforslag blev forkastet med 31 stemmer imod 20.

For stemte: A og 3 medlemmer af V (Jesper Schou Hansen, Lars Dueholm og Cecilia Lonning).

Imod stemte: B, C, F, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Wallait Khan (løsgænger), 4 medlemmer af V (Lise Helweg, Martin Hirsch, Leslie Arentoft og Heidi Wang), Winnie Berndtson (løsgænger) og Ø.

Medlemsforslaget blev herefter vedtaget med 29 stemmer imod 22.

For stemte: B, C, F, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Wallait Khan (løsgænger), 3 medlemmer af V (Lise Helweg, Leslie Arentoft og Heidi Wang) og Ø.

Imod stemte: A, 4 medlemmer af V (Martin Hirsch, Jesper Schou Hansen, Lars Dueholm og Cecilia Lonning) og Winnie Berndtson (løsgænger).

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

21. Medlemsforslag om ikke at fremme et vedtaget medlemsforslag om dræberlastbiler (2008-134664)

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen vedtager ikke at fremme medlemsforslag om dræberlastbiler (2008-129154), som blev vedtaget i Borgerrepræsentationen den 30. oktober 2008.

(Stillet af Dansk Folkeparti, Venstre og det Konservative Folkeparti)

Karin Storgaard (O): Jeg har fået at vide, at jeg skal tale højt, så det vil jeg bestræbe mig på.

Dansk Folkeparti ved godt, at det her forslag har været oppe, eller ikke det her forslag, men det, det henviser til, har været oppe for kort tid siden. Vi ved også, at normalt kan man ikke få genoptaget et forslag så kort tid efter. Men der er nogle ganske bestemte årsager til det, og det skal jeg så lige komme tilbage til.

Lad mig først sige, at det er forfærdelig tragisk, når cyklister dør i højresvingsulykker, ligesom det er tragisk, at der dagligt dør mennesker i bilulykker, arbejdsulykker, knallertulykker, men det medfører jo ikke, at vi forbyder, biler, arbejde og knallerter. Så hvad med lige at få et perspektiv på tingene i stedet for det her ... må jeg godt bede om lidt mere ro måske? Nå, nu hjalp det. Så hvad med lige at få lidt perspektiv på tingene i stedet for den her skyden mus med kanoner.

Og i øvrigt, udtrykket "dræberlastbiler" hvad er nu det for noget unuanceret vrøvl, sikken en beskyldning mod lastbiler som sådan. Regner man på antallet af lastbiler i byen sammenholdt med cyklister og antallet af ulykker, så tror jeg, alle kan forstå, at det heldigvis er sjældent, at det går galt.

Så Enhedslistens forslag om et generelt forbud mod lastbiler i København er så absurd overdrevet, at det er umuligt at tage alvorligt.

Tilføjjelsen af en skilteordning og dens finansiering gør det altså ikke mindre idiotisk.

Så vidt jeg kan se, var sagen ikke ordentligt oplyst, da man vedtog medlemsforslaget med ændringsforslag på sidste BR-møde. Den 26. oktober 2008 får man i teknik- og miljøforvaltningen resultatet af den undersøgelse, man har sat i gang, som skal afprøve ideen om, at en forbudszone i Indre By for lastbiler over 18 tons vil give større trafiksikkerhed.

Efter et massivt pres på forvaltningen får vi rapportudkastet lørdag den 1. november, vi får i flere omgange at vide, at den endelige rapport er lige på trapperne, og at der ikke vil være substantielle ændringer. Nu er der så alligevel taget 5 sider ud, og egentlig vil jeg gerne vide, hvorfor man har ment, de sider ikke skulle med.

Jeg nævner nogle af konklusionerne her, som at en indre forbudszone ikke vil forbedre trafiksikkerheden, den reducerede Nordhavnsløsning vil heller ikke give en forbedret trafiksikkerhed, der kommer flere sololastbiler, flere vejkryds forventes at få øget lastbiltrafik. Der sker flere trafikuheld på den nye rute end på den eksisterende, lastbiler flyttes til veje, hvor cyklisterne ikke forventer at møde dem. Der er 18 sving på den nye rute, 18 sving, 4 på den gamle. Så 18 på den nye rute og 4 på den gamle. Tvangsruten fra Nordhavn til Tuborgvej vil samlet set ikke forbedre trafiksikkerheden.

Se, det er alt sammen noget, der fremgår af den rapport, som vi ikke er bekendt med, da vi behandlede sagen her i Borgerrepræsentationen sidste gang. Det er årsagen til, at Dansk Folkeparti har ment, at vi må tage sagen op igen.

Dansk Folkeparti vil ikke have en dårligere og farligere løsning, det skal ingen være i tvivl om. Vi vil gerne have, at man ser lidt bredt på, hvilke løsninger der rent faktisk bidrager til en bedre trafiksikkerhed i København. Det vil sige brugbare løsninger og ikke bare politisk tom snak og signalværldi.

Med hensyn til teknik- og miljøborgmesterens ønsker om, at sagen kommer tilbage til udvalget, det var det, der blev bedt om på sidste møde her i Borgerrepræsentationen, og som jeg også sagde dengang, var jeg enig i, at den skulle tilbage i udvalget. Det er vi stadig væk, så lad os få sagen i Tek-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

nik- og Miljøudvalget og arbejde for nogle reelle løsningsmodeller, noget mere sikker trafik, som vi alle sammen kan være enige om.

Jeg skal derfor ved forhandlingernes afslutning foreslå sagen henvist til Teknik- og Miljøudvalget.

Borgmester Klaus Bondam: Tak for det.

Nu skal vi passe på, at det her ikke bliver mere kompliceret, end nødvendigt er, jeg tror, vi alle her i salen er mere end opsat på at gøre noget ved trafikikkerheden i København. Jeg er i hvert fald, og Det Radikale Venstre er.

Det er netop også derfor, og det sagde jeg allerede, da vi behandlede sagen den 30. oktober, at vi skal lave nogle solide løsninger i samarbejde med parterne, herunder vognmændenes og chaufførernes repræsentanter. Løsninger, som virker, så vi alle sammen kan færdes trygt i København.

Jeg forventer derfor som teknik- og miljøborgmester at kunne fremlægge en indstilling til Teknik- og Miljøudvalgets næste møde, det er så vidt jeg husker den 26. november, en indstilling, som vil indeholde en samlet pakke over de løsninger, som kan mindske uheldsrisikoen og øge trygheden for alle københavnere.

Pakken kommer til at indeholde tiltag, som kan gennemføres her og nu. Og endvidere et forslag om en proces for forberedelsen af andre løsningsmodeller. Indstillingen vil være i overensstemmelse med det medlemsforslag, Borgerrepræsentationen vedtog den 30. oktober, godt nok ikke med radikale stemmer.

Jeg ser derfor ikke nogen grund til at skabe yderligere usikkerhed og forvirring om Borgerrepræsentationens vilje til at handle i denne sag. Vi kan have forskellige opfattelser af, hvilke ting der fungerer bedst. Vi vil dog alle sammen gerne handle, det er vi enige om, det har vi allerede besluttet, og teknik- og miljøforvaltningens medarbejdere arbejder på højtryk på at efterleve den beslutning, som Borgerrepræsentationen har truffet.

Det Radikale Venstre kan derfor ikke stemme for det foreliggende medlemsforslag.

Jeg har også lyst til lige at kommentere en del af motiveringen i VKO's medlemsforslag, nemlig bemærkningerne om, at forvaltningen ikke ville udlevere trafikikkerhedsrevisionen. Der var en aktindsigtssag fra DTL, hvor man valgte at holde et foreløbigt udkast af trafikikkerhedsrevisionen tilbage. Forvaltningen mente på daværende tidspunkt, at udkastet var et internt arbejdsdokument, som først kunne udleveres, når det var færdigt. Efter lange juridiske vurderinger så viser det sig altså, at forvaltningen tog fejl, og selv foreløbige notater fra konsulenter, ja, de skal altså åbenbart udleveres.

Den endelige version af trafikikkerhedsrevisionen og forklaringen i henhold til den lille forbudszone, ja, de offentliggøres med udvalgsindstillingen til den 26. november, og det vil sige på næste fredag, torsdag, fredag.

Anne Vang (A): Jeg har researchet lidt i den tid, der er gået, siden vi sidst havde det her forslag på dagsordenen. Men det er jo sådan set ikke så lang tid siden, det var den 30. oktober, vi heldigvis her i Borgerrepræsentationen vedtog, at vi gerne vil arbejde videre med en forbudszone for lastbiler, og at vi allerede nu med det samme, pr. 1. december vil sørge for, at der bliver lavet en tvangsroute, sådan så de tunge lastbiler ude fra Nordhavn ikke kører ind gennem byen tværs over Nørre Voldgade, men at de i stedet for kører ad Ring 2 ud til Lyngbyvej.

Det er der rigtig mange københavnere, der bliver glade for. Der er københavnere, der kan færdes mere trygt ved Nørreport uden at skulle have store modul tog af lastbiler fræsende forbi om ørerne på sig. Det er jeg rigtig glad for.

Det er Dansk Folkeparti ikke lige så glad for, de vil gerne have beslutningen omgjort. I den tid, der er gået, har jeg set lidt på, hvad Dansk Folkeparti egentlig tidligere har ment om lastbiler, nu vi er ved snakken om at ændre holdninger. Det er faktisk sjovt nok sådan, at i 2004 der stillede Karin Stor-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

gaard og Carl Christian Ebbesen fra Dansk Folkeparti et forslag om at forbyde lastbiler at køre ind over kommunegrænser på hverdage mellem 7 og 9 og at forbyde al standsning og parkering af lastbiler i kommunen. Begrundelsen for det var, at det ikke var godt, at lastbilerne færdedes sammen med de bløde trafikanter, fordi det udgjorde et væsentligt faremoment for de bløde trafikanter.

Det synes jeg sådan set, Dansk Folkeparti havde fuldstændig ret i, dengang Dansk Folkeparti stillede det forslag i 2004. Derfor er jeg også rigtig glad for, at Enhedslisten, SF og vi Socialdemokrater har kunnet holde fanen højt i tung trafik-spørgsmålet og har kunnet sørge for, at vi nu får en udvikling i København, hvor vi forhindrer de tunge lastbiler i at fræse gennem byen der, hvor de bløde trafikanter er.

Vi får det første skilt op allerede den 1. december, siger den beslutning, vi har truffet i Borgerrepræsentationen den 30. oktober, og det glæder jeg mig rigtig meget til.

Peter Schlüter (C): Jeg noterer mig Anne Vangs slet skjulte begejstring ved at regulere byens borgere ved hjælp af forbud og tvang, det skal nok hjælpe.

Jeg noterede mig også de enorme følger, det vil have for københavnernes, for Københavns erhvervsliv, for de handlende, det vil være et kæmpemæssigt knæk, man leverer til forretningslivet. Det vil være en fuldstændig urimelig ordening at tvinge ned over hovedet på transportsektoren, som vi alle sammen i den her storby er afhængig af fungerer optimalt.

Jeg vil meget gerne bede Anne Vang fortælle mig, præcisere, hvad er det i den rapport fra Moe & Brødsgaard, som hun ikke forstår. Kan Anne Vang ikke være sød at præcisere, hvor mener hun sig klogere end eksperterne, som har udarbejdet den her undersøgelse? På hvilke områder mener Anne Vang ikke, at vi skal tage den til efterretning? På hvilke områder mener Anne Vang, at vi skal kassere det her som noget makværk?

Morten Kabell (Ø): I Karin Storgaards altid saglige ordførertale blev Borgerrepræsentationens beslutning fra sidste gang kaldt idiotisk. Det ordvalg er naturligvis, hvad skal vi sige afsenderens eget valg, jeg er ikke underligt uenig.

For forslaget her det er faktisk ganske gennemarbejdet, det har været diskuteret ganske mange gange i alle mulige kredse, trafikpolitiske, øvrige politiske kredse i mange år. Det var da også derfor med en vis begejstring, at Enhedslisten så, at det faktisk blev vedtaget, idet der var tale om et gammelt ønske og et ønske, som faktisk, ja, var gennemarbejdet og er gennemarbejdet.

Så vi står ikke overraskende ved beslutningen fra sidste borgerrepræsentationsmøde, det her det vil være en forbedring.

Peter Schlüter medgiver, at forslaget vil have store konsekvenser for københavnernes, og her er Peter Schlüter og jeg jo fuldstændig enige, men måske ikke i det tillægsord, vi kan lægge foran konsekvenser, for jeg mener jo nok, at konsekvenserne vil være positive.

Det vil nemlig betyde, at københavnernes slipper for at have store lastbiler kørende halvtomme, som man faktisk ser det. Jeg arbejder på kontor i Indre By, og det er ganske ofte, man ser halvtomme lastbiler køre op foran kontorerne, hvor chaufføren stiger ud, smider en lille pakke enten til en butik eller til et kontor og kører videre. Det er fuldstændig spild af de store lastbiler, at de bliver brugt på den måde.

Vores forslag om at sikre omladepladser i omegnen vil netop også være en måde at sikre en mere rationel udnyttelse af såvel vejnet som bilpark.

Peter Schlüter mener jo stort set, at forslaget her vil være det samme som dommedag for ikke bare transporterhvervet, men faktisk hele København som erhvervsby. Nu kan det selvfølgelig godt være, der er noget, jeg ikke har fanget, men jeg erindrer ikke, at en by som Paris er lagt fuldstændig hen nærmest som wasteland, at der simpelt hen ikke foregår noget som helst form for liv længere i Paris, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. november 2008**

Paris har mistet sin status som et af de store vækstcentre i Europa, at Paris ikke længere har et erhvervsliv, og at pariserne ikke er i stand til at få varer ind til byen.

Sandheden er selvfølgelig også, at det ikke er sådan, det forholder sig. Det forslag, vi har stillet, er faktisk modelleret over Paris' model. Vi kan nemlig godt lære noget af franskmændene på det her punkt, de har gennemført det for mange år siden, og det fungerer.

Så alt i alt står vi ved forslaget og også tilføjelsen, der kom ind sidste gang om at sikre, at lastbiler kører den hensigtsmæssige vej fra Nordhavnen, ja, det står vi også ved. Der er ingen som helst grund til, at de store lastbiler tordner gennem byen, gennem voldgaderne, når det er, at der findes meget mere hensigtsmæssige veje for at komme ud på det overordnede vejnet. Den mest hensigtsmæssige vej er ikke gennem voldgaderne, det er ikke gennem Indre By, hvor der færdes så utroligt mange cyklister og fodgængere. Det er tværtom hurtigst muligt at komme ud på det overordnede vejnet, således at den tunge trafik er derude, hvor den hører hjemme, og hvor vejene rent faktisk også er bygget til det.

Så alt i alt vil jeg sige, beklager, vi står faktisk ved beslutningen, vi synes oven i købet, den er rigtig god.

Carl Christian Ebbesen (O): Jamen jeg bliver så glad, jeg bliver rigtig, rigtig glad, fordi jeg hørte den socialdemokratiske ordfører, Anne Vang, gå på talerstolen og nævne Dansk Folkepartis meget, meget gode og meget, meget intelligente forslag om, hvordan man løser problemerne med den tunge trafik. Man har jo lov at blive lidt opstemt engang imellem, når et af vores rigtig gode forslag, som jeg selv var inde over, og i øvrigt, som jeg husker det, i hvert fald med til at stille. Jeg tror i øvrigt ikke, det var mig, der var ordfører.

Det, der var hele hovedkernen i det forslag, det var at skabe et rum for, at lastbiler, der kom ind med varer i byen, faktisk havde mulighed for at parkere lovligt i en periode, i den periode, hvor der var mindst trafik i byen, for lastbilerne skal jo ind med deres varer, det er jo det, man ikke kan slippe for. Så handler det jo om at give dem lov til at komme ind på tidspunkter, hvor de belaster byen mindst. Det er jo det, at der er et så genialt forslag omkring de her ting.

Jeg blev så glad over, at Anne Vang lige nævnte det endnu en gang her. Det er jo sådan, at i modsætning til det makværk, vi nu ser med det forslag, der er på bordet nu, så var Dansk Folkepartis forslag et intelligent forslag. Det er jo tit sådan, at ja, de intelligente løsninger de kommer altså fra Dansk Folkeparti, og lidt sjældnere kommer de fra Socialdemokratiet af, det er den her sag i hvert fald et eksempel på.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg giver ordet til endnu en taler fra Dansk Folkeparti.

Karin Storgaard (O): Ja, ja, der er ikke noget galt i, at der er endnu en taler fra Dansk Folkeparti. Det er jo, fordi det ligger os meget på sinde det her.

Men jeg bliver nødt til sige til Anne Vang, som mener, at der er nogle, der bliver glade, når man gennemfører det her, at der er altså et eller andet galt. Det er noget, Anne Vang ikke er opdateret på eller ikke har læst.

Se, for det første vil jeg sige, at det, som vi vil med at sige, vi skal altså lave nogle sikre trafikløsninger, vi skal altså ikke have nogen løsninger, som det fremgår af denne rapport – jeg håber Anne Vang hører efter, hvad der bliver sagt – hvor trafiksikkerheden bliver dårligere, og der kommer til at ske flere uheld. Men altså hverken Morten Kabell eller Anne Vang har hørt, hvad Dansk Folkeparti har sagt heroppefra. Jeg er overbevist om, at de ikke har læst rapporten, fordi så tror jeg, at reaktionen ville være en anden. Altså man sætter vel ikke nogen til at lave en rapport, som man overhovedet ikke gider læse eller tage sig af, hvad der bliver sagt.

Jeg kan slet ikke forstå, når holdningen både fra Anne Vang og fra Morten Kabells side er, at vi skal have trafiksikkerhed. Men jeg vil henvise til, hvis man ikke ved noget om det, at rapporten er la-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

vet af Rådgivende Ingeniører Moe & Brødsgaard og Movia Trafik. De har lavet den for snart et stykke tid siden.

Jeg bliver nødt til at læse noget op af det, der står i denne her rapport, der står bl.a. om de store sololastbiler under 18 tons, de bliver erstattet af 2 mindre sololastbiler:

"På den nye Indre By-rute" – jeg er nødt til at citere, hvad der står i rapporten – "er der samlet sket 7 trafikuheld med lastbiler".

Der sker altså flere uheld med lastbiler på den nye Indre By-rute end på den eksisterende. Til trods for at lastbiltrafikken i dagens situation er markant mindre med den nye Indre By-rute, så sker der altså alligevel flere uheld.

"Ved indførelsen af den indre forbudszone vil lastbilerne blive flyttet ud på veje, hvor cyklisterne ikke forventer at møde dem. Dette vil påvirke trafikikkerheden i negativ retning."

Bare for at fortælle eller opsummere det, jeg sagde før, det er altså ikke noget, jeg digter, det står i den her rapport, som Københavns Kommune har bedt om at få udfærdiget, netop for at sikre at byen bliver trafikikker.

Der står også her:

"Antallet af højresving ved benyttelse af denne alternative rute vil stige i forhold til benyttelsen af den eksisterende indre rute."

Forstår man slet ikke, hvad det betyder?

Så er der nogle specielle kryds, som man også henviser til, hvor trafikken vil stige. F.eks. siger man, at på H.C. Andersens Boulevard-Tietgensgade forventes en stigning i trafikken på Tietgensgade og dermed flere svingmanøvrer i krydset. Det er jo netop svingmanøvrerne – det er faktisk taget ikke noget at grine af, det er ret alvorligt, Anne Vang, det er en alvorlig ting det her, det er derfor, jeg prøver at råbe nogen op i denne forsamling til at se, at det, der står i den her rapport, at det faktisk taget er det, der har indvirkning på, hvad der kommer til at ske i byen.

Der står også, at der forventes væsentligt øget lastbiltrafik på Søgaderne og dermed mere svingende lastbiltrafik.

Så er der Nørre Søgade-Frederiksborggade. Der står, at der forventes væsentligt forøget lastbiltrafik på Søgaderne, herunder et øget antal lastbiler, der foretager henholdsvis venstresving og højresving til og fra Nørrebrogade. Det står bare her i rapporten. Det hører man heller ikke, der synes man ikke, det gør noget. Der forventes øget lastbiltrafik på Søgaderne.

Så er der omkring Østerbrogade og Nordre Frihavsgade. Ved Trianglen forventes en væsentlig stigning i lastbiltrafikken, bl.a. højresving mod Blegdamsvej. Der må derfor forventes venstresvingende lastbiler fra Blegdamsvej imod Østerbrogade og tilsvarende højresving fra Østerbrogade mod Blegdamsvej.

Når nu både den herre og den dame er så meget inde i det her med lastbilerne, så må man næsten kunne forudse, hvad der kan ske, når det er beskrevet her i rapporten.

Der står også, der forventes en stigning i lastbiltrafikken på Østerbrogade, og der må forventes øget antal højresvingende lastbiler i krydset.

Strandvejen-Ryvangs Alle. Der er i dag en stor andel af tunge køretøjer på strækningen, og den vil blive øget med indførelsen af 18 tons-zonen. Der kan forventes en fordobling af den tunge trafik på Strandvænget. På Strandvænget-Strandpromenaden forventes der en trafikvækst på ca. 65 pct., 65 pct.s stigning i trafikken. Jeg kan slet ikke forstå, at man som ansvarlige politikere bare sidder det overhørigt og siger, det kan være lige meget altså.

Jeg vil gerne bede om noget af 3. runde. tak.

Der er også Tagensvej og Blegdamsvej. Der forventes en væsentlig stigning i lastbiltrafikken. Tuborgvej-Helsingørmotorvejen. Der forventes en stigning i lastbilerne. Tuborgvej-Strandvejen. Der forventes en stigning i lastbiltrafikken.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

Det er de vigtigste ting, jeg har taget ud, eller de steder i svingene, der bliver. Som I måske kan huske, så sagde jeg noget før om, at der blev mange flere sving til højre, end der har været tidligere.

Jeg bliver nødt til at appellere til jer, det kan da ikke være rigtigt. Og så kan I så sige, at trafikken bliver mere sikker, og forældrene bliver glade. Det gør de da ikke med det her forslag. Der er jo forfærdelige ting i den rapport, jeg kan ikke forstå, at man så mener, at så vil trafiksikkerheden blive forbedret, og nu skal man bare i gang med det. Så er det altså, fordi man ikke har læst det her, det er søreme en alvorlig ting. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at man fuldstændig negligerer det, man vil end ikke diskutere det.

Jeg savner i øvrigt SF's holdning i denne sag. Jeg har ladet mig fortælle at SF i Københavns trafikgruppe har sagt, at det her kunne man ikke acceptere, men så er der måske en uenighed. Det lyder også underligt, at SF ville kunne acceptere de her usikre forhold, der nu vil komme.

Jeg håber meget, at man alligevel i sidste øjeblik vil tænke lidt over tingene.

Anne Vang (A): Jeg har tegnet mig ind for at kommentere på det første indlæg fra Dansk Folkeparti, nemlig Carl Christian Ebbesen, der glæder sig over, at jeg har fundet forslaget fra 2004, hvor Dansk Folkeparti foreslår at forbyde lastbiler fra kl. 7 til 9 i København, frem.

Jeg tror faktisk, at når Carl Christian Ebbesen siger, at det her er et genialt forslag, at så er vi måske ikke så langt fra hinanden, som man kunne tro, hvilket jo er utraditionelt for mig som socialdemokrat at være på bølgelængde med Carl Christian Ebbesen fra Dansk Folkeparti.

Carl Christian Ebbesen han præciserer nemlig, at når der i forslaget står, at man vil forbyde lastbiler at køre ind over kommunegrænsen i tidsrummet fra kl. 7 til 9, så er det, det drejer sig om, i virkeligheden at give lastbilerne lov til at køre efter kl. 9. Så altså når man vil forbyde lastbilerne at køre kl. 7-9, så er det, Dansk Folkeparti i virkeligheden mener, at de stadig, ligesom de i øvrigt hele tiden har haft, skal have lov til at køre efter kl. 9, fordi det er kl. 7-9, der er flest børn, der skal i skole osv. og bløde trafikanter.

Det er i virkeligheden præcis den samme logik, vi bruger i vores forslag. Når vi gerne vil forbyde lastbilerne at køre på de små veje med mange mennesker, så betyder det i virkeligheden – og nu skal Dansk Folkeparti holde godt fast – at vi vil give dem lov til at køre på de store veje, der er beregnet til tunge lastbiler. Vi forbyder lastbiler at køre på de små veje, giver dem altså lov til at køre på de store veje, der er beregnet på lastbiler, helt i samme ånd som Dansk Folkepartis oprindelige forslag fra 2004, nemlig at forbyde lastbilerne at køre der, hvor der er stor risiko for ulykker.

Carl Christian Ebbesen (O): Nej, nu vil jeg lige sige, at inden vi nu bliver alt for gode venner i Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti, og det er jo her, der er en markant forskel, at Dansk Folkepartis forslag handlede om, at lastbiler, der kommer ind i byen og skal aflevere varer – det er sådan, at hvis ikke man skaber rum for, at de kan komme ind med varer, hvis ikke man skaber rum for, at de kan få lov til at parkere, og det kan de ikke i dag, jamen så bliver de jo anarkistiske, og så kører de jo ind midt i myldretiden, og de parkerer deres lastbiler og spærre for trafikken.

Det var den frustration, jeg kan huske, at jeg og Dansk Folkeparti havde, at der måtte vi generere et forslag, der kunne komme med løsninger til det. Det var så ved at sige, at fra kl. 7 til 9 om morgenen kunne man så ikke køre ind med lastbiler i byen. Til gengæld ville vi efterfølgende skabe rum for, at de kunne køre ind, men også fik lov til at parkere deres bil og læsse deres varer af, altså foretage en lovlig parkering.

Det er jo her, fordi Københavns Kommune har en så restriktiv politik i forhold til lastbiler, at der opstår en anarkisme, hvor man så begynder at parkere ulovligt og læsse sine varer af midt i det hele og spærre trafikken. Vi har da pligt til at komme med forslag, det er jo her, Dansk Folkepartis forslag er intelligent. Det er Socialdemokratiets forslag og den løsning, der er på bordet nu, den er unintelligent.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

Min gode kollega Karin Storgaard har jo netop været heroppe og forklare, at den løsning endda ville medføre flere ulykker, flere dødsfald, flere højresving.

(Kort bemærkning).

Peter Schlüter (C): Det må jo næsten være logik for burhøns, som Anne Vang hermed har misset. Det er jo næsten, så man bør overveje, om Anne Vang ikke skal gå lige tilbage og over på Politigården og snakke med den motorsagkyndige, som hun for ikke så lang tid siden tog sit kørekort hos. Sådan må det jo forholde sig, hvis hun ikke kan se logikken i, at man fjerner den tunge trafik fra myldretiden og dermed selvfølgelig lettere får trafikken til at glide.

Men det er jo netop det, der er problemet, det ønsker Socialdemokratiet og overborgmesteren og Anne Vang altså ikke, ej heller De Radikale, at få trafikken til at glide, at afvikle trafikken. Nej, den skal afskaffes. Det hænger jo ikke sammen i en storby, som skal servicere borgerne, erhvervslivet, handelslivet, os alle sammen. Det holder bare ikke, det er utopia, man ønsker.

Anne Vang har desværre forpasset chancen, jeg håber stadig væk, at hun vil spille bolden tilbage. Anne Vang glemte lige før, da hun var på talerstolen, at svare på præcis, hvad er det i denne her Moe- & Brødsgaard-rapport, som hun ikke forstår, som hun mener måske er forkert. Hvor er det, hun mener sig bedrevende?

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Vi går til 3. runde.

Karin Storgaard (O): Tak, så tager jeg det, der er tilbage af 3. runde.

Jamen jeg må endnu en gang henvise til det, der står i selve medlemsforslaget. Det er jo ikke Dansk Folkeparti, så det er ikke mig, der siger det der som mit forslag, jeg siger det ud fra den rapport, som alle har bedt om at få, eller i hvert fald flertallet har bedt om at få, og som beviser nogle ting over for kommunen, og det er man fuldstændig ligeglade overfor.

Man skal bare være opmærksom på, at forbudszonen ikke vil forbedre trafiksikkerheden, fordi en del af lastbiltrafikken omlægges til en ny rute med væsentligt flere sving. Hvis I kan huske, hvad jeg sagde første gang, så sagde jeg, det var 18 sving på den nye rute, 18 sving på den nye rute mod 4 på den gamle. Kan enhver ikke sige sig selv, at 18 sving i forhold til 4 det vil betyde mange flere ulykker desværre.

Men det har man ikke lyst til at høre på, man har end ikke lyst til at diskutere, hvad der står i den rapport. Jeg synes bare, det er smadderægerligt, at man ikke vil det. Jeg kan forstå, at Klaus Bondam ønsker heller ikke at diskutere mere. SF siger slet ingenting, så det er ikke til at forstå. Det er virkelig meget sørgeligt, det må jeg altså indrømme.

Men nu kan jeg se, at min tid er ved at være udløbet heroppe på talerstolen, og så bliver I fri for at høre mere om det her emne. Men jeg vil stadig væk sige, at vi vil kæmpe for det her i Dansk Folkeparti, det kan ikke være rigtigt, at man får en rapport, hvor man påviser nogle ting ...

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Tak, tak, tak.

Et forslag fra Dansk Folkeparti om at henvise medlemsforslaget til Teknik- og Miljøudvalget blev forkastet med 34 stemmer imod 11.

For stemte: C, O og V.

Imod stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Medlemsforslaget blev herefter forkastet med 35 stemmer imod 11.

For stemte: C, O og V.

Imod stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

22. Medlemsforslag om mellemkommunalt samarbejde om trafikløsninger (2008-134678)

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger Overborgmesteren og Teknik- og Miljøborgmesteren at indlede forhandlinger med omegnskommunerne om at etablere et samarbejde om trafikale løsninger.

(Dansk Folkeparti)

Karin Storgaard (O): Vi tager en tur med en sag lidt i samme boldgade.

Se det her forslag er om et mellemkommunalt samarbejde om trafikløsninger. Så ved jeg godt, der er nogle, der vil sige, jamen vi har Kommuneforum, og der arbejder vi sammen med nogle borgmestre. Når vi snakker om Kommuneforum, så hvis der er nogen, der har glemt det, så vil jeg lige gøre opmærksom på, at Kommuneforum, hvor der er x antal borgmestre med, og nogle ved ikke rigtigt, om de tør være med til at skrive under på det ene, og nogle er usikre på det andet, og nogle vil slet ikke være med, så er der et sekretariat, der hedder Projektsekretariatet, som i øvrigt er ret svært at finde, fordi man skal se under www.traengsel.dk.

Men det projektsekretariat, der er blevet oprettet i 2007, er finansieret af Københavns Kommune. Det vil sige, at borgerne i København de betaler for, at omegnskommunerne kan være med i Kommuneforum. Sekretariatet befinder sig på 3. sal her i huset, og det er Københavns Kommune, der betaler lønninger, administration og hvad der ellers er at betale, omkostninger osv.

Jeg kan ikke forstå, at man i de år, der er gået, ikke har taget højde for det, som Dansk Folkeparti i flere omgange har gjort opmærksom på, at man i forbindelse med samarbejde med omegnskommunerne skulle fremføre forslaget om Parker og Rejs eller Park & Ride, som det også hedder.

Det er noget, man i øjeblikket har foreslået flere steder fra, og der er ikke nogen, der snakker om trængselsafgifter eller betalingsring andet end Københavns Kommune eller nogen i Københavns Kommune. Fordi det er jo sådan, at der med trængselsafgifter og betalingsafgifter skal ske en ændring af lovgivningen, før man i det hele taget kan få det til at fungere. Hvorfor give penge til det her, hvis man ikke ved, om det fungerer, og det kan komme til det, fordi det kan det ikke i øjeblikket. Man ønsker ikke at ændre lovgivningen.

Så er der nogle, der går og mumler om, at der er nogle partier på Christiansborg, der måske vil, det er i hvert fald ikke nogen af de borgerlige. Det kan godt være, der er nogen, der har fået den opfattelse, men det er i hvert fald ikke tilfældet, det ønsker man ikke at gøre. – Jeg skal gøre opmærksom på, som jeg snart har gjort flere gange, jeg er sådan lidt træt af, at jeg skal oplyse tingene flere gange. Jeg kunne godt lide at vide, om der foregår noget interessant nede i det hjørne, fordi så vil jeg gerne være med og se, hvad det er. Det kan jeg få at vide bagefter så. O.k.

I det her hæfte, som alle i Borgerrepræsentationen skulle have fået, og som kommer fra Region Hovedstaden, som vi jo er medlem af, er skrevet et forord af Vibeke Storm Rasmussen, som er socialdemokrat. Der står bl.a. "Forbedring af infrastruktur for trafik og trængsel i tæbyen".

Jeg skal lige gøre opmærksom på, at både her og i Infrastrukturkommissionens rapport, som kom i februar måned, tror jeg, det var i år, står der meget om trængsel, men der står ingenting om trængselsafgifter, og der står heller ikke noget om betalingsring. Men i denne her fra regionen, som jeg skal gøre opmærksom på, den er fra sommeren her, juni måned 2008, der står der bl.a. til forbedring, "Parkeringsfaciliteter for cykler og biler ved stationer. Der står yderligere, "bedre omstigningsmuligheder ved stationer og knudepunkter, herunder en udbygning af parkeringsfaciliteterne. Anvendelse af intelligente trafiksystemer, ITS, på indfaldsveje og hovedfærdselsårer for at reducere trængsel og rejsetid,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

flere store Parker- og Rejs-anlæg ved de store indfaldsveje, kystbanen og andre relevante regionale togstrækninger med overvågning og tilhørende servicefaciliteter."

Der er en masse andre tiltag, som måske dækker lidt ud over Københavns Kommune, men intet sted oplyser man noget om trængselsafgifter eller betalingsring.

Jeg synes, at nogle her i kommunen måske er kommet lidt for langt frem. Jeg synes, at man skulle have taget det her med, når man nu alligevel diskuterer med omegnskommunerne, fordi der er jo tvivl ... jeg tror, jeg må bede om lidt af anden runde. Kan det lade sig gøre?

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Og jeg må bede om lidt ro i denne her sal, så man også kan høre, hvad fru Storgaard siger.

Karin Storgaard (O): Ja, det er da lige før, man ikke kan høre, hvad man selv siger.

Men jeg synes godt, man kunne have taget de her ting med, fordi man kører ensidigt på trængselsafgifter og betalingszoner. Det er sådan efterhånden her i byen, at der er nogle, der tror, at det er noget, vi har vedtaget, og det er noget, der langtfra er vedtaget. Fordi som jeg startede med at sige, så skal der altså en lovændring til, før man kan komme i gang med noget af det her.

Jeg synes også, det er lidt underligt, at Københavns Kommune vil lade borgerne betale for det her sekretariat, som jeg nævnte, og så har man jo meddelt, at de omegnskommuner, der er med, de kan komme til at betale, når eller hvis måske snarere trængselsafgifter og betalingsring bliver vedtaget.

Jeg synes også, at hver gang man har spurgt om de her ting, altså jeg har i flere år snart foreslået, at man samledes om nogle fælles løsninger om problemer med trængsel i København. Fælles løsninger det er altså ikke kun én løsning, fordi det, som både overborgmesteren og borgmester Klaus Bondam giver udtryk for, det er én løsning her i byen, og den hedder trængselsafgifter. Nu prøver man så ad bagvejen at indføre den ved at tage rundt til lokaludvalgene og holde nogle møder, hvor jeg faktisk godt kunne tænke mig at være flue på væggen for at høre, hvad det er, forvaltningen fortæller borgerne, når de møder op. Jeg får mange henvendelser om forvirrede borgere, der har deltaget i nogle møder og hørt om nogle ting. Jeg må indrømme, at det ikke er den rigtige måde at gøre det på.

Og jeg skal også gøre opmærksom på, at lokaludvalgene jo ingen kompetence har, man kan høre dem om nogle ting, snakke med dem, man kan også præge dem, men engang imellem så har jeg fornemmelsen af, at det er kommunens forlængede arm, og det er det langtfra.

Man vil også gerne have efterhånden, at lokaludvalgene betaler nogle penge.

Men jeg kan se, der er andre, der har tegnet sig på, i hvert fald borgmester Klaus Bondam, så nu holder jeg denne omgang, og så hører jeg, hvad borgmesteren eller andre siger, og så vender jeg lige tilbage med resten af den tid, jeg har.

Borgmester **Klaus Bondam**: Jeg skal blot sige til Karin Storgaard, at jeg er overhovedet ikke sur. Det er anden gang i min karriere, jeg lige får hvisket i ørerne af Karin Storgaard, at man er sur at se på. Jeg er meget glad, jeg er lykkeligt gift og har haft en dejlig aften her i Borgerrepræsentationen.

Det betryggende i det her hverv og i denne her samling det er, at det tilnærmelsesvis minder mig om min gamle beskæftigelse som skuespiller, at man igen og igen og igen skal gentage det samme, man har sagt mange gange.

Arbejdet omkring trængselsafgifter og det, at Københavns Kommune er gået foran og har været med til at finansiere det, ja, det er et af de elementer, som Det Radikale Venstre er meget glade for og stolte af i det samarbejde, vi har haft, og som vi forhåbentlig også kan genoptage på nogle fronter med Socialdemokraterne og SF. Vi har nemlig i over et år været i gang med lige præcis det, der fremgår af medlemsforslagets titel, et mellemkommunalt samarbejde om trafikløsninger. Alle de kommuner i hovedstadsområdet, der vil være med, arbejder med konkrete løsninger på hovedstadsområdets trafik- og miljøudfordringer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

Indtil videre er det Albertslund, Ballerup, Brøndby, Dragør, Gladsaxe, Glostrup, Helsingør, Herlev, Hillerød, Hvidovre, Ishøj, Lyngby-Tårnbæk, Roskilde, Rødovre, Tårnby og så os selv her i hovedstaden. Vi er i fællesskab for nylig blevet enige om et samlet forslag til en ny trafikpakke, der med indførelsen af trængselsafgifter både kan løse mange af de trafikale problemer og finansiere en række forbedringer af service og infrastruktur.

Når Karin Storgaard påstår, at der ikke er nogen borgerlige politikere, som taler for trængselsafgifter, ja, så vil jeg da råde hende til at søge på Infomedia på både i øvrigt nuværende transportminister Lars Barfoed og klima- og energiminister Connie Hedegaard.

Hele det arbejde, som Kommuneforum har lavet, ja, det er jo i politisk behandling p.t., og i mine øjne led det jo lidt af et knæk i går i Teknik- og Miljøudvalget, men jeg krydser fingre og håber det bedste og håber også, at de øvrige kommuner i Kommuneforum er indstillet på det lille momentum, som et flertal har skabt i denne sal.

Det her samarbejde, Kommuneforum, ja, det er efter min erfaring et særdeles godt og meget, meget velfungerende samarbejde, faktisk er det første gang i hovedstadsregionens historie, at det er lykkedes at få sådan et arbejde op at stå om trafikløsninger i hovedstadsområdet.

I mine øjne er det foreliggende medlemsforslag fra Dansk Folkeparti uden enhver form for jordforbindelse, det kendetegner mange af de forslag, Dansk Folkeparti kommer med på trafik- og transportområdet, og så er det uden forståelse for de politiske realiteter og nødvendigheden af, at kommunen viser politisk troværdighed.

Derfor så vil jeg gerne på det kraftigste opfordre forsamlingen til at afvise dette medlemsforslag.

Lad mig til slut gøre opmærksom på, at ansvaret for en samlet planlægning af den kollektive trafik med strukturreformen overgik fra det daværende HUR, Hovedstadens Udviklingsråd, til staten. Det synes jeg ærlig talt, de skulle til at komme i gang med, altså staten, og så vidt jeg er orienteret sidder fru Karin Storgaard i Folketinget p.t., så hun har jo direkte adgang til, at det arbejde bliver sat i gang.

Med andre ord er vi mere end klar til at deltage.

Faktisk vil jeg foreslå, at Københavns Kommune henvender sig til Trafikministeriet og beder dem tage initiativ til et samarbejde mellem trafikselskaberne og kommunerne i hovedstadsområdet for at finde nogle gode løsninger for den kollektive trafik, der kan koordineres med de trafikløsninger, vi arbejder med i Kommuneforum.

Lad mig gentage, hvad jeg har sagt mange gange, også til fru Karin Storgaard, 1.000 Park & Ride-pladser optager, hvad der svarer til ca. 35 parcelhusgrunde. Jeg har meget svært ved at se, ved hvilke stationer på S-togsnettet og metronettet der er plads til 35 parcelhusgrunde i umiddelbar nærhed. Derudover svarer 1.000 biler til 4 måneders vækst på Sydmotorvejen. Så man må sige, at Park & Ride-anlæg, ja, det er kun et af mange, mange tiltag. Al erfaring, også fra udlandet, viser, at trængselsafgifter under en eller anden form, ja, det er det eneste effektive middel.

Jesper Christensen (A): Tak for det.

Nu har jeg kunnet strege kraftigt i min tale. Jeg vil starte med at sige, hvorfor stemme nej til et forslag fra Dansk Folkeparti, netop fordi jeg vil sige, at indholdsmæssigt i forhold til motivationen af forslaget, er det jo helt i orden, men at præcis de samme grunde, som borgmester Klaus Bondam allerede har været oppe og præsentere, nemlig det at der allerede i dag er et fælleskommunalt samarbejde, bl.a. med DSB og Movia, netop i forlængelse af trængselsafgifterne.

Trængselsafgifter er jo præcis ikke det eneste, man diskuterer, men er omvendt et af de redskaber, der umiddelbart muliggør et samarbejde mellem kommunerne, og som også samtidig kan skaffe finansiering til mange af de gode ideer, man har, præcis den trafikale startpakke, som borgmester Klaus Bondam også løste.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

Der har været eksempler på tilpasning af vejnettet, etablering af ekspresbuslinjer, der har været enige om, hvad for langsigtede løsninger i evt. brug af provenuet, man har fælles ønske om, såsom letbane i Ring 3, havnetunnel og meget mere.

Jeg skal også sige, at i forhold til et samarbejde mellem DSB og Movia har det jo også ført det med sig, at der faktisk er opnået enighed om en detaljeret plan for opgradering af busnettet i hele hovedstadsområdet i forbindelse med det nye trængselssystem.

Jeg skal måske også her sige, at en af opgaverne fra Movia er hver fjerde år at lave en sammenhængende plan for præcis busdelen af det, det er en plan, som Movia er i gang med nu, og som vil blive udsendt til høring i alle kommuner umiddelbart inden sommerferien, og der vil der også være lejlighed til, at vi kan drøfte det her i salen.

Det har også resulteret i, at DSB har beskrevet, hvordan kapaciteten på S-togene og regionaltoget kan øges, sådan at vi får den minimumskapacitet, der matcher den efterspørgsel, der er eller vil komme fra dag et, hvis man indfører et trængselsafgiftssystem.

Det er jo heller ikke rigtigt, at man ikke har brugt Kommuneforum til netop at have drøftelser omkring etablering af Park & Ride-anlæg bl.a. på Vestamager i Ørestaden på Kildedal samt ved Skovbrynet Station. Her har man også opnået en fælles forståelse af, præcis som borgmester Klaus Bondam også sagde, at jo længere Park & Ride-anlæggene ligger fra den tætte by i København, jo bedre er det.

Så jeg vil sige, der er al mulig grund til at benytte det samarbejde, der allerede eksisterer også på politisk niveau i KKR og regionen m.v.

Lotte Thiim Bertelsen (F): Jeg kan starte nogenlunde ligesom Jesper Christensen med at sige, at det meste af det, jeg vil sige, det er faktisk allerede blevet sagt.

SF mener også, at essensen af Dansk Folkepartis forslag er god, vi går også ind for fælles trafikale løsninger med omegnskommunerne, som skal mindske biltrafikken, pendlertrafikken ind i København, og som skal sikre trafikale løsninger.

Men vi mener, at der allerede er et samarbejde i gang, vi mener, der er et godt samarbejde i Kommuneforum, som også samarbejder med DSB og Movia om trafikale løsninger. Og som Karin Storgaard også godt ved, fordi vi jo behandlede sagen om trængselsafgifter i Teknik- og Miljøudvalget i går, så er Park & Ride eller Parker og Rejs-anlæg også en del af de pakker, man arbejder med i Kommuneforum i forbindelse med trængselsafgifter.

I den sammenhæng ligger der så også en finansiering af, hvordan man skulle finansiere evt. Parker og Rejs-anlæg, hvilket jo også er rimelig væsentligt.

Men altså som sagt så stemmer vi også forslaget ned, ikke fordi vi er imod essensen, men fordi vi mener, at det vil dublere noget af det samarbejde, der allerede foregår.

Morten Kabell (Ø): Det sker ikke ofte, vil jeg love, men Enhedslisten kan i det fulde og hele tilslutte sig bemærkningerne fra Socialdemokratiet, Radikale og SF.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Vi går til 2. runde. Karin Storgaard har fået fratrukket det, der er brugt i 1. runde.

Karin Storgaard (O): Ja tak, der er 2 minutter og 22 sekunder tilbage.

Men jeg synes altså trods alt, det er underligt, at man ikke lytter til, hvad Region Hovedstaden fortæller om, at man ikke lytter til, hvad Infrastrukturkommissionen fortæller om.

I Kommuneforum, jamen hvor mange kommer, hvor mange positive, der er flere, der har været betænkelige, Dragør, Tårnby, Brøndby tog på et tidspunkt forbehold, jeg ved ikke, om det stadig væk gælder. Der er Gentofte, der er også Herlev, som siger, man har besluttet det i kommunalbestyrelsen med en bekymring om, hvorvidt projektet er en københavnering. Det kan jeg da godt forstå, de tæn-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

ker. Så er der Hvidovre, som ikke kunne godkende hensigtserklæringen, og så er der altså også nogle, der slet ikke er med. Så jeg ved ikke, hvor enig man er om det.

Det jeg har læst i referaterne, jeg har også læst de tidligere referater end dem, som vi har fået sendt, der står der jo bl.a., at der er flere, der har givet udtryk for, at man er betænkelig ved det.

Der står i øvrigt ikke så forfærdelig meget andet end om trængselsafgifter, altså jeg ved ikke, om der er noget, der er udeladt af referaterne, men i hvert fald kan jeg ikke finde det, det kunne være meget interessant at vide, hvor det står henne.

Jamen der er altså nogle, der siger, at Kommuneforum behandler allerede, jamen de behandler jo ikke det her, de har det jo ikke med, jeg kan ikke se nogen steder, at man taler om det, det er jo det, der er problemet. Hvorfor søren sørger man så ikke for, når man sidder i Kommuneforum, at man taler om det.

I øvrigt har vi med i vores forslag ved de her Parker og Rejs, at man også havde mulighed for, når man havde betalt parkeringsafgiften, så fik man en billet ind til byen og retur i en overgangsperiode for at lokke folk over i den kollektive trafik.

Det her med, at man opgraderer busserne i hovedstadsområdet, det forstår jeg altså ikke rigtigt, Jesper Christensen, fordi jeg har hørt, at man skal spare på området. I næste uge ved jeg, at der i Folketinget er en forespørgsel om, hvad det er, man vil spare på, og hvor meget man vil spare, og hvilken indvirkning det har. Der er altså et eller andet, der ikke rigtigt stemmer.

Klaus Bondam giver udtryk for noget med at høre det samme igen og igen og ingen jordforbindelse og minus forståelse. Jamen kære borgmester Klaus Bondam, jeg bliver nødt til at spørge, altså hvem er det, der siger det samme igen og igen, og hvem er det, der ikke har jordforbindelse, hvem er det, der ikke har forståelse, hvem er det, der ikke vil sørge for, at der kommer nogle ændringer her, som ikke er trængselsafgifter alene?

Så jamen så er det da meget interessant at læse i et referat fra maj 2007, hvor Det Radikale Venstre afgav en protokolbemærkning, som Socialistisk Folkeparti i øvrigt tilsluttede sig, "Vi ser gerne en Park & Ride-løsning både ved stationerne og i udkanten af København samt ved andre stationer tæt ved København."

Jamen der er da ikke nogen, der har gjort noget ved det siden, men det er jo ganske godt. Det kom i øvrigt, fordi det var det, vi foreslog dengang, det synes jeg var ...(*Mikrofonen afbrydes*). Hvad så, må jeg ikke sige mere?

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Karin Storgaard er langt inde i 3. runde. Vi har lidt tekniske problemer. (*Karin Storgaard*: Så kommer jeg igen, hvis der er mere taletid). Det er helt i orden, det er helt i orden, og det bliver fratrukket.

(Kort bemærkning).

Jesper Christensen (A): Kun lige for at forklare, hvad det var for opgraderinger, jeg snakkede om, og det var et eksempel på, at man faktisk snakkede om andet end trængselsafgifter. Det var en række møder mellem kommunerne og Movia, hvor man havde lavet en detaljeret plan for, hvad det var for opgraderinger af busnettet i regionen, man godt kunne tænke sig, hvis det kunne finansieres ved hjælp af trængselsafgifter.

De besparelser, Karin Storgaard tænker på, er jeg sikker på er dem, som der er i forbindelse med diesellafgiftssagen, hvor Københavns Kommune og andre kommuner her på Sjælland er blevet voldsomt underkompenseret i forbindelse med en ændring af diesellafgiften. Jeg tror, det samlet for Movias område bare i år drejer sig om en merudgift på 60 mio. kr. Men det er en helt anden sag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. november 2008

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Jeg beklager, men vi har lidt problemer. Jeg kan ikke se, der er flere, der har bedt om ordet, men det har Karin Storgaard måske? Så teknikken svigter, men Karin Storgaard får ordet, værsgo!

Karin Storgaard (O): Jeg tror, anlægget er blevet træt, vi skal også snart til at slutte, det er sidste gang i aften, jeg er heroppe, men jeg kan ikke sige det samme om fremtiden ... (*Afbrydelser*). Selv tak. Jeg vil sige, at det er meget interesserede tilhørere, man har her til sagerne.

Så vil jeg sige, at det her med takstafgifter, det forstod jeg altså heller ikke rigtigt, hvad Jesper Christensen sagde, fordi der er jo sket det, at taksterne er jo steget, man har jo vedtaget, at taksterne på den kollektive trafik skal stige her i 2009. Det er vel ikke ligefrem noget, der fremmer at få folk over i den kollektive trafik.

Så det er noget, man skal have med i de fremtidige forhandlinger både med DSB og Movia, at vi skal altså ikke have de der takststigninger hele tiden. Det duer altså ikke, hvis vi vil have flere folk over i busserne.

Men jeg kom fra det der, som jeg var ved at sige med De Radikale og Socialistisk Folkeparti, som jeg synes, det lød dejligt, altså kunne man ikke henstille til de to partier, at de arbejdede lidt mere i Kommuneforum. Jeg ved ikke, om de deltager i møderne, jeg er ikke helt sikker på det, jeg tror, det er overborgmesteren, der deltager, og embedsmændene. Men så kunne man måske opfordre dem til at arbejde lidt mere for, at man tager det her forslag med, når man nu har de mennesker, som man gerne vil have kontakt med. Man har dem til de møder, hvorfor tager man det ikke med.

Som sagt har vi gjort opmærksom på det utallige gange, så det er bare om at komme i gang, hvis jeg må have lov at sige.

Det var slutreplikken.

(Kort bemærkning).

Jesper Christensen (A): Jamen omkring takststigninger kun det, at det jo er staten, der har fastsat rammerne for de takststigninger, der skal være, eller kan være. Jeg vil sige, de udgiftsstigninger, der er på grund af dieselaftgiften tilsiger, at afgifterne skulle stige væsentligt mere.

Så jeg kunne godt tænke mig at høre fru Karin Storgaards bud på, hvad det så er, der så skulle til, hvis ikke der skulle ske takststigninger, om det er færre busser, eller der måske, som der var engang, kommer et tilskud fra staten, jeg tror, det var på 100 mio. kr. dengang, der bl.a. kunne være med til at reducere taksterne.

Jeg kan også godt huske, hvem det var, der var med til at fjerne det.

Medlemsforslaget blev forkastet med 34 stemmer imod 11.

For stemte: C, O og V.

Imod stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

23. Røkeri i udvalg og meddelelser om midlertidige valg (2008-138549)

Revisionsudvalget

Indstilling om,

1. at Jens Kjær Christensen (Ø) og Karin Storgaard (O) udpeges som medlemmer af Revisionsudvalget for perioden 1. januar 2009 til 31. december 2009, jf. Revisionsregulativets § 22.

Østerbro Lokaludvalg

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. november 2008**

Godkendelse af,

1. at Peter Juhl (Miljøområdet) udtræder som medlem,
2. at 1. suppleanten AnnaGrethe Ottovar (Miljøområdet) udtræder som 1. suppleant og indtræder som nyt medlem,
3. at Tanja Holmberg (Daginstitutionsområdet) udtræder som medlem, samt
4. at overborgmesteren bemyndiges til, at modtage navne på kandidater til de ubesatte pladser.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Mødet sluttede kl. 22.34